

1984 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமுன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறும்போது முழு விவரங்களையும் சொல்லுங்கள். இப்பொழுது இது போதும்.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

(முற்பகல் 10-30)

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு.க. முத்துசாமி: இச் சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

5. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்-விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

*திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்: மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற விவாதத்தில் பங்கு பெற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களை அவை முன் வைக்க நான் விழைகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் தமிழக அரசுக்குத் தேவையான நிதி உதவியைச் செய்வதற்கு மத்திய அரசு காலம் கடத்துகிறது அல்லது தவறி விடுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு சூசகமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு தகுந்த சமயத்தில், தகுதியான உதவியைத் தர மறுப்பதற்குக் காரணம், இந்த மாநில அரசு நம்முடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவதற்குத் தவறுவதும் தேவைப்பட்டால் போராடுவதற்குத் தவறுவதும் தான் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மாநிலத்தை ஆளுகின்ற கட்சி, மத்தியிலே ஆளுகின்ற கட்சியோடு புதிதாக உறவு ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்கின்றதன் காரணம் க, முழுமையாக நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நிதியுதவியைப் பெறுவதற்கான போர்க் குணத்தை இழந்திருக்கிறது. எனவே, நம்முடைய அரசு ஒன்று மன்றாடிப் பெறுங்கள் அல்லது மண்டியிட்டாவது பெறுங்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட வறட்சியின்பொழுது வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காக நாம் ரூ. 217 கோடிக்கான திட்டத்தைத் தயாரித்தோம். மத்திய அரசு இதுவரையில் ரூ. 78 கோடி மட்டும் அனுமதித்திருப்பதாகவும் அதில் ஏறத்தாழ ரூ. 38 கோடி நாம் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய கடனாகத் தந்திருப்பதாகவும் தகவல் வந்திருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதேபோல இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில் திருச்சி, தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை. தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பாதிப்பின் காரணமாக, நிவாரணப் பணிக்கு ரூ. 128 கோடிக்கான திட்டத்தை மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதுவரையில் ரூ. 5 கோடிமட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 128 கோடி கேட்டு மைய அரசு எந்த அளவுக்குப் பண உதவி தரப் போகிறது என்பதை நம்மால் இப்பொழுது பூரணமாக அறிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றபொழுது துரித நிவாரணம் தருவதற்குக்கடமைப்பட்டிருக்கிற மத்திய அரசாங்கம் மெத்தனமானப் போக்கில் நடந்து கொண்டது. அவர்கள் அனுப்பிய நிபுணர் குழுவின் அறிக்கையை மத்திய அரசு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகச் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கிடைப்பட்ட வேளையில் மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஹெலிகாப்டரில் பறந்து வெள்ளத் தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் பார்த்ததாகச் செய்திகள் வந்தன. அவர் பார்வையிட்டதனால் ஏற்பட்ட விளைவு என்ன என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சொகுசுப் பயணம் செய்வதற்காக அமைச்சருக்கு அது உதவியதே தவிர அவர் ஏதோ ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்ததாகவோ, அது சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு மேற்கொண்டதாகவோ தெரியவில்லை. மத்திய அரசு அனுப்பியிருக்கும் நிபுணர் குழு இனிமேல்தான் தனது அறிக்கையினை சமர்ப்பிக்க இருக்கிறது. அந்த அறிக்கை வந்த பிறகு சிறிது காலம் கிடப்பில் கிடத்திவிட்டு பிறகு மத்திய சர்க்கார் சிறிது தொகை தரும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். எனவே நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது நாம் மத்திய அரசைக் குறை கூறுவதை நிறுத்திவிட்டு நம்முடைய நியாயமான உரிமைகளைப் போராடிப்பெற நம்முடைய அரசு தன்னை தயார் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே எனக்கு முன்னர் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தமிழகத்திற்குப் பல திட்டங்களைப் போட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினால் தகுந்த சமயத்தில் உதவி வந்து சேரவில்லையென்று சொன்னார்.

Dr. K. SOWRIRAJAN : I am on a point of order. He is casting aspersions on a Central Minister.

1984 பிப்ரவரி 20]

[டாக்டர். கே. செளரிராஜன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இஸ்மாயில் அவர்கள், மைய அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொகுசுப் பயணத்திற்காக வந்தது மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, அவரது பயணத்தால் எந்த விதமான பயனும் ஏற்படவில்லையென்கிற மாதிரி சொல்கிறார். திரு. வெங்கட்டராமன் வந்ததால்தான் இராணுவம் முழு அளவோடு வெள்ள நிவாரண நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டதை அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதெல்லாம் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரிலே வராது. மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது பதில் சொல்லலாம்.

Dr K. SOWRIRAJAN : He is casting aspersions on a Central Minister.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நாம் எதிலோரும் அதைத்தான் செய்கிறோம்.

*திரு மி. முகமது இஸ்மாயில்: இந்தே வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்ற உண்மையை நேரில் கண்டுதான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதாக நான் உணரவில்லை. மாநில அரசு தெரிவித்துள்ளதை வைத்தே தெரிந்துக் கொண்டிருக்கலாம். இந்த மாநிலத்தை ஆளுகின்ற அரசாங்கம் வெள்ளத்தால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தருகிற தகவல்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்கள் என்னென்ன உதவிகளை நடுகிறார்கள் என்று பார்த்து அதைத்தருவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிற மத்திய அரசாங்கம், அமைச்சர் அவர்கள் சென்று பார்த்தால்தான் நிலைமைகள் தெரியும் என்று அமைச்சர் அவர்களை அனுப்பி அவர்களும் வந்து பார்த்தார்கள். அதனால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டது? நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டதா என்று உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்திலே நிறைவேற்றப்படுகிற மத்திய சர்க்கார் திட்டங்களுக்கு காலா காலத்தில் போதிய உதவி வராத காரணத்தால் திட்டங்கள் தாமதப்படுகின்றன. குறிப்பாக கரூர்-திண்டுக்கல்-மதுரை-தூத்துக்குடி அகல ரயில் பாதைத் திட்டம் பலகாலமாக பேசப்பட்டு வந்தத் திட்டம். இப்போது அந்தத் திட்டத்திற்கு உருவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நடப்பு நிதி ஆண்டிலே வெறும் 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு ஆகும் மொத்தத் திட்டச் செலவு 42 கோடி ரூபாய். ஆகவே இன்னும் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கினால்தான் நாம் சீக்கிரமாக இந்தத் திட்டத்தில் பூரணமாக முடிவு காண முடியும். இந்தத் திட்டத்தை வேகமாக செயல்படுத்துவதற்கு இன்னும் அதிக நிதி வரும் நிதியாண்டிலாவது ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வலியுறுத்தும் படி இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் தொடர்பாக பல அன்பர்கள் எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் கோரிக்கைத்

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்] [1984 பிப்ரவரி 20]

தந்திருக்கிறார்கள். மதுரை-இராமநாதபுரம் சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ்ஸை சார்ந்தவர்கள் ஜனவரித் திங்கள் 7-ம் தேதி இதற்காக ஊர்வலங்கள், உண்ணாவிரதங்கள் மதுரை மாநகரில் ஏற்பாடு செய்து அதில் அனைத்துக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எம்.எல்.ஏ., ஏம் பி.-க்களும் கலந்துகொண்டு இந்தத் திட்டத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை வேகமாகச் செயல்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசை இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி நகரியத்தை ஒரு சுற்றுலா மையமாக உருவாக்குவதற்கான திட்டங்கள் நம்முடைய அரசாங்கத்திலே இருக்கின்றன. வருகிற சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு போதிய வசதிகள் இல்லாத நிலை இருந்து வருகிறது. பஸ் போக்குவரத்து இருந்தாலும் ரெயில் போக்குவரத்து மிகக் குறைவாக இருப்பதால் அதிகமான சுற்றுலாப் பயணிகளை நம்மால் ஈர்க்க முடியவில்லை. கருநாதிண்டுக்கல்-மதுரை-தூத்துக்குடி அகல ரயில் பாதை ஏற்பட்டால் கன்னியாகுமரிக்கு நேரடியாக ரெயில் இணைப்பு ஏற்படும். அதன் வாயிலாக சென்னை யிலிருந்து தெற்கே செல்லும் எல்லா ரெயில்களும் தென்கோடியான கன்னியாகுமரிக்கு செல்லமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு திருவனந்தபுரம் வரையில் வருகிற ரெயில்கள் அத்தோடு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு விடுகின்றன. அண்மையில் கூட சென்ற மாதம் ஜனவரி திங்கள் 26-ம் தேதி அஸ்ஸாம் மாநிலத்திலிருந்து விவேகானந்தா எக்ஸ்ப்ரஸ் என்று ஒரு ரயில் திருவனந்தபுரம் வந்து அதிலே யிருந்து கன்னியாகுமரி வரை விடப்படும் என்று பத்திரிக்கை செய்தியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏதோ காரணங்களால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டின் தென்கோடி திருவனந்தபுரம் என்று கேரளாவிலே வாழ்கிற சில அன்பர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அது கன்னியாகுமரி வரையில் நீண்டு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டி வடக்கே யிருந்து வருகிற ரெயில்கள் கன்னியாகுமரி வரையில் வருவதற்கான ஏற்பாட்டினை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவனந்தபுரம் வரையில் வருகிற ரெயில்கள் அங்கேயே தடுத்து நிறுத்தப்படுவதற்குக் காரணம் அங்கே இருக்கிற அன்பர்கள் ரெயில் நிர்வாகத்திலே அதிகமான ஆதிக்கத்தை செலுத்துவதற்கு சாத்தியம் படைத்தவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி இதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் இந்த மாநிலத்தின் நன்மையைக் கருதி வடக்கேயிருந்து வருகிற எல்லா ரெயில்களையும் கன்னியாகுமரி வரையில் வருவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

தெலுங்கு-கங்கைத் திட்டம் இரண்டும், மூன்று ஆண்டுகளில் நிறைவேறும் என்று இந்த மாநில மக்களுக்கு சொல்லப்பட்டது. ஐம்முடைய மாநில சர்க்கார் இதற்கான முன்தொகை 30 கோடி

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

ரூபாயை வழங்கியது. ஏறத்தாழ 700 கோடி ரூபாய் செலவாகும் இந்தத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்யவேண்டுமென்று ஆந்திர மாநில அரசும், தமிழக அரசும் வலியுறுத்தியும் கூட மத்திய அரசாங்கம் நிதியுதவி செய்ய முடியாது என்று முடிவாக சொல்லி விட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல் அந்தத் திட்டம் உடனடியாக நடைபெறுவதற்கு முடியாமல் தடைகள் விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. டெக்னிக்கல் இன்பர்மேஷன்கள் குறித்து நிபுணர்கள் கமிட்டி அரசாங்கத்திற்கு சில தகவல்களை சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எழுப்பப்பட்ட பல பிரச்னைகளுக்கு பதில் வந்தும் கூட இன்னும் சில பிரச்னைகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் தெலுங்கு-கங்கைத்திட்டம் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படாத நிலை ஏற்படும். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கொண்டு சென்று விடுவார்களோ என்ற ஐயப்பாடு எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே வெகு வேகமாக அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசை இந்த அரசாங்கம் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

இந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்படும் என்று மாநில மக்களுக்கு 1976-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 15-ஆம் தேதி உறுதி தரப்பட்டது. அந்த உறுதியைத் தந்தவர் மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்கள். 7 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்தத் திட்டத்திற்கான எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆந்திர மாநிலத்திலும் சுருநாடக மாநிலத்திலும் இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றபோது இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அந்த ஆட்சிகள் மாறியபிறகு தான் இந்தத் திட்டம் உருப்பெற்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இதை வேகமாக அமல்படுத்தவேண்டும் என்றும் இந்த சென்னை நகர மக்களின் குடிநீர் தேவையை இந்த அரசு தீர்த்து வைக்க முன்வரவேண்டும் என்றும் கேட்டு கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாத பல நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நகராட்சிகளுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டத்தை உருவாக்குவதற்காக ஏறத்தாழ 149 கோடி ரூபாய் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாக ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. உலக வங்கி தரும் நிதி உதவியை வைத்துக்கொண்டு இதுவரையில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டம் நிறைவேறாத நகராட்சிகளுக்கு குடிநீர் திட்டத்தைக் கொண்டு வர உறுதியான வேலைகள் நடைபெறும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது தொடர்பாக அரசாங்கம் முன் வந்து, என்னுடைய தொகுதியான பத்மநாபபுரம் நகராட்சிப் பகுதியில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டம் இதுவரையில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதால், அங்கே பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டம் கொண்டுவருவதற்கு அரசு

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுநாள் வரையில் அந்த நகரசபை இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாத தற்குக் காரணம் நிதிப்பற்றாக்குறைதான். குறைந்த வருமானம் உள்ள நகராட்சிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தால் அவை திருப்பித் தருவதற்கு இயலாது என்பதால் அதற்கு அரசாங்கம் நிதிதரவும் தயங்குகிறது. ஆகவே, நலிந்த நிலையில் உள்ள நகராட்சிகளுக்கு அரசாங்கம் மானியமாக நிதி உதவி அளித்து, அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்ற முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்மநாபபுரம் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 47½ லட்ச ரூபாய் செலவில் ஒரு குடிநீர் திட்டத்திற்கு உருவம் கொடுத்து இருப்பதாகச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத்தில் குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை தரப்படும் என்று வாக்குறுதித் தரப்பட்டது. இதற்காக 15 கோடி ரூபாயும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலும் தகவல் தரப்பட்டது. ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே அதைப் பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பையும் காணோம். இதுவரையில் எத்தனை பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது? இந்தத் திட்டத்தினால் எத்தனை பேருக்கு நன்மை ஏற்பட்டது என்கிற தகவல் எதுவும் இந்த ஆளுநர் உரையில் இடம் பெறவில்லை. இந்த உறுதிமொழி நிறைவேற்றுவதற்கான ஆணை கூட சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் தான் அரசால் வழங்கப்பட்டது என்பதை நான் அறிவேன். எனவே இதுவரையில் எத்தனை பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது என்ற விவரம் இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இது வெறும் கண்துடைப்புத் திட்டமாக இல்லாமல், இந்தத் திட்டத்தினால் வேலை கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கொண்டு இருந்த லட்சோப லட்சம் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள வேலையில்லாமல் இருக்கும் நபர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்று ஆளுநர் உரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இது எந்தக் காலக் கட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்பது தெரிவிக்கப்படவில்லை. எந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப்படும் என்பதும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இதுகுறித்து நாட்டிற்குத் தகவல் தந்து இருப்பதால், தகுந்த திட்டங்களைத் தீட்டி இதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பகட்டான வாக்குறுதிகளைத் தந்துமட்டும் தேச மக்களைத் திசைத் திருப்ப வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, நீங்கள் அறிவித்த திட்டங்கள் குறித்து மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டு இருப்பதால், அவற்றை நிறைவேற்ற உறுதியான திட்டங்களை உருவாக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

வேலையின்மை நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. சென்ற 1979-80 ஆம் ஆண்டில் இருந்த புள்ளி விவரங்கள்படி 10 லட்சம் நபர்கள் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களில் பதிவு செய்து இருப்பதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 11 லட்சம் பேர் என்று இருக்கிறது. 1982-83 ஆம் ஆண்டில் அது 14 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. வேலையின்மைப் பிரச்சனையை நீக்குவதற்கு உரிய கவனம் செலுத்தப்படாத நிலைமையில் எவ்வாறு அதிகமாக வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்பது புரியவில்லை. இப்போது இருக்கிற வேலை வாய்ப்புகளை கூட நாம் இழந்துவிடுகிற சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த மாதிலத்தில் இருக்கிற பல மில்கள் கதவடைப்பு செய்திருக்கின்றன. பல மில்களில் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தம் செய்யப்படுகிறது. குறிப்பாக மேட்டூர் நகரில் தீயில் பீயர்ட்ஸ் (Beard's) நிறுவனம் கதவடைப்பு செய்திருக்கிறது. அதைப் போன்று மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று இருக்கிறது. இதுவும் தனியார் நிறுவனம் தான். இந்த நிறுவனத்தில் இன்னொரு தனியார் நிறுவனமான மதுரை ருக்மணி இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் நிறுவனம் விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறது. அவர்கள் விலைக்கு வாங்கிய பிறகு போதிய பஞ்சு வாங்காத காரணத்தாலும் இருக்கிற இயந்திரங்களுக்கு உதிரிப்பாகங்கள் வாங்கத் தவறிய காரணத்தாலும் அங்கே பணி புரிகிற தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து பிரித்து விடப்பட்டக்கூடிய ஒரு பெய் அபாயம் வந்திருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தில் ஏறத்தாழ 2,800 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். முதலாளிகள் காட்டுகின்ற உதர்டினம் காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல், நிறுவனம் மூடப்பட்டக்கூடிய அபாயத்தை எட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அரசு அந்த உவனத்தில் கொண்டு, ஆக்ஸ்பூர்வமான நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த 2,800 தொழிலாளர்களும் தொடர்ந்து வேலையில் நீடிப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று பழனி தாலுகாவில் நெய்க்காரன்பட்டி இராஜரத்தினம் மில்லில் சென்ற 5 மாதங்களாக வேலையின்மை காரணமாக பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கும் கதவடைப்பு செய்யும் சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிற, அரசு அதையும் கவனித்து தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது போலீசுக்கு ஆள் எடுப்பதாக செய்தி வெளிவந்தது. 18 த்தேதி வேலைக்கு ஆள் எடுப்பதாக செய்தி வந்து, ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் தேர்வுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் 1980-ல் ஏறத்தாழ 12,000 சிப்பாய்கள் வேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்குத் தேர்வும் நடைபெற்றது நமக்குத் தெரியும். அதில் ஒரு பகுதி பேருக்கு மட்டுமே இன்றைதினம் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எஞ்சியுள்ளவர்களுக்கு

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

நீங்கள் வேலைக்கு ரிப்போர்ட் செய்யுங்கள் என்று அவர்களுக்கு தகவல் வந்து, அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள்; ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் வேலை கொடுக்கவில்லை, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் மேலும் புதிதாக ஃபாலீசுக்கு ஆள் எடுக்கும் செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது. தேர்வு செய்யப்பட்டும் வேலை கிடைக்காதவர்கள் ஏற்கெனவே உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திலும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே தேர்வுக்குமூவால் தேர்வு செய்யப்பட்டு, நீதிமன்றத்திலும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன நபர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படாத சூழ்நிலையில் புதிதாக ஆள் எடுப்பது சரியல்ல. அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்த பிறகு மீண்டும் ஆள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டுவிட்டதால் எப்படியும் வேலை கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் வேலை வாய்ப்பு தேடித்தரும் நிறுவனத்தில் தங்களுடைய கார்டை புதுப்பிக்க தவறிவிட்டார்கள். ஏறத்தாழ நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. கார்டை பதிவு செய்து, புதுப்பிக்கத் தவறியதால், இப்போது வேலை இல்லை என்று சொல்லும்போது அவர்கள் தங்களுடைய பதிவு சீனியாரிட்டியை இழந்துவிடுகின்ற காரணத்தால் மீண்டும் புதிதாகப் பதிவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதேநேரத்தில் அவர்களுடைய வயது வரம்பையும் தாண்டிவிடுகிறார்கள். அதனால் தங்களுடைய வாழ்நாளில் வேலைவாய்ப்பு இல்லாத ஒரு அபாயகரமான நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அவர்கள் பிரச்சினையை மனிதாபிமானத்தோடு பரிசீலித்து, வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று அரசாங்கத்தில் ஏற்கெனவே தற்காலிகமாக டைப்பிஸ்ட்ஸ், ஸ்டேனோ—டைப்பிஸ்ட்ஸ் வேலையில் சுமார் 5,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது 4-வது குழுப் பணிகளுக்கு தேர்வு நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்களுடைய வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய வேலைக்கு உத்தரவாதம் தரப்படும் என்று வாக்குறுதி தந்திருந்தாலும் அவர்கள் பொதுத் தேர்வில் பங்குகொள்ள வேண்டியிருப்பதால் அந்த வாக்குறுதிப்படி வேலை கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்கெனவே வேலையில் சேர்ந்து, வேலை செய்து வருகின்றவர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1984 பிப்ரவரி 20]

(முற்பகல் 10-50)

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின் மீது, அகில இந்திய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக, இங்கு பங்கேற்றுப் பேசுவதற்காக வாய்ப்பு அளித்த மைசூராக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையின் மீது எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில், இருக்கின்ற நன்மைகளைப் பாராட்டியும், எடுத்துரைக்க வேண்டிய கருத்துக்களில், தவறு நிகழ்ந்த இடத்தில் சுட்டிக் காட்டியும், அங்கே குறைபாடுகள் இருக்குமானால், அதை அரசு திருத்தி அமைத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டு என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில், பெரிய மாவட்டங்களைப் பிரித்து, அதிலே பல்வேறு அரசியல் கட்சித்தலைவர்களுடைய பெயரை வைத்திருக்கிறது. குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை மூன்றாகப் பிரித்து, எங்களுடைய தலைவர்-தேசியத் தலைவர் பசும்பொன் இராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுடைய பெயரை இந்த அரசு மாவட்டப் பெயராக சூட்டி அமைத்தற்காக, எங்களது இயக்கத்தின் சார்பாக நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படித் தேசிய தலைவர்களை பாராட்டி பெயர் வைக்கும்பொழுது, எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அரசியல் தலைவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா பெயரை வைத்தால் அண்ணா வழி வந்தவர்கள் என்றும், பெரியார் பெயரை வைத்தால் பெரியார் வழி வந்தவர்கள் என்றும், ஏன் அண்ணா பிறந்த ஊரான காஞ்சிபுரத்தை, தலைநகராகக் கொண்டு அண்ணா மாவட்டம் அமைக்கப்படவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். பெரிய தேசியத் தலைவர்கள் இந்தியாவிற்கு செய்த பெரும்பணிகளுக்காக பாராட்டப்படக் கூடிய வகையில் தமிழகத்தில் இன்றைக்கு அவர்களின் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஏன் பெயரைச் சூட்டவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அண்ணா பெயரை திண்டுக்கல்விற்கு வைத்தால், ஏன் காஞ்சிபுரத்திற்கு வைக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். எங்களுடைய தலைவரின் பெயரை வைத்த தற்காக மறுபடியும் மறுபடியும் நான் நன்றி சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசுப் பணியாளர்களின் நீண்டநாளைய கோரிக்கையாக இருந்த, ஓய்வுபெறும்போது ரூ. 10,000 கொடுப்பதை இந்த அரசு இந்த ஆண்டு தெரிவித்திருக்கிறது. ரூ. 10,000 அளிப்பது பாராட்டுதற்குரியது. அரசுப் பணியாளர்களே பாராட்டும் போது, எதிர்க்கட்சிகள் எதிரிகளாக மாறி, அரசு 5,000 தான் தருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் ரூ. 10,000-மாணது அவர்களுடைய தொகையிலிருந்து பிடித்தம் செய்து அளிப்பதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

அவர்களுடைய தொகையிலிருந்து ரூ. 5000 தான் பிடித்தம் செய்யப்படுகிறது. அரசு ஊழியர்கள் ஓய்வுபெறும்போது ரூ. 10,000 அளிப்பதை இந்த அரசு நிறைவேற்றியதற்காக பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அதேபோல சுட்டிடத் தொழிலாளர்கள், பணியில் ஈடுபடுகின்றபோது உயிரிழந்தால் ரூ. 10,000 கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அதற்காகவும், இந்த அரசிற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல உள்ளாட்சித் தேர்தலை வருகின்ற ஏப்ரல் மாதம் 19 ஆம் தேதி நடத்தப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது நடக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிற வகையில் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். மற்றவர்களே புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்பதைப்போல் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தேதியை அறிவித்து, இந்த அரசு உள்ளாட்சித் தேர்தலைத் தள்ளிப் போடக்கூடாது என்று எங்களுடைய இயக்கத்தின் சார்பாக நான் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற காரணத்தாலே அதைத் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போன்று வறட்சி நிவாரணப்பணி; ஏற்கனவே மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி பெற்று நடைபெற்றது. அதிலே குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டது என்று சொன்னாலும் கூட, பல்வேறு தவறுகள் நேர்ந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அரசினுடைய உதவி பெற்று குழாய்கள் அதிகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குழாய்கள் 150 அடி போடுவது என்று சொல்லி, 50 அடிக்குத்தான் போட்டு கணக்கு காட்டியிருக்கிறார்கள். 150 அடிக்கு அதிகாரிகளா பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதுபோன்று குளங்களில் கிணறுகள் வெட்டி ரூ. 40,000, ரூ. 50,000 செலவு செய்யப்பட்டு வெட்டப்பட்டது. ஆக அந்தப் பயன் யாருக்கு என்று தெரியவில்லை. அது நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுமா என்றால் முடியாது. அப்படி ஏற்குறைய 400 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழித்ததாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட இனங்களில் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. சாலை அமைப்பது போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு இன்னும், என். ஆர்.டி.பி. ஸ்திமிலே ஈடுபட்டு வேலை செய்தவர்களுக்கு அரிசி ரொட்டித்ததாகவும், அதுபோக பணம் கொடுத்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட வேலைகளுக்கும் துமாதிரி செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது மத்திய அரசிடம் இருந்து பணம் பெறுவதற்காக வேண்டுமானால் அந்த முறையை நாம் அமுல்படுத்தினோம் என்று சொன்னாலும், உண்மையிலே என்ன நடந்தது என்றால், அது பலருக்குத் தெரிந்து இருக்கும்-காண்டிராக்டர்கள் பணம் சக் கொடுத்து விட்டு, உண்மையில் அரிசியைக் கொடுக்காமல், அந்த அரிசியை அதிக விலைக்கு விற்று லாபத்தை பெறக்கூடிய அளவிலேதான்

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

அவர்கள் செய்தார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசிடம் மானியமாக பணத்தைப் பெறுவதற்கு நாம் இப்படிப்பட்ட முறையை அணுகவேண்டும். எந்த முறையைச் செய்தாலும் வேலை செய்தவர்களுக்கு அரிசி வழங்கப்படவில்லை என்ற இந்த உண்மையை ஏற்று, அதற்கு மாற்று வழிகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வழங்குவதற்காக அதிகமான அக்கறை காட்டப்பட்டதாக இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசு அதிகாரிகள், நிதியை அரசாங்கம் ஒதுக்கினாலும், டோட்டர் டோர்டில் உள்ள அதிகாரிகள் கிராமத்திலே எங்கே குழாய்கள் டோட்டேண்டுமோ, அங்கே போடாமல் 2, 3 பர்லாங்குகள் தள்ளி, அங்கே தான் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொல்லி குழாய்களைப் போட்டுவிடுகிறார்கள். கிராமத்திலே உள்ள பெண்கள், தங்கள் வேலை முடித்து விட்டு, இரவு நேரங்களில் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டும் என்று போனால், அங்கே லைட் இருக்காது, தனியாகத் தான் குடும்பப் பெண்கள் தண்ணீர் எடுக்கச் செல்லவேண்டும். இதுபோன்ற இடங்களில் குழாய்களை அமைத்துவிடுகிறார்கள்.

அடுத்து, மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகளைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். 75 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து என்னுடைய தொகுதியிலே, 10, 12 மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் கட்டப்பட்டு அவைகள் 12 ஆண்டுக்காலமாக இயங்காமல் இருக்கின்றன. ஏன் இயங்கவில்லை என்று கேட்டால், மின் இணைப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அல்லது மின் இணைப்புக் கொடுத்தாலும் ஷாக் அடிக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நாம் எவ்வளவு ரூபாய் போட்டு அவைகளைக் கட்டினாலும், அவைகள் நீண்ட காலமாக இயங்காமல் இருக்கிறது. மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் இங்குவில்லை என்று நான் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் போய்ச் சொன்னால், அதிகாரிகள் தவறான தகவலைக் கொடுக்கிறார்கள். இப்போது அது இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள், எனவே, அதிகாரிகள் தவறான தகவல்களை அரசுக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதிகமாக நாம் பணம் போட்டு மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகளைக் கட்டும்போது அது மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் செய்யவேண்டும்.

உதாரணமாக, என்னுடைய உசிலம்பட்டித் தொகுதியில் புதிதாக மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி கட்டினார்கள் அதை டெஸ்ட் பண்ணுவதற்காக தண்ணீர் விட்டால் புதிதாக கட்டிய அந்தத் தொட்டி ஒழுகுகிறது. இதை நான் நேரிலேயே பார்த்து விட்டு வந்து இருக்கிறேன் அதை உபயோகப்படுத்த முடியாது என்று தெரியவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அதிகாரிகள் வறுதலாக அந்தத் தொட்டியைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். 25 ஆயிரம்

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

காலன் தண்ணீர் கெப்பா கிட்டி அளவில் இருக்கவேண்டும் என்று அந்தத் தொட்டி கட்ட ஆரம்பித்து இப்போது அது 4 ஆயிரம் காலன் அளவு தண்ணீர் தான் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய அளவில் அதைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை மற்ற என்னினியர்களைக் கேட்டால், தேவையான அளவிற்கு அந்தப் பகுதிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் எவ்வளவுதான் பணம் ஒதுக்கினாலும் அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவறுகளின் காரணமாக மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகள் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

அடுத்து, தஞ்சையில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் காரணமாக அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட துயரங்களைத் துடைப்பதற்கு தமிழக அரசு உடனடியாக நிவாரண வேலைகளைச் செய்தது. ஆனால் மத்திய அரசிடமிருந்து கேட்ட தொகை கிடைத்ததா என்று சொன்னால் நிவாரணக் குழுவின் அறிக்கை இன்னும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்று சொல்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் பெய்த மழையின்காரணமாக விவசாயிகளும், விவசாயமும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது பெய்த மழையின் காரணமாக மிஞ்சி இருந்த அந்தப் பயிர்களும் பாதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் அறுவடை செய்ய முடியாமல் தலுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே நிவாரண நிதியாக 200 ரூபாய் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். அந்த நிவாரண நிதி சரியான அளவிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பல்வேறு முனைகளிலிருந்து இன்றைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் தவறான முறையில் அதை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு இதுவரையில் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தவறு செய்த அசுகாரிகள்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? இதுவரையிலும் எந் விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்றுதான் குற்றச்சாட்டுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11-00)

அரசு அதிகமான தொகையை ஒதுக்கியிருந்தாலும்கூட, கிராம மக்களுக்கு முறையாக அது போய்ச் சேருவதில்லை. அதுபோலவே பயிர் பாதுகாப்பு திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய மானியத்தே, அவர்களுக்கு சரிவர கிடைப்பதற்காக வழியைச் சரி செய்யவேண்டும், அது மட்டும் அல்ல இப்போது பெய்த பெரு மழையின் காரணமாக என்னுடைய பகுதியில் வைகை ஆற்றுப் பாசனத்தில் விவசாயம் செய்திருந்தபோதே புகையான் என்னும் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த பயிர்கள் அப்படியே நீரில் மூழ்கி அறுவடை செய்ய முடியாத நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டன. ஒரு படி நெல்லை கூட வீட்டிற்கு எடுத்துக் கொண்டு போக முடியாத நிலையில் அங்கே விவசாயப் பெருமக்கள்

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப்பகுதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, வரிவசூல் செய்வதிலிருந்து வரி வஜர் செய்வதற்கு முன் வருவதோடு, இப்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வாங்கப் பட்ட கடன்களை வசூல் செய்வதற்கு ஐப்தி நடவடிக்கையை குமற்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

ஆனால் இயற்கையின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு, இந்த ஐப்தி நடவடிக்கையையும் தள்ளி போட வேண்டும் என்று நான் அரசை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எந்த இயற்கை பாதிப்பு ஏற்பட்டாலும் இப்போது நிவாரணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சாதாரணமாக தீ விபத்து என்பது எப்போதாவது கிராமப்பகுதியில் குடிசைகளில் ஏற்படும். அப்படி தீ விபத்து ஏற்பட்டால் உடனடியாக அவர்களுக்கு 200 ரூபாயும், 5 படி அரிசியும் கொடுக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் கடனாகக் கேட்கிறார்களே, 3,000, அல்லது 4,000 வேண்டும், வீட்டுக்கு மேற்கூரை வேய்ந்துக் கொள்ள என்று அதைக் கொடுப்பதே இல்லை. கேட்டால் 2 ஆண்டுகள் ஆகியும் இதற்காக இன்னும் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை, கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலுமே போதிய நிதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அரசு ஊழியர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு 40,000, 50,000 என்று கொடுத்து உதவுகிற இந்த அரசு, கிராமப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு, தான் இருக்கிற ஒரு சிறு வீட்டிற்கு கூரை வேய்வதற்காக 3,000 கேட்டால் கூட, அதில் இல்லை என்று பதில் சொல்வதற்கு மூன்று ஆண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால், எந்த அளவுக்கு கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு இதில் நியாயம் கிடைக்கும் என்பதைத் தான் நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டி கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இந்த அரசு ஸ்ரீலங்கா பிரச்சனையில் முனைப்போடு நின்று மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, அங்கேயிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு உதவி செய்வதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் கூட, இதில் நான் கேள்விப்படுவது என்னவென்றால் 1964 ஆம் ஆண்டு சிரிமாவோ பண்டாரநாயகர் அவர்களுடைய ஒப்பந்தத்தின் கீழ், அங்கேயிருந்து அகதிகளாக வருகிறவர்களுக்கு மட்டும் தான், நமது அரசு சலுகைகள் கிடைக்கும் என்றும் மற்றவர்களுக்கு சலுகைகளைச் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல், ஈழத் தமிழர்கள், ஒப்பந்தத்தின் கீழ் வந்தவர்கள் என்ற பாகுபாடின்றி இலங்கையிலிருந்து யார் வந்திருந்தாலும், அகதி முகாமில் இருப்பவர்களுக்கு, எவ்வித பாரபட்சமும் இன்றி இதில் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

அடுத்தாற்போல் கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டி அளிக்கப்படும், உரம், விதை, வித்துக்கள், பூச்சி மருந்துகள் போன்றவற்றிற்காக 4-4 லட்சம் ரூபாயை செலவிட்டிருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, கிராமப்பகுதியிலேயிருந்து வருகிற என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரியும் உண்மை. பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் போன்றவைதான் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அங்குள்ள அரசு அதிகாரிகள் சில பெயர்களை பதிவேட்டில் எழுதிக்கொண்டு யாராவது கருப்பன், சுப்பன் என்பது போன்ற பெயர்களை—வர்களுக்கு கொடுத்ததாக, வினியோகம் செய்ததாகச் சொல்லி, வெளிக் கடைகளிலே மருந்தை விற்று விடுகிறார்கள். 12 ரூபாய்க்கு கூட்டுறவுச் சங்க கடையிலே கிடைக்கிற அந்த மருந்து வெளியிலே 20 ரூபாய்க்கு கிடைக்கின்றன என்ற காரணத்தால். அங்கே கடையிலேயே விற்று விடுகிறார்கள். இதனால் அங்குள்ள நியாயமான விவசாயிகளுக்கு, விவசாயம் செய்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, மானிய விலையில் அது கிடைப்பதில்லை.

அதேபோன்று மானிய விலையில் கிடைக்கின்ற கடலை போன்ற வித்துக்களை, அங்கேயுள்ளவர்களே சில பெயர்களைப் போட்டு வினியோகித்ததாக எழுதிவிட்டு, பொது மார்க்கெட்டிலே விற்று அந்த லாபத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். நாம், கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு, கடலை போன்ற விதை வித்துக்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய சங்கங்களில் வந்துருக்கிறதா இல்லையா என்ற அறிவிப்புக் கூட கொடுப்பது இல்லை. இப்படி ஊழல் என்னுடைய நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஊழலை செய்கிற அதிகாரிகள் இந்த அரசுக்கு வருகின்ற நல்ல பெயர்களை தடுத்துவிடுகிறார்கள். நாம் லஞ்ச, லாவண்யங்களை ஒட்டு மொத்தமாக ஒழித்து விட்டோம் என்று சொல்லாவிட்டாலும், இதுபோன்ற பல்வேறு பட்ட பிரச்சனைகளில் தவணம் செலுத்தி, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு உரம், விதைகள், பூச்சி மருந்துகள் போன்றவை, மானிய விலையில் கிடைக்கவாவது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கலாமே, இப்படிப்பட்ட ஊழல்களைச் செய்கிற அதிகாரிகள் கண்டு பிடித்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம், அதைப் பத்திரிகைகளிலே பிரசுரிப்பதன் மூலம் மற்ற அதிகாரிகளாவது திருந்தி நல்ல முறையில் பணிகளைச் செய்யும் அளவிற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தொழிலாளர் பிரச்சனை நாட்டிலே மிகக் கூடுமையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர் விரோத சர்க்கார் என்ற அளவிற்கு தமிழக சர்க்காருக்கு ஒரு பெயர் வந்துவிடக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தில் சொல்கிறேன். பல்வேறு ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் பெருமக்கள் தெருவிலே நின்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும், தமிழக அரசும் இதில் மேரிடையாக இறங்கி மூடிக்கிடக்கின்ற ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு முனைப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டால்,

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

தொழிலாளர் விரோத கொள்கை கொண்ட அரசு என்ற பெயர் உங்களுக்கு வந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தால்தான் நான் இதை சொல்கிறேன்,

இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் என்று மட்டும் அல்ல, காவிரி நீர் பிரச்னையையும் இந்த அரசு தொடர்ந்து பேசி வருகிறது. ஆனால் மைய அரசை, இதிலே ஈடுபடுத்தி இதிலே நடுநிலை வகித்து, தமிழக அரசுக்கு கிடைக்க வேண்டிய முறையான தண்ணீரை பெற்றுத் தரச் செய்யக் கூடிய அளவிற்கு வலியுறுத்துவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். அப்படி மைய அரசை கண்டிக்கத் தயங்குகிற காரணத்தால்தான் நாம் பெற வேண்டிய உரிமைகளைப் பெற முடியவில்லை. மேற்கு நோக்கிப் பாய்கின்ற நதிகளை கிழக்கு நோக்கித் திருப்பினால் கடலில் வீணாகப் போகிற தண்ணீர் தமிழக மக்களுக்குக் கிடைக்குமானால் தமிழக மக்கள் வளமோடு வாழமுடியும் என்ற நிலையிருந்தும் மத்திய அரசோடு பேசி இந்த அரசு முனைப்போடு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதுதான்.

மாணவர்கள் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால் மதுரையிலே இன்னும் தொடர்ந்து மாணவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை மருத்துவக் கல்லூர் மாணவர்களை போலீசார் மிருகத்தனமாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி தெரிந்தும் உண்மையான நிலை என்ன என்பதைக் கண்டறிவதற்காக நாம் நீதி விசாரணை போட்டு இருக்கிறோம், நீதிபதிகள் பின்னாலே அதைச் சொல்ல இருந்தாலும், மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்து அரசு முனைப்போடு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மாணவர்கள் முதல் நான் என்ன நடந்தது என்பதை மனுக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருப்பார்களானால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்தித்துப் பேசுகிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லியிருப்பார்களானால் இந்தப் போராட்டமே வந்திருக்காது. ஆனால் அவர்கள், வெளியிலே நடக்கிற சம்பவத்தை வெளியிலே ஏதாவது செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னதால்தான் மாணவர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு போலீசார் தாக்கினார்கள் என்ற நிலைமையெல்லாம் வந்தது. மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு திரும்பக் கூடிய முறையிலே அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மருத்துவ அதிகாரிமீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டாலே மாணவர்கள் வேலைக்குத் திரும்பிவிடுவார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதைச் செய்து விட்ட பிறகு அதற்கு மேலும் நீதி விசாரணையில் யார் தவறு செய்தார்கள் என்று வருகிறதோ அவர்கள் மீது அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

அடுத்து கல்வி முறையிலே மாற்றம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேலைவாய்ப்பை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்ட கல்வி முறை இல்லாமல் கல்வி முறையில் கவனம் செலுத்தி அந்தத் திட்டத்தை விட்டு விட்டு தொழில் கல்வி பயில்கின்ற முறையிலே மாற்றத்தைக் கொண்டுவர தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சரின் சத்துணவுத் திட்டத்தின்கீழ் பணியாற்றுகின்ற பெண்களை அறுவை சிகிச்சைக்கு ஆள்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் ஒரு உத்திரவை அனுப்பியிருக்கிறார். ஒரு உத்திரவை நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அமைச்சர் சொன்னார், அறுவை சிகிச்சைக்கு ஆள் கொண்டுவருகிற வேலைக்கு அவர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும் அப்படி சொல்கிற அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்றும் சொன்னார். முதலமைச்சரின் சத்துணவுத் திட்டத்துறை செயலாளரைப் பார்த்து நான் சொன்னேன். அவர் சொன்னார், நாங்கள் ஜி.ஓ.போட்டு இருக்கிறோம். அவர்களை அப்படி வேலை வாங்கக் கூடாது என்று, சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் மதுரை மாவட்டத்திலே அப்படி அவர்கள் அந்தப் பணியிலே ஈடுபடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஆட்களைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த அமைப்பாளர்கள் என்ன செய்வார்கள், அவர்கள் திருமணமாகாத பெண்கள். அவர்களை நம்பியார் அறுவை சிகிச்சைக்கு வருவார்கள். அவர்கள் கொண்டு வராவிட்டால் வேலையில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊதியமோ 175 ரூபாய் தான். அந்த சர்ட்டிபிகேட், போலி சர்ட்டிபிகேட் வழங்குகிறவர்கள் 150 ரூபாய் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற இந்த குறைந்த ஊதியத்திலே அவர்களை இப்படிக் கொடுமைப்படுத்தினால் அவர்கள் அமைப்பாளர்களாக இருக்கமுடியுமா? அதன் காரணமாகத்தான் அரிசித் திருட்டு. எண்ணெய் திருட்டு முதலிய காரியங்கள் நடக்கின்றன. மதிய உணவுத் திட்டத்தின் மூலம் ஏழைக் குழந்தைகள் பயனடைகிறார்கள். அதிலே தவறுகள் நடப்பதற்கு அரசு அதிகாரிகளோ அல்லது அரசோ காரணமாக இருக்கக்கூடாது. ஆகவே அது நிறுத்தப்படவேண்டும். இப்படிப் பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சொல்வதற்கு அனுமதித்ததற்காக நான் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் ஆளுநர் உரையில் பேசிய அனைத்து மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் கடந்த 37 ஆண்டுகளில்

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு எந்த ஒரு ஆட்சிக்கும் ஏற்படாத சொல்லிற்கு அரிய சோதனையையும் அதனால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்ட வேதனையையும் போக்க சாதனைக்குரிய ஆட்சி நடத்தக்கூடிய சரித்திர நாயகராக தமிழகத்தின் தலை நாயகராகிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் ஊராட்சி மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் தேர்தல்கள் நிச்சயமாக திட்டமிட்ட பிரகாரம் நடந்தே தீரும் என்று ஆளுநர் உரையில் அறிவித்த பிறகு தேர்தல் வருமா? அதனால் இந்த மாநிலத்தில் ஒரு மாறுதல் ஏற்படுமா? அந்த மாறுதல் நமக்கு ஆறுதல் தருமா? ஆகவே யார் யாரோடு சேர்ந்தால் என்பதிலே இன்றைக்கு எதிர் கட்சிகள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்களே தவிர ஆளுநர் உரையைப் பற்றி அவர்கள் அலசி ஆராய்ந்து இந்த அரசு செய்த நல்ல சாதனைகளை அவர்கள் சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள். சிந்திக்க மறுப்பதோடு மட்டும் அல்ல அவர்களுடைய வாடிக்கையே இந்த அரசின் நல்ல காரியங்களை நிந்திப்பதை நாம் கடந்த காலத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இன்றையதினம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் உலகத்தின் மிக உயர்ந்த நீதிமன்றமான உச்ச நீதிமன்றமான ஐ.நா. சபைக்கு கொண்டு சென்று மாபெரும் வெற்றியை மத்திய அரசோடு சேர்ந்து இந்த நாட்டில் கண்டவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஐ.நா. சபைக்குச் சென்று வெற்றியைக் கண்டவர் இங்கே அமைச்சராக அமைதியாக உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கிறார். ஆனால் இலங்கைப் பிரச்சினையை வைத்து இந்த ஆட்சியை அகற்றிவிடலாம் என்று அய்னாவரத்தில் நின்று கொண்டு இங்கே ஆர்பரிக்கிறார்கள் சில அரசியல்வாதிகள். நான் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்வேன் இந்த அரசு எத்தனையோ சோதனைகளை வென்று இருக்கிறது என்பதை இன்றைக்கு நீங்கள் சிறிது நேரம் என்னுடைய வார்த்தையை செவிமடுத்தால் நிச்சயமாக தெரிந்துகொள்ளமுடியும்.

இங்கே நம்முடைய மார்க்கிஸ்டு தோழர்கள் இந்த ஆட்சியை தொழிலாளர் நலவிரோத ஆட்சி என்றும் முதலாளித்துவ ஆட்சி என்றும் அவர்கள் திரும்ப திரும்ப சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள், மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி தோழர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி தோழர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் மீது அடுக்கடுக்கான ஊழல்களை பட்டியல் போட்டு மத்திய அரசுக்கு கொடுத்து அந்த ஆட்சியை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும் என்று போராடினார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்களோடு இன்று கூடிக்கொண்டு அன்றைக்கு அண்ணாமலை நகரில் நீதியைக் கொன்றவர்களுடன் இன்றைக்கு கை கோர்த்துக் கொண்டு அண்ணா நகரின் வீதிகளில் உலா வருகிறார்கள். நீங்கள் உலா வருவதைக் கண்டு தமிழக மக்கள் விலா நோக உங்களைப் பார்த்து சிரிக்கிறார்கள். ஒரு கொள்கை வேண்டாமா? வோட்டு வேண்டும். வோட்டின் மூலம் பல சீட்டுகள் வேண்டும்த்

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

என்பதற்காக கொள்கையை லட்சியங்களை அடகு வைக்கலாமா? என்று மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி தோழர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேற்கு வங்கத்தில் உங்கள் ஆட்சி நடக்கிறது. திரிபுராவில் உங்கள் ஆட்சி நடக்கிறது. தமிழ் மாநிலத்தில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை எண்ணிப் பாருங்கள். மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் வேலை எல்லாம் எங்கு ஆலைகள் மூடிக் கிடக்கின்றன, அதனால் எங்கெங்கே தொழிலாளர்கள் வாடிக்கிடக்கிறார்கள் என்பதை தேடி கண்டுபிடிப்பதே உங்களுடைய தொழிலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த ஆட்சியில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டம் தொழிற்நிறுவனங்களில் தற்காலிக வேலை நீக்கத்தின் போது தொழிலாளர்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்ற சட்டம். 24 மாதங்களில் 16 மாதங்கள் 480 நாட்கள் வேலை செய்தால் அந்த தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்ற சட்டம். அத்தியாவசிய தொழிற் நிறுவனங்களில் கதவடைப்பு செய்வதை தடுத்து நிறுத்தி தொழிற்தகராறு சட்டம் 10 (பி) கொண்டு வந்தது. உடல் உழைப்பு தொழிலாளர்களுக்கு (மேனுவல் லேபரர்ஸ்) என்று சொல்லக்கூடிய கைவண்டி இழுப்போர், மூட்டை சுமப்போர், ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தது. தமிழ்நாட்டில் கடலில் மீன் பிடிக்கச்செல்லும் மீனவர்கள், பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் விபத்தில் இறந்தால் அரசு உதவித் தொகை தருகிறது. கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் விபத்தில் இறந்தால் ரூ. 10,000 உதவித் தொகை வழங்குவதற்கு சட்டம். அரசு ஊழியர்கள் ஓய்வுபெறும்போது 10 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கும் திட்டம். இந்தியாவிற்கே முன்னோடித் திட்டம். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை கொண்டு வந்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்து அன்றைக்கு என்ன கேட்டார்கள் தெரியுமா நடிகர் நாடாளமுடியுமா? என்று கேட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த மாநிலமே வியக்கக்கூடிய அளவுக்கு தமிழ் மாநிலத்தை டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆண்டு கொண்டு இருக்கிறார்கள். நடிகர் நாடாளமுடியுமா என்று கேட்டவர்களுக்கு ஆள முடியும் என்பதை இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நாடாளமுடியுமா என்று கேட்டவர்களுடைய நா தான் இன்று ஆட முடியவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் இன்று வேளாண்மைத் துறையில் கடைபிடித்து வரும் நடவடிக்கைகளை இன்று உலக நாடுகள் பாராட்டுகின்றன. வேளாண்மைத் துறையில் இன்றைக்கு பிலிப்பைன்ஸ் நாடும் அமெரிக்க நாடும் முன்னேறிய நாடு என்ற நிலைமை மாறி தற்போது தமிழகம் வேளாண்மைத் துறையில் மிக வேகமாக முன்னேறி வருவதை நாம் இன்றையதினம் பார்க்கமுடியும்.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சேலம். மு. ஆறுமுகம்]

அதுமட்டுமல்ல, மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கவனத்திற்கு ஒருசில புள்ளி விவரங்களை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். தயவுசெய்து அவற்றை அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு எந்த மாநிலத்தில் வேலை நிறுத்தங்கள் குறைவு என்றால் அது தமிழகத்திலேதான், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிலேதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிம்சன் பிரச்னையில் உழைக்கும் மக்களுக்குப் புரட்சித் தலைவர் வாக்குறுதி அளித்தார். எக்காரணம் கொண்டும் இந்த அரசு உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிரான நிலையை எடுக்காது; உழைக்கும் மக்களின் உரிமையைக் காக்கும்; உழைக்கும் மக்கள் என்னை நம்பலாம் என்று புரட்சித் தலைவர் அறிவித்தார். இப்படிச் கூறுவதால் சில ஆலைகளில் பிரச்னைகளே இல்லை என்று நான் கூறவில்லை. ஒரு சில பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பேசித் தீர்ப்போம் என்று தான் கூறுகிறோம்.

ஆனால், எந்த மாநிலத்தில் இத்தகைய பிரச்னைகள் மிக மிகக் குறைவு என்றால் அது தமிழகத்தில்தான்—புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான்,

மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் சகோதரர்களுக்கு ஒரு புள்ளி விவரத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் இதைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கூற காரணம், நீங்கள் போயும் போயும் கலைஞர் கருணாநிதிக்கு மீண்டும் முடிசூட்டக் கிளம்பி விட்டீர்கள். இனி எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அவர்கள் வருங்காலத்தின் வாரிசுகளாக ஆகவே முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களைோடு சேர்ந்து கொண்டு இந்த அரசை நீங்கள் எதிர்ப்பது தான் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. எனவே இந்தப் பட்டியலை வெளியிட வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள்.

1977ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்கள் 206; ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் 1,15,200 பேர். 1978-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்கள் 172; பங்கு கொண்ட தொழிலாளர்கள் 1,56,367 பேர். 1979ஆம் ஆண்டு நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள் 146; வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 3,84,555 பேர். 1980ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்கள் 78; பங்கு பெற்ற தொழிலாளர்கள் 68,411 பேர். ஏற்பட்ட மனித உழைப்பு நாட்கள் இழப்பு, தோராயமாக 15 இலட்சமாகும், 1981-ம் ஆண்டும், 1982ஆம் ஆண்டும் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், ஏற்பட்ட மனித உழைப்பு நாட்கள் இழப்பு முறையே

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

11 இலட்சம், 5 இலட்சம் ஆகும். இதிலிருந்தே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இலட்சோபலட்ச ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து வீதிக்கு வந்ததைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்படி நூற்றுக்கணக்கான வேலை நிறுத்தங்கள் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுவது தமிழகத்தில் அல்ல, மேற்கு வங்கத்தில்—மார்க்சிஸ்ட் கட்சி ஆளும் மாநிலத்தில்தான்.

இப்படி ஒரு அவல நிலை இங்கே ஏற்பட்டிருந்தால் என்ன கூறியிருப்பீர்கள்?

மார்க்சிஸ்ட் சகோதரர்களுக்கு இன்னொரு புள்ளி விவரத் தயும் கூற விரும்புகிறேன். இதனையும் நினைவில் நிறுத்திக்கொள்வது அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கும்.

1977ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட ஆலைகள் 191; வேலை இழந்து வீதிக்கு வந்த தொழிலாளர்கள் 1,36,354 பேர். 1978ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட ஆலைகள் 199; வேலையிழந்து வீட்டுக்குப் போனவர்கள் 98,198 பேர். 1979ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட ஆலைகள் 144; வேலையிழந்து வெளியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 49,310 பேர். 1980-ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட ஆலைகள் 130; வேலையில்லை என்று விரட்டப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 85,358 பேர். 1981ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட ஆலைகளின் எண்ணிக்கை 200-க்கும் அதிகம்; வேலையிழந்த தொழிலாளர்கள் 1,50,000 பேர். 1982ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட ஆலைகளின் எண்ணிக்கை 300-ஐக் கடந்தது. வேலையிழந்து, வேதனைக்கு ஆளான தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை இரண்டு இடத்தைத் தாண்டியது. இப்படி நூற்றுக்கணக்கான ஆலைகள் மூடப்படுவது தமிழகத்தில் அல்ல; மேற்கு வங்கத்தில் மார்க்சிஸ்ட் கட்சி ஆளும் மாநிலத்தில்.

இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து வீதிகளுக்குத் திரைத்தப்படுவது புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் அல்ல; மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கூட்டணி ஆட்சியில்தான்.

மேற்கு வங்கத்தில் 1983ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட ஆலைகளின் எண்ணிக்கை கிட்டக்கவில்லை. ஆனால் சென்ற ஆண்டும் தினசரி ஒரு ஆலை வீதம் மூடப்பட்டு வந்தது; இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மேலும் வேலையிழந்து வேதனைக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள், இன்று மேற்கு வங்கத்தில் சணல் ஆலைகளெல்லாம் மூடப்பட்டு விட்டன. இப்போது என்ஜினியரிங் ஆலைகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி ஒரு நாளைக்கு ஒரு ஆலை வீதம் இங்கே மூடப்பட்டிருந்தால் இலட்சோபலட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து வீட்டிற்குப் போயிருந்தால் நம் முடைய மார்க்சிஸ்ட் சகோதரர்கள் என்ன சொல்லியிருப்பார்கள்?

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

புரட்சித் தலைவர் அரசு முதலாளித்துவ அரசு என்று முத்திரை குத்தியிருப்பார்கள்; தொழிலாளர் விரோத அரசு என்று துந்துபி முழக்கியிருப்பார்கள். இன்றைக்கு எந்த மாநிலத்தில் கதவடைப்புகள் மிக மிகக் குறைவு என்றால் அது தமிழகத்தில்தான்; தானைத் தலைவர் தமிழகத்தின் தளநாயகர் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான் என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

மதுரை மாவட்டம், பாண்டியராஜபுரத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலையை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாட்டுடைமையாக்கினார்கள். இதைப்பார்த்து மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சகோதரர்கள் பாராட்டியது உண்டா? வரவேற்றதுண்டா? அவர்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளட்டும். 1973-74 முதல் 1981-82 வரையிலான காலத்திலே தனி நபர் வருமானம் அரசு ஊழியர்கள், தொழிலாளர்கள் போன்றோருக்கு கிடைப்பதைப் பொறுத்தவரையில் மிகச் சாதகமான நிலைமையிலேதான் உயர்ந்திருக்கின்றது, ரூபாய் மதிப்பிலே மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட நிலைமையிலும் தனி நபர் வருமானம் என்பது நன்கு உயர்ந்திருக்கின்றது. அதுபற்றி புள்ளிவிவரங்களுடன் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன், தமிழ்நாட்டிலே தலா வருமானத்திலிருந்த மாற்றம் 73 சதவீதம் என்ற அளவில் தான் இருக்கின்றது. இதே காலத்தில் அதாவது 1973-74-முதல் 1981-82 வரையிலான இடைக் காலத்தில் அரசு ஊழியர்களின் ஊதியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 116 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் உயர்ந்திருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனைத்து தரப்பு மக்களாலும் போற்றப்படுவதற்கான ஆதாரம் இதுதான்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைத்ததைச் செய்து முடித்தவர். அவர் வெற்றித் திருமகன், அவர் 4½ கோடி மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரம். முத்தமிழ்நாட்டின் முதல்வர். முழங்கிடும் முத்தமிழின் முழு மதி. விண்ணிலே ஒரு நிலா. தமிழ் மண்ணிலே புரட்சித் தலைவரின் வெற்றி உலா. அலைகள் ஓய்வதில்லை. புரட்சித் தலைவரின் வெற்றி அலைகள் ஓய்வதில்லை. அந்த அலைகள் ஓயப்போவதும் இல்லை என்று கூறிக்கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தற்கு நன்றி கூறி மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையினை ஆட்சிக் கட்சி சார்பிலே வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே எங்களுடைய உறுப்பினர்கள் பல விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு மேலும் சில விவரங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

ஆளுநர் உரையிலே முதலாவதாக அடுத்தடுத்து இரண்டாண்டுகளாக மழை பொய்த்ததன் விளைவாக மக்கள் அடைந்த சொல்லொணாத் துயரமும், தொல்லையும் ஆண்டு முடிவில் தான் முழுமையாகத் தெரிய வந்தது என்றும், வறுமையை ஒழிக்கவும், வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கவும் வருங்காலத்தில் அரசு மேற்கொள்ள இருக்கும் நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன் என்று கடைசியிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வறுமையை ஒழித்து வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குகின்ற வகையிலே அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகள் தான் என்ன என்பதைப் பற்றி நீங்கள் விவரமாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்களா என்றால் இல்லை.

இங்கே பேசிய அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் முக்கியமான ஒன்றை மட்டும் மிக அழுத்தத்திருத்தமாக மிக மகிழ்ச்சியோடு சொல்லி கொண்டு வருகிறார்கள். அதுதான் சத்துணவுத் திட்டம். இது நல்ல திட்டம்தான். கடந்த காலங்களில் எத்தனையோ பெரிய மனிதர்களும், இராஜாக்களும் சத்திரங்களைக் கட்டி வைத்து சோறு போட்டார்கள். அது ஒரு பெரிய தர்மம் தான். ஆகவே அந்த தர்மம் தர்மமாகத் தான் இருக்கின்றதே தவிர அது வறுமையைப் போக்கியதாகச் சரித்திரமே இல்லை. அது வளர்ச்சியை ஒரு போதும் ஏற்படுத்தாது என்பதை அழுத்தத்திருத்தமாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலே 100 கோடி செலவழிக்கிறோம், 200 கோடி செலவழிக்கிறோம் என்று பெருமையாகச் சொல்கிறீர்கள். இதனால் எந்த ஒரு குடும்பத்திலாவது வறுமை ஒழிக்கப்படுமா அல்லது நாட்டிலே வளர்ச்சி ஏற்படுமா என்பதைப் பற்றி இந்த மன்றம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தமிழக அரசினுடைய இன்றைய நிலைமை என்ன? இதைப் பற்றிப் பொருளாதார வல்லுநர்கள் மிக அழகாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு சொன்னதைப் பத்திரிகைகளிலே படித்திருப்பீர்கள். அகில இந்தியாவின் தனி நபர் சராசரி வருமானத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் நான்காவது இடத்திலே இருந்தோம். இப்போது 7-வது இடத்திற்கு நாம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். 1961-ல் இருந்த சராசரி வருமானம் 7 சதவீதம் அதிகரித்தது. இன்றைக்கு அது 12 சதவீதம் குறைவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் மற்ற மாநிலங்களை விட பிறப்பு விகிதத்திலும் நாம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறோம். அதாவது அகில இந்திய சராசரி 55.1 ஆனால் நம்முடைய வளர்ச்சி 43.4 தான். அப்படி ஜனத்தொகையும் அதிகமாக அளவில் பெருகாத நிலையில், சகல வாய்ப்பு வசதிகள் எல்லாம் இருந்தாலும் கூட உணவு உற்பத்தி வளர்ச்சியானாலும் சரி எதுவாக இருந்தாலும் தேசிய சராசரியை விட தமிழ்நாட்டில் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றது.

உணவுப் பொருள் உற்பத்தியினைப் பொறுத்தவரையில் அகில இந்திய சராசரி வளர்ச்சி 2.8 சதவீதம். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி 1.8 சதவீதம்தான். ஆகவே

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

சகல வாய்ப்பு, வசதிகளும் இருந்தாலும் கூட நாம் அதிலே 10-வது இடத்திற்கு வந்து விட்டோம். ஒரு நபரின் அகில இந்திய சராசரி உணவு உற்பத்தி 166 கிலோ- ஆனால் தமிழ் நாட்டில் 145 கிலோதான் உற்பத்தி செய்ய முடிகின்றது. எனவே நாம் உணவு உற்பத்தியிலும் பின்தங்கி இருக்கிறோம்.

தொழில் துறையில் 1970-ல் மிகவும் முன்னேறிய மகாராஷ்டிராவிற்குச் சமமாக இருந்த நாம் இன்றைக்கு 12-வது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்றும் மின் உற்பத்தியிலே-திறனிலே-அகில இந்திய சராசரியை விட மிகக் குறைவாகத்தான் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறோம் என்றும் தெரிகிறது.

அடுத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டம். இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களை விட, வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள் அதிகமாக இருக்கும் மாநிலங்களிலே தமிழகம் மூன்றாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. தேசிய அளவில் வேலையற்றோர் 8.5 சதவீதம் இருந்தால் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 16 சதவீதம் வேலையற்று இருக்கிறார்கள்.

விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் பலவித வளர்ச்சி ஏற்பட்ட காரணத்தால், பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் உற்பத்தி பருத்தி போன்றவைகளில் தன்னிறைவு அடையாத நிலைமையிலே இருந்து வருகிறோம்.

அது மட்டுமல்லாமல், கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற வறுமையை எடுத்துக் கொண்டால், தேசிய மட்டத்தைக் காட்டிலும் விகிதாச்சாரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே தான் அதிகமாக இருந்து வருகிறது. இது பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட புத்தகத்திலே முன்னுரையிலே முதல் பக்கத்திலே விளக்கி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களுடைய எண்ணிக்கை தமிழ்நாட்டில்தான் அதிகம். கிராமப் புறங்களிலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள், நிலமில்லாதவர்கள், விகிதாசாரம் 30 சதவீதத்திலிருந்து 20 ஆண்டுகளில் 55 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? நிலமில்லாதவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. அதிகமானவர்கள் ஓட்டாண்டி ஆகியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். எனவே, இப்படியாக, இன்றைக்குத் தமிழகத்தினுடைய நிலைமை இருக்கிறது என்று பொருளாதார வல்லுநர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இதை ஒழிக்க பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு என்ன தீர்வு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், நம்முடைய ஆளுநர் உரையிலே ஒன்றுமே இல்லை. எல்லாமே மத்திய சர்க்காரை எதிர்பார்க்கிறது. என்று அறிவிப்புகள் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, உருப்படியாக, இந்தத் தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கோ, உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கோ

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

எதுவும் சொல்லப்படவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன் ஆகவே, இந்த வறுமையை ஒழிக்கவும், பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுத்தவும் என்ன திட்டங்கள் அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் உருப்படியாக ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லையென்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மின்சார உற்பத்திக்காக இரண்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 210 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட இரண்டு யூனிட்டுகளை மேட்டூரிலே அமைக்க மத்திய சர்க்கார் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது என்றும், மேலும் நெய்வேலியில் 210 மெகாவாட் கொண்ட 5 யூனிட்டுகள் அமைப்பதற்கு அனுமதி கேட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1983-84-ல் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மின்சாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 272 கோடி, ரூ. 169 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டு, அது ரூ. 103 கோடி என்று இந்தத் திட்டத்திலே குறைந்து, அதனால் முக்கியமாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் போய் விட்டது என்று அந்த வாரியத்தினுடைய தலைவர் திரு. விஜயராகவன் அவர்களே, பத்திரிகை மூலமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவக் கூடியதா? உணவு உற்பத்திக்கு உதவக் கூடியதா? விவசாயத்திற்கு உதவக் கூடியதா? விவசாயத்திற்கு உதவக் கூடிய மின்சாரத்தை உற்பத்தி பண்ணக் கூடியதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை, அதற்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய, ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 103 கோடி கூட கடந்த ஆண்டு குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நினைக்கும் போது, இன்றைக்குத் தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக் கூட உங்களுடைய கவனம் சரியாக இல்லை. அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, வேறு ஏதோ அன்றாடம் மக்கள் நம்மைப் பாராட்ட வேண்டுமென்பதற்காக வேறு செலவுகளை செய்து கொண்டு, முக்கியமான காரியங்களுக்கு நீங்கள் பணம் ஒதுக்கவில்லை, என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தப்படியாக, முக்கியமானது நீர்பாசன வசதி, நீர்பாசனம் சம்பந்தமாக இன்றைக்கு நம்முடைய அறிக்கையிலே என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்றால், பாசனம் பெறாத நிலங்களுக்குப் பாசனம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதும் பாசனம் பெற்று வந்த நிலங்களுக்கு அந்த வசதியை நிலை நாட்டுவதும் அரசின் முக்கியமான கொள்கை என்று கூறி இருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு 9 இலட்சம் பரப்புள்ள பாசனம் அளிக்கக் கூடிய 39,000 ஏரி குளங்கள் தமிழகத்திலேதான் இருக்கின்றன. வேறு எங்கும் கிடையாது. நீங்கள் எல்லாம் பார்த்திருப்பீர்கள். வட நாட்டுக்குப் பல பேர் போயிருப்பீர்கள். நான்கூட இரண்டு மூன்று தடவை போயிருக்கிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கிற மாநிலி, 39,000 குளங்கள், மழை நீர் தேக்கை வைக்கக் கூடிய, புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சைகளாக மாற்றக் கூடிய பாசன வசதி

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அளிக்கக் கூடிய குளங்கள் வேறு எங்கும் கிடையாது. இங்கு மிக அதிகம். கடந்த காலத்திலே இருந்து, மன்னர் காலத்திலே இருந்து, ஆங்காங்கு பல குளங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த குளங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கின்றன? 30,000 குளங்கள் இருக்கின்றன. பல குளங்கள் மேடாக இருப்பவை, மேடாக இருக்கின்றன. அவற்றில் பி. டபுள். யு. டி. கான்ட்ராக்ட் மூலம் வருஷாவருஷம் வேலை நடப்பதாகப் பணங்களைக் கொள்ளை அடிக்கிறார்களே தவிர, அந்தக் குளங்களைச் சீரமைத்து ஒழுங்காக, அந்தக் குளங்கள், வாய்க் கால்கள், செப்பனிட என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவை செய்யப் படவில்லை. சென்ற கூட்டத்திலே கூடச் சொல்லி இருக்கிறேன். கடந்த காலத்திலே அந்தக் குளங்களிலே ஒரு நேரம் நிரம்பினால் இரண்டு போகும் விளையும் என்று சொல்வார்கள். இந்தக் காலத்திலே இரண்டு நேரம் நிரம்பினாலும் ஒருபோகும் விளைவதில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குக் கண்மாய்கள் பூராவும், ஏரிகள் பூராவும் குளங்கள் பூராவும் மோடாக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவற்றைச் சரியாகச் செப்பனிடாத காரணத்தினால் இந்திலை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவற்றை நவீனப்படுத்தி, இன்றைக்கு அந்த நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்த அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு ஐக்கிய நாட்டு பொதுக் கழகத்திடம் ரூ. 25 கோடி 5 வருஷ காலத்திற்கு மானியமாக வாங்கி செலவழிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 5 வருஷம், ஒவ்வொரு வருஷமும் ரூ. 5 கோடி என்றால், இந்த 39,000 குளங்களுக்கு அத்தொகை போதுமா?

(முற்பகல் 11-30)

ஐந்து கோடி ரூபாய் எந்த மூலைக்கு? இதில் ஒரு கண்மாய் கூட செப்பனிட முடியாது. இதை ஒரு பெரிய சாதனையாக 25 கோடி ரூபாய் நாங்கள் ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழுவிடமிருந்து பெறுவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு தஞ்சையிலே ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால் எவ்வளவு பெரிய சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களின் வெள்ளை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 7 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் குடிசைகள் நாசமாயிருக்கின்றன. குடியிருப்புகளே இல்லை. அதுமட்டுமல்ல இன்றைக்கு 102 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பயிர்கள் சேதமாகியுள்ளன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். 14,500 கால்நடைகள், ஆடு, மாடு, கோழி முதலியவை அடித்துச் செல்லப்பட்டன. இவ்வளவு பெரிய சேதம் தஞ்சையிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இதற்காக காலத்திலே கால்வாய்களை செப்பனிட்டு, வடிகால்களை ஒழுங்காக அமைத்து தண்ணீர் சரியாக போவதற்கு செய்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா? இது சம்பந்தமாக 1921-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. கல்லணை கட்டியதற்கு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

பின்னாலே அதிகமாக வருகிற தண்ணீரை எப்படி வழிப் படுத்தலாம் என்று இரண்டு திட்டங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு பின்னாலே 1931-ல் தஞ்சையிலே சூப்பரின் டென்டிங் என்ஜினியராக இருந்த திரு. நீலகண்ட சாஸ்திரி இருந்த போதும், 1961-ல் சூப்பரினடென்டிங் என்ஜினியராக இராமச்சந்திர அய்யர் இருந்த போதும் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் இரண்டும் இன்றைக்கு தமிழக அரசினுடைய அலமாரியிலே தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. புரூபிரிண்ட் நிலைக்கு அடுத்த ஸ்டெப்பிற்கு போகாமல் அவை இருக்கின்றன. இது நியாயம் தானா? தஞ்சை தமிழ் நாட்டிற்கே சோறு போடுகிறது. அங்கே வேளாண்மை இல்லை. என்றால் எப்படி விலைவாசி குறையும்? தஞ்சை மாவட்டம் நெல் உற்பத்திக்கு முக்கியமான மாவட்டம். காவேரியை நம்பி தஞ்சை இருக்கிறது. தஞ்சையை நம்பி தமிழகம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற காவேரி திட்டம் புரூபிரிண்ட் வடிவிலே இருக்கிறதே அதை எடுத்து நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு ஏன் அரசாங்கம் முயற்சிக்கவில்லை? இனியாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக புதியதாக பாசன கண்மாய்களை அமைத்தல். நாங்கள் இருக்கிற சங்கரன் கோவில், ஒட்டப் பிடாரம், கோவிலப்பட்டி ஆகிய பகுதிகளில் மழைக்காலங்களில் தண்ணீர் வரும். பாசன வசதிகள் சரியாக இல்லாமல் இருப்பதால் அது வீணாக சமுத்திரத்திலே போய் விழும். இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய அளவு குளங்கள் அமைத்து விட்டால் தேவையான அளவு தண்ணீர் கிடைக்கும். இதன் காரணமாக பாசன வசதியை பெறலாம். அது மட்டுமில்லாமல் பக்கத்திலே இரக்கிற கிணறுகளில் வாட்டர் லெவல் உயர்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அதற்காக மிகவும் பிரயாசைப்பட்டு என்ஜினியர்கள் எஸ்டிமேட் போட்டு அந்த ரிப்போர்ட், அக்ரிகல்ச்சர் டிபார்ட்மென்ட்டும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டும் சிபார்சு செய்த பிறகு சென்னைக்கு வந்திருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களில் 10, 15 புதிய ஏரிகளை அமைக்க திட்டம் இருந்தது. சென்ற ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் அரசாங்கத்திற்கு சாங்ஷனிற்காக வந்திருக்கிறது. அந்த பைல்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆய்விலே இருக்கின்றன. சாங்ஷன்ட் என்று போட்டால் செலவு செய்வதற்கு துட்டு இல்லை; ஆகவே சாங்ஷன் ஆகாமல் இருக்கின்றன. இது நியாயம் தானா? எத்தனையோ பிரயாசைப்பட்டு என்ஜினியர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டங்கள் அப்படியே முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அலுவலகத்திலே தூங்கிக் கொண்டிருப்பது சரிதானா? என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இது பாசன வசதியைப் பெருக்குமா? உற்பத்தியை அதிகரிக்குமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பக்கம் 9-ல் மாநிலத்தின் விவசாயப் பொருளாதாரம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துதால் உணவு உற்பத்தியின் அளவு

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

திருப்திகரமாகவே இருக்கும் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். என்கே திருப்திகரமாக இருக்கிறது? கடந்த ஆண்டு சம்பா கம்பளீட்டாக போய் விட்டது. மேலும் விவசாயம் குறித்து அரசாங்கம் அனுஷ்டிக்கிற சில கொள்கைகள் காரணமாக விவசாயிகள் விவசாயத்தை சீராக செய்ய முடியவில்லை. அந்தப் பக்கத்திலே இருந்தாலும், இந்தப் பக்கத்திலே இருந்தாலும் சரி இதில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் விவசாயிகளாக இருப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் 10 வருடங்களாக ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் காரணமாக விவசாயத்தை செம்மையாகச் செய்ய முடியவில்லை. அதுவும் சாதாரண விவசாயிக்கு கூட்டுறவு உதவி போய் விட்டது. கூட்டுறவுக் கடன் திரும்பப் பெற முடியவில்லை என்பதால் இன்றைக்கு கூட்டுறவு கடன் கொடுப்பதே நின்று இருக்கிறது. 58 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு கடன் கொடுப்பதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கும் என்றால், பழைய பாக்கியை வசூலித்ததாகக் காட்டி, புதிய கடன் அவர்களுக்கே கொடுத்தது போல், ஒரு புகு அட்ஜெஸ்ட்மென்ட்டாகத் தான் இருக்கும். பணம் யார் கைக்கும் போய் இருக்காது. எல்லோரும் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கிட்டத் தட்ட 200 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும்.

கூட்டுறவு கடன் சம்பந்தமாக உயர்மட்டக் குழுவிடத்தில் சொன்னோம். பழைய பாக்கியை 10 ஆண்டு காலத்தில் திருப்பி செலுத்தி விட வேண்டும் என்றும், புதிய கடன்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னோம். அந்த சிபார்சு அமல்படுத்தப்படவில்லை. ஏனென்றால் இன்றைக்கு ஐபிதி நோட்டீஸ் போய் இருக்கிறதே தவிர புதிய கடன் வரவில்லை. இன்றைக்கு இதனால் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால் ரூபாய் 100 கடன் வேண்டுமானால் தனியாரிடத்தில் தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது அவர்களிடத்தில் எப்படி கடன் கிடைக்கிறது என்றால் 100 ரூபாய் கடனுக்கும், அந்தப் பணத்தை மூன்று மாதம் கழித்து திருப்பித் தருவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒரு மூட்டை நெல்லும் அவர்கள் தரவேண்டும். ஆகவே, இதனால் லேவாதேவிக்காரர்கள் வளர்ந்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு லேவாதேவி, பைனான்ஸ் நிறுவனம் என்ற பெயரில் நடக்கிறது. ஏனெனில் கடன் நிவாரண சட்டம் இவர்களை ஒன்றும் செய்யாது. இன்றைக்கு புஞ்சை நிலம் பொய்த்து விட்டது. முன்பு மழை இல்லாமல் இருந்தது. அதனால் பொய்த்துப் போய் விட்டது. பிறகு மழை வந்தது. அதுவும் காலம் கெட்ட காலத்தில் பெய்ததால் பயிர்கள் நாசமாகி விட்டன. இதனால் சோளம். உளுந்து, மல்லி நாசமாகி விட்டது. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நிலையில் ஐபிதி வேலைகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் இடைச் செருகு என்ற இடத்தில் நடராசன், சீனிவாசன் அவர்களிடத்தில் போய் பணத்தைக் கட்டி விட்டு அறுவடை செய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது என்ன கொடுமை? இந்த மாதிரி செய்தால்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை நாசம் செய்வதற்கு ஒப்பாகும். இன்றைக்கு பெரிய நிறுவனங்களாக இந்த பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன்கள் வளர்ந்து விட்டன. அரசு ஐபிடி போன்ற நடவடிக்கைகளை நிறுத்த வேண்டும். உயர் மட்டக் குழுவில் போடப்பட்ட அந்த சிபாரிசுகளை அமல் நடத்த அரசு முன் வர வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தவறு மானால், எல்லா விவசாயிகளின் கோபத்திற்கும் இந்த அரசு ஆளாக நேரிடும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் விவசாயிகள் பழையக் கடனைக் கட்டக் கூட சக்தி இழந்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களின் பழைய கடனை ரத்து செய்து விட்டு, புதிய கடன்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடனுக்கு உண்டான வட்டி பூராவையும் இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டால் என்ன? பத்திரிகையில் செய்தி பார்த்தேன். இதனால் இந்த அரசுக்கு 12 கோடி ரூபாய்தான் செலவு வரும். இந்த 12 கோடியை அரசாங்கம் கொடுத்து, அந்த விவசாயிகளைக் சாப்பாற்றலாம். எவ்வளவோ பணம் எவ்வளவோ வழிகளில் வீணாகச் செலவாகிறது ஆகவே, இந்த மாதிரி உதவிகளை அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் செய்ய முன் வரவேண்டும். அவர்களுக்கு விதைகள், பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் ஆகியவையும் மலிவு விலையில் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். இப்போது மத்திய அரசாங்கம் சொல்கிறது, ரிசர்வ் வங்கி இந்த கடன்களை ரத்து செய்ய ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று ரிசர்வ் வங்கி என்ன மத்திய அரசுக்கு மேலாக இருக்கிறதா? மத்திய அரசின் கன்ட்ரோலில் இருப்பது ரிசர்வ் வங்கி. ஆகவே, மத்திய அரசு பார்த்து இந்த கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால், அதற்கு ரிசர்வ் பாங்க் எப்படி மறுப்பு தெரிவிக்க முடியும்? ஆகவே மத்திய அரசும் சரி, மாநில அரசும் சரி, ரிசர்வ் வங்கி சொல்கிறது என்று குறிப்பிடுவது சரியல்ல. ஆகவே, ரிசர்வ் வங்கியிடம் மத்திய அரசு வற்புறுத்திச் சொல்லி, இந்தக் கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அடுத்தபடியாக இந்த விவசாய விளைபொருள்கள் சம்பந்தமாக பிப்ரவரியில்தான் விலை அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு பிறகும் உடனடியாக இந்த விலையை கொடுக்க மாட்டார்கள் குவிண்டாலுக்கு 171 ரூபாய் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. 200 ரூபாய் ஒரு குவிண்டாலுக்கு கொடுக்க வேண்டும். அது மட்டும் போதாது. மார்க் கெட்டுக்கு வரக் கூடிய நெல் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். ஒரு மாவட்டத்தில் நல்ல விலை இருக்கிறது; ஒரு மாவட்டத்தில் விலை இல்லை. அதனால் கடத்தல், வியாபாரிகள் கொள்ளை இப்படியெல்லாம் நடை

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

பெறுகிறது. வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கமே மார்க்கெட்டுக்கு வரக்கூடிய நெல் எல்லாவற்றையும் குவிண்டாலுக்கு 200 ரூபாய் வீதம்கொடுத்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அப்படியானால் விவசாயிகளும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். கிலோ அரிசி 4 ரூபாய் 5 ரூபாய்க்கு விற்காது.

அதைப்போன்று கரும்புக்கு டன் ஒன்றுக்கு 125 ரூபாய் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். போன வருஷம் 165 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயம் செய்தீர்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் 135 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்தது. அதே நேரத்தில் சீனிக்கு விலை அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்கரை என்றால் அவர்களுக்கு இனிக்கிறது, ஆனால் கரும்பு அவர்களுக்கு கசக்கிறது. கரும்பு விலையை குறைத்திருக்கிறார்கள், சீனி விலையை 25 ரூபாய் கூட்டியிருக்கிறார்கள். இது என்ன கணக்கு என்று தெரியவில்லை. நம்முடைய சர்க்கார் இதை கண்டிக்க வேண்டும். கரும்புக்கு 250 ரூபாய் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். தமிழ்நாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஃபாக்டரி தொழிலாளர்கள் 6 இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். இந்த 6 இலட்சம் பேர்களில் ஒரு இலட்சம்பேர் ஸ்டிரைக், லாக் அவுட், லே ஆஃப் போன்ற காரியங்களால் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்தால் அவர்களை நம்பி இருக்கிற 5, 6 இலட்சம் பேர்கள்—அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் என்ன செய்வார்கள்? அவர்கள் அன்றாடம் எப்படி சாப்பிட முடியும்? மாதாமாதம் வேலை செய்து, சம்பளம் பெற்று வந்தாலே சரியாக வாழ்க்கை நடத்த முடியாத நிலையில் வேலையில்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் எல்லாம் என்ன செய்வார்கள்? அவர்களால் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது.

15,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்ற சிம்சன் தொழிற்சாலை மூன்று மாதமாக மூடிக்கிடக்கிறது. பி. அண்ட் சி. மில் 40 நாட்களாக மூடிக்கிடக்கிறது. இந்தியா போர்ட் 8 மாதங்களாக மூடிக்கிடக்கிறது. மாதவரம் பால் பண்ணையில் வேலை பார்த்த 1,500 தொழிலாளர்கள் தெருவிலே நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 100 ரூபாய், 125 ரூபாய் மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அது போதாது என்று ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள்; உடனே அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். கோர்ட்டிலே சொன்னது, முதலில் நீங்கள் தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போங்கள் என்பது. நீங்கள் அதையும் செய்யவில்லை. வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். இப்படி பல்வேறு காரியங்களினால் ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் வெளியே இருக்கிறார்கள்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

முதலாளிகள் வேலையைத் திணிக்கிறார்கள். முன்பு செய்ததைப்போல ஒன்றரை மடங்கு வேலை செய்தால் பழைய சம்பளம் என்று சொல்கிறார்கள், இல்லை என்றால் சம்பளத்தைக் குறைக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்து முதலாளிகள் கொள்ளை இலாபமடிக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களை அரசாங்கம் நசுக்குகிறது. முதலாளிகள் கொள்ளை இலாபம் அடிக்க அரசாங்கம் உடந்தையாக இருக்கலாமா தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக அரசாங்கம் இருக்க வேண்டாமா? தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் உடனே மேற்குவங்கத்தைப் பாருங்கள், அங்கே என்ன செய்கிறார்கள், அதைச் செய்கிறார்கள், இதைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மேற்கு வங்கத்தில் எப்போதும் அரசாங்கம் முதலாளிகள் பக்கம் நின்றது இல்லை. தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை என்றால் அரசாங்கமும் போலீசும் தொழிலாளர் பக்கம்தான்; முதலாளிகள் பக்கம் எப்போதும் இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக இருந்து, முதலாளிகளுக்கு பாதகமாக இருக்கிறது மேற்கு வங்க சர்க்கார். ஆனால் நீங்கள் முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக இருந்து தொழிலாளர்களுடைய மண்டையை உடைக்கிறீர்கள். உங்களுடைய தொழிலாளர் நலக் கொள்கை இப்படி இருக்கிறது.

மதுரை சர்க்கரை ஆலையில் பிரச்சனை வந்தபோது அதை எடுத்துக் கொண்டீர்கள்; ரொம்ப சந்தோஷம். ஆனால் நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையை ஏன் எடுக்க மறுக்கிறீர்கள்? இன்றைக்கு அவர்கள் 1,000 பேர்களை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்கிறார்கள். இன்றுவரை வேலை செய்தவர்களை திடீரென்று வீட்டுக்குப் போ என்று சொன்னால் அவர்களுடைய குடும்பம் என்னவாகும்? யோசிக்க வேண்டாமா? வேலையில்லாமல் தொழிலாளி வீட்டுக்குப் போனால் அவனுடைய பெண்டாட்டி, பிள்ளைகள் குளம் குட்டைகளிலே, கிணற்றிலே தான் போய் விழவேண்டும். வேறு வழியில்லை. கல்யாணம் ஆகாமல் இருந்தால் அவன் ஒருவன் மட்டும் தான், எப்படியாவது, எங்காவது போய் பிழைத்துக்கொள்வான். ஆனால் கல்யாணம் ஆகி, 3, 4 குழந்தை, பெண்டாட்டியோடு இருக்கிற ஒருவன் என்ன செய்ய முடியும்? அவன் மனைவி, மக்களை காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் அவனுடைய தொழிலுக்கு நீங்கள் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும்.

உங்களால் முதலாளியை கன்ட்ரோல் செய்ய முடியவில்லை. இரண்டு நாளைக்கு நீங்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை என்றால் நிலைமை சீராகிவிடும். தவறு செய்கின்ற முதலாளிகளைப் பிடித்து சிறையில் அடையுங்கள். சிறையில் அடைக்கக் கூட வேண்டாம்; அடைப்போம் என்று மிரட்டினாலே போதும், பணிந்து விடுவார்கள், ஒருவரும் சிறைக்குப் போகமாட்டார்கள். அதை நீங்கள் செய்ய வேண்டும், செய்வீர்களா என்று பார்ப்போம்.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இன்னொரு விஷயம், மதுரையில் மருத்துவக் கல்லூரி சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் அது. நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்; மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் தப்பு செய்தார்கள் என்றால் அவர்களைக் கூப்பிட்டு பேச வேண்டும். இல்லை என்றால் அவர்களை கைது செய்யுங்கள், வழக்கு போடுங்கள், சிறையில் அடையுங்கள், தண்டனை கொடுங்கள். நியாயப்படி நடவடிக்கை எடுங்கள். அதைச் செய்யாமல் அத்தனை மாணவர்களையும் ரவுண்ட் அப் செய்து மைதானத்தில் நிறுத்தி, 200, 300 போலீஸ்காரர்களை விட்டு அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறீர்களே. ஏன் இந்த நிலை? இது ஒரு காட்டுமிராண்டி சர்க்காரா, அல்லது ஜனநாயக சர்க்காரா? மாணவர்கள் எப்போதும் கொஞ்சம் விறுவிறுப்பாக இருப்பார்கள், சுயநலம் இல்லாதவர்கள். அவர்களைக் கூப்பிட்டு எப்படி டீல் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டும். போலீஸார் தப்பு செய்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாணவனிடம் நான் எஸ்.ஐ. என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள் மாணவர்கள். அந்த ஒன்றிரண்டு மாணவர்களை அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள்; அவர்களோடு மற்ற மாணவர்களும் சென்றிருக்கிறார்கள்.

உடனடியாக அத்தனை பேரையும் மைதானத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் சுற்றி, அடித்து கை, காலை உடைத்து, உறுப்பினர் நெடுமாறன் சொன்னமாதிரி கையிலே இருந்த கைக் கடிகாரம், செயின் எல்லாவற்றையும் பிடுங்கியது நியாயமா? உடனடியாக சர்வகட்சி நீதி விசாரணை கூட நாங்கள் கேட்க வில்லை. எல்லா கட்சி ஆட்களையும், சட்டத்திலே இருக்கிறபடி கட்சி ஆட்களை போடுங்கள். நேராகப் பேர் பார்ப்போம், அது நடந்து இருக்கிறதா என்று? போலீஸ்காரர் தப்பு பண்ணியிருக்கிறார்களா, அல்லது அங்கிருக்கிற அதிகாரி தப்பு பண்ணியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் அதைக் கண்காணிக்க சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் கொண்ட கமிட்டி ஒன்றைப் போடவேண்டும்.

அடுத்ததாக, தொழில் வளர்ச்சி முன்னேற்றத்திலே கருநாத்தாக்குடி ரயில் பாதை அகலப்படுத்துவது போன வருஷமும் வரவில்லை. 75 திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இந்த திட்டத்தோடு சேர்ந்து, 74 திட்டங்கள் முடிவடைந்து விட்டன, ஆனால் இந்த ஒரு திட்டத்தை மாத்திரம் எப்போது முடியும் என்று சொல்லவில்லை. அதற்காக பணம் ஒதுக்கியது ரூ. 42, 86,00,000. இதுவரைக்கும் 6 கோடிதானா செலவழிக் கப்பட்டது? மீதி என்னவாயிற்று? அதற்கு அந்த அம்மையாரிடம் கேட்டால் கோபித்துக்கொள்வார்களோ என்று பயப்படுகிறீர்களே? நாம் சொன்னால், மத்திய சர்க்கார் கோபிப்பார்களோ, நம்முடைய உறவு எங்கே முறிந்துவிடுமோ, தேர்தலில் நமக்கு ஆதரவு, கூட்டு வராமல் போய் விடுமோ என்று பயப்படுகிறீர்களா? அதைப்பற்றி பயப்படலாமா? நம்முடைய தமிழக

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

மக்களுடைய திட்டங்களுக்காக சண்டை போடுவதற்கு பயப்படலாமா? மற்ற இடங்களில் மத்திய அரசில், திண்டுக்கல், தூத்துக்குடியில் ஹர்த்தால் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக ஒழுங்காக நடத்துவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் சண்டை போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக சேதுாழுத்திரத் திட்டம். இது ஒரு பெரிய சர்வதேச, மத்திய அரசினுடைய திட்டம், இந்தத் திட்டம் கிடப்பிலே இருக்கிறது. இதை மத்திய சர்க்காரிடம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நாம் கேட்க வேண்டாமா? அதற்கு வேண்டிய கடுமையான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டாமா? செய்ய மாட்டீர்கள், நிலக்கரிக்கு திடீரென்று 25 சதவீதத்தை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள், ரூ. 1,000க்கு வாங்கிய நிலக்கரியை ரூ. 1,250 கொடுத்துத்தான் வாங்கவேண்டும். இப்படி திடீரென்று 25 சதவீதத்தை உயர்த்தியிருக்கிறீர்களே இது நியாயம் இல்லை என்று கண்டிக்க வேண்டாமா? சொல்லமாட்டீர்கள். தமிழக தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறையோடு இந்த நிலைமைகளிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியாவிலே, மத்திய சர்க்காரிலே கடைபிடிக்கக்கூடிய கொள்கை இருக்கிறதே இது மொத்தத்திலே தமிழக மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமானது. விலைவாசி உயர்வதற்கு சாதகமாக உள்ளது. இதை எதிர்த்து நீங்கள் 'ஸ்பைட்' பண்ணாமல், தமிழகத்திலே எதுவும் செய்யமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நெல்லை மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயிகள் அங்குள்ள கூட்டுறவுச் சங்க இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்திலே பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது மகரூல் தீய்ந்து இருக்கிறது என்று பணம் கேட்டால் நாங்கள் வாங்கிக் கொடுப்போமே தவிர, பணம் கிடைக்கவில்லை என்றால் நாங்கள் என்ன செய்வது அதற்கு? விதிகள் இல்லையென்று அங்கே மத்திய சங்கத்தில் சொல்கிறார்கள். ஆக இதுவரைக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆக இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை முறைாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக சென்னை நகரத்தைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே மழை. அந்த ஒரு நாள் பெய்த மழையால், வீட்டைச்சுற்றி வெள்ளம், ரோட்டு பக்கம் வெள்ளம், குடிசையைச்சுற்றி வெள்ளம், குடிசைக்குள்ளே வெள்ளம். சிறிய பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் செல்ல முடியவில்லை. இந்த ஒரு நாள் பெய்த மழையிலே இப்படி; பெரிய நகர அபிவிருத்தி திட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள். செலவு பண்ணுகிறீர்கள். ஆக அந்தத் தண்ணீரை நீங்கள் பார்க்கவேயில்லை.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அடுத்து வீடுகள் கட்டுவதற்கு 'பிளான் அப்ரூவல்' கேட்கிறார்கள். நம் மாதிரி ஆட்கள், அரசாங்க அதிகாரிகள், அலுவலர்கள், 'பர்மிஷன்' வாங்கவேண்டும் அல்லது லோன் வாங்குகிறவர்கள் 'பிளான்' வாங்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. 'லோன்' வாங்காதவர்கள் கையிலே கருப்புப்பணத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இஷ்டத்திற்குக் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். முக்கியமாக இன்ஜினியர்களை சரி பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடங்கள் ரோடு மத்தியிலே இருக்கிறது. வழியிலேயே இருக்கிறது. கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு லஞ்சத்தின் காரணமாக, அனுமதிப்பதன் காரணமாக நகரத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் தண்ணீர் ஆக போக முடியவில்லை, வரமுடியவில்லை. முதலமைச்சரே ஜப்பில் போகமுடியாமல் நடந்து வந்தார் என்று கேள்விப்பட்டேன். அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இந்த நகரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு டெவலப்மெண்டு வரி போட்டார்கள். ஒரு அடிக்கு ரூ. 135/- வாங்குகிறார்கள். ஆகவே இத்தொகையெல்லாம் ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள் உச்ச மாநாடு கல்கத்தாவில் ஜனவரி, 13, 14, 15 தேதிகளில் நடைபெற்றது. இன்னென்ன செயல்கள் எல்லாம் செய்யவேண்டுமென்ற தீர்மானம் போடப்பட்டது. அத்யாவசிய பொருள்கள் நியாய விலையிலேயும், பொது வீநியோக முறையிலும், விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படி ஆகக்கூடிய விலையில் தொழிலாளர் சட்டத்திலே சீரமைத்து அமல்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆக அதைச் செயல்படுத்தாத காரணத்தினால்தான் தமிழ் நாட்டிற்கு 25 லட்சம் கிடைக்கவேண்டிய இடத்திலே 1 இலட்சம் ஏக்கருக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறவர்கள் மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

விவசாயிகளுக்கு குறைந்த வட்டியிலே எளிமையான முறையிலே கடன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்; விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலிச் சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும், அரசினுடைய தொழில் விரோதக் கொள்கையை கைவிடவேண்டும்; பெண்கள், நிராதரவற்றவர்கள், சிறுபான்மையோர், அரிசனங்கள் ஆகியவர்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை, தாக்குதல்களை கைவிடவேண்டும் என்பது போன்ற முக்கியமான கோரிக்கைகளை முன்வைத்துத்தான் இன்றைக்கு தமிழகம் பூராவும் எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து அதற்காக இயக்கங்கள் நடத்தியது. அப்படி நடத்தினால், நீங்கள் அதற்கு எதிர்ப்பாக, அதெல்லாம் கிடையாது என்று எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் நடத்துகிறீர்கள். இதிலே கைது செய்யப்பட்டவர்கள் இன்னும் வெளியே விடப்படவில்லை. உதாரணமாக செங்கற்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

பட்டு மாவட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் இதுவரையில் வெளியில் விடப்படவில்லை. ஆகவே இந்த மாதிரியான நியாயமான பிரச்சினைகளை நீங்கள் ஒதுக்கி விடாமல், இந்த ஏழை மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமான முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேஷ்டி சேலை கொடுக்கும் திட்டம். தப்பானவர்களுக்கு எல்லாம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. வாங்கிக்கொண்டு போகட்டும். ஆனால் உண்மையாக பாதிக்கப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதிலே சிலருக்கு விட்டுப்போயிருக்கிறது. நியாயமாகக் கிடைக்கக்கூடியவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. யார் யார் இதிலே பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று கணக்குப் பார்த்து அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே பால் உற்பத்திக்கு லோன் கொடுக்கிறார்கள். அதை வாங்குகிறவர்கள் கடனை கட்டமுடியவில்லை. பாலுக்கு சரியான விலை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். விலையைக் கூட்டி விற்கிறீர்கள். இதிலே ஏகப்பட்ட ஊழல்கள் நடக்கிறது. அதை முறைப்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்து இந்த என்.ஆர்.டி.பி. என்ற தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், கிராம வேலை வாய்ப்புத்திட்டம். இதிலே எல்லாம் காண்ட்ராக்ட் விடக்கூடாது. கிராம சேவக்குகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். ஆங்காங்கே என்கே பார்த்தாலும் காண்ட்ராக்டருக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அது கூடாது. அதை நிறுத்திவிட்டு, அது எப்படி மத்திய அரசு, மாநில அரசு சமமாகச் சேர்ந்து இரண்டு பேரும் 50:50 சதவீதம் என்று போட்டு வேலையைச் செய்கிறார்களோ, அதிலே பொதுமக்களுடைய கமிட்டி மூலமாக, கையிலே காசுகொடுத்து, ஆங்காங்கே வேலைகளைச் செய்யுங்கள், அதை காண்ட்ராக்ட்டுக்கு விடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள்கூட இங்கே சொன்னார்கள். அவருடைய சொந்த அனுபவத்தைப் பற்றி. நம்முடைய போக்குவரத்துக் கழகத்தில் உள்ள பஸ்களில் பிரன்ட் வீலில், ரி-பட்டன் செய்த டயர்களைத்தான் போட்டு உபயோகிக்கிறார்கள். அவைகள் திடீரென்று வெடித்தால், எத்தனை பேர்களுடைய உயிர் போகும் தனி பட்ட பஸ் முதலாளிகள் கூட அவற்றைப் போடுவதில்லை. ஆகவே அரசாங்க பஸ்களிலே பிரன்ட் வீலிலே ரி-பட்டன் போட்ட டயர்களை போடுவது சரியல்ல. அது நியாயம் அல்ல. அதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அடுத்து இப்போதெல்லாம் தொழிலாளர்கள் ஏகப்பட்ட புகார்கள் சொல்லுகிறார்கள். முன்னால் எல்லாம், 4 மணிக்கு ஒரு தடவை டேடி மாற்றுவார்கள். இப்போது 8 மணிக்கு ஒரு தடவை போகச் சொல்லுகிறார்கள். என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் ஆட்களுக்கு சேதாரம் ஏற்படும், இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வீட்டு வசதியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 4 ஆயிரம் ரூபாய் என்று இருந்ததை இப்போது 6 ஆயிரம் என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். நேற்று நான் இந்து பத்திரிகையிலோ, அல்லது இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலோ ஒரு செய்தி பார்த்தேன். என்.ஜி.ஓக்களுக்கு கொடுக்கிற கடன்கள் உடனடியாக கட்டியிருந்தாலும்கூட, இன்றைக்குக் கடன் இல்லை என்று சொன்னால் அவன் என்ன செய்வான்? கொடுக்காமல் இருந்தாலும் அவன் கட்டாமல் இருந்திருப்பான். வீட்டிலே யிருந்து பெண்டாட்டியினுடைய நகை எல்லாம் வைத்து அவன் இடத்தை வாங்கினால், அவனுக்கு கடன் இல்லை என்றால், எப்படி? இப்போது புதிதாக அக்கமாக 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இருக்கிற கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கே கடன் வரவில்லை. 7, 8 மாதங்களாக, இதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது அரசாங்கத்திலே. கடனாவது அட்வான்சாகக் கொடுங்கள். எனவே இத்தையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மரியாதைக்குரிய அழகர்சாமி அவர்கள் இந்த வீடு கட்டுவதற்காக இதுவரையில் பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலைமை இல்லை. இதுவரை வந்து இருக்கிற விண்ணப்பங்களுக்கு மட்டும் பணம் தரப்படுகிறது. பணம் வழங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதேபோல் என்.ஜி.ஓக்களைப் பொறுத்தவரையில், ஓர் ஆண்டுக்கு எவ்வளவு தருவது என்று வரைமுறை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் தடை செய்திருக்கிறோமே தவிர, அந்தப் பணம் எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு செலவு செய்து இருக்கிறோம். யார் யாருக்கு பணம் தரவேண்டுமோ, அவர்களுக்கு ஏப்ரல் மாதம் 1-ஆம் தேதி, அடுத்த பட்ஜெட் வரவு செலவு வருகிறபோது அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதற்காக எந்த என்.ஜி.ஓவும் நகைகளை அடகு வைத்துவிட்டு கடன் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏன் என்றால், முழு அளவிற்கு அவர்களுக்குக் கடன் தருகிறோம். எனவே என்.ஜி.ஓக்களுக்குத் தேவையான பணத்தை நிச்சயமாக வழங்குவோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: நம்முடைய வீட்டு வசதி வாய் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போதுதான் எல்.ஜி.சி-யிலிருந்து 10 கோடி வேண்டும் என்று

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

கடன் கேட்டோம். ஆனால், 7, 8 மாதமாக கடன் வரவில்லை. எங்களுக்கு 5 லட்ச ரூபாய் டிமாண்ட் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் 3 லட்ச ரூபாய்தான் சாங்ஷன் செய்கிறார்கள். அந்த ரூபாய் போதவில்லை. 15 கோடி ரூபாய்க்கு தற்போது டிமாண்ட் இருக்கிறது. அரசாங்கம் 1700 கோடி ரூபாய் போடுகிற பட்டுஜட்டிலே ஒரு 10 கோடி ரூபாய் வருஷாவருஷம் ஒதுக்கினால் எல்லோருக்கும் வீட்டு வேலை நடக்கும். கொத்தனாருக்கு வேலை கிடைக்கும். சித்தாளுக்கு வேலை கிடைக்கும், சிமென்ட், கல் எல்லாவற்றுக்கும், டிமாண்ட் இருக்கும், ஆகவே இதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்.ஐ.சியிலே எதிர்பார்த்து, எதிர்பார்த்து, போய் அலைந்து அலைந்து, வருஷத்திற்கு 10 பேர்களுக்கு அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதைத்தான் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே கோடிக் கணக்கான ரூபாய்க்கு ஊழல் நடந்திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அதில் இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? இல்லையா? இல்லையென்றால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதற்காக வல்லுநர் குழு ஒன்று போட்டிருக்கிறார்கள்.. (குறுக்கீடு)

திரு. ஜே. எஸ். இராக்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, எல்.ஐ.சியிலேயிருந்து வடு கட்டுவதற்காக 10 கோடி ரூபாய் வந்தது. அதுலே 3 கோடி ரூபாய் பழைய கடனுக்காக எல்.ஐ. சிக்கே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டோம். மீதம் இருக்கிற பணத்தில் 9வது மாதம் வரையில்தான் கடன் கேட்பவர்களுக்கு அனுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை டிசம்பர் மாதம் வரையில் கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால், I am also the President of the Perambalur Housing Society. எங்களுக்கு வரவேண்டிய நிலுவைக் கடன் பாக்கித் தொகையில் பல லட்சம் வரவில்லை. ஆகவே, அதை முழுமையாக தரவேண்டும் என்பதுதான் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுடைய கோரிக்கையும் ஆகும். அவரும் பிரசிடெண்ட்டாக இருக்கிறார்கள். டிமாண்டிற்கு ஏற்றவாறு அனுமதி தரவேண்டும். இல்லையென்றால், பொது மக்களுக்கு தினம் தினம் பதில் சொல்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது எங்களுக்கு.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்: இவைகளையெல்லாம் அமைச்சரிடம் தனியாக நேரில் எந்தித்துப் பேசிக் கொள்ளுங்கள். திரு. அழகர்சாமி, இப்போது முடித்து விடுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். மாவட்டத்தைப் பிரிவினை செய்வது சம்பந்தமாக சர்வ கட்சிகளையும் சலந்து செய்து, அதற்குப் பிறகு இந்த

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

முடிவை அறிவித்திருக்கலாம். ஆனாலும் இது இப்போதைக்குள் முடியப் போவதில்லை. இந்தக் குழு போய் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று ஆராய்ந்து, சகலமும் பண்ணி, பிறகு அறிக்கை கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் இப்போதே பல இடங்களில் தலை நகரம் சம்பந்தமாக பல பிரச்சனைகள் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. எங்களுடைய ஊர் தான் தலைநகராக வேண்டும், எங்களுடைய ஊர்தான் தலைநகராக வேண்டும் என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இவைகள் எல்லாம் இப்போது மக்களை திசை திருப்பி விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, முதலிலேயே அதைக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து, ஆங்காங்கேயுள்ள சர்வ கட்டுகளையும் சேர்ந்தவர்களைக் கலந்த பிறகு, இந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு பணியாளர்களுக்கு ஒய்வு பெறும்போது 10,000 தருளதாகச் சொல்கிறீர்களே, அதை எப்படி தரப்போகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒருவர் 25 வயதில் வேலைக்கு சேர்ந்தார் என்றால், 13 வருடத்தில் அவருக்கு அவருடைய சேமிப்பில் 5,000 சேர்ந்து விடுகிறது. 25 பிளஸ் 33 தான் 58 வருஷம் வருகிறது. 58 வயதில் தான் ரிட்டையர்மெண்ட். ஆனால் அவருக்கு 7 வருஷத்திலே 10 ஆயிரம், 14 வருஷத்திலே 20 ஆயிரம், 20 வருடத்திலே 40 ஆயிரம் ஆகிறது. அதற்குப் பிறகு அதற்கு வட்டி, வட்டிக்கு வட்டி என்று மேலும் வரும். ஆகவே, இதிலே நீங்கள் 40 ஆயிரம் லாங்கிக்கொண்டு 10,000 கொடுத்தனுப்பப் போகிறீர்களா? இது எப்படி என்பதை எனக்கு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கட்டிடத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இங்கே எல்லோரும் எடுத்து பேசிருக்கிறார்கள். சட்டத்திலே அதற்கு பாதுகாப்பு தரவேண்டும். முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அதை அப்பர்கள் கட்டியாக பெறமுடியாமல் போய்விடும். அடுத்து செஞ்சி என்ற ஊரிலே கிட்டத்தட்ட 500 நபர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஓட்டர் லிஸ்டிலே அவர்கள் பெயரை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டால், அதிக ரிகள் தேர்த்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்களாம். பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே, சட்டமன்றத் தேர்தலிலே வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஓட்டர் லிஸ்டில் பெயர்கள் இருந்திருக்கின்றன. இந்த நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய தேர்தல்களுக்கு அவர்களுடைய பெயரை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். சரியாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால், நரசிங்காராயன் பேட்டை என்ற ஊர், அதிலே எம்.ஜி.ஆர். நகர் அங்கேயிருக்கும் 500 பேர்களையும் கட்டாயம் இப்போது எடுக்கும் ஓட்டர் லிஸ்டிலே சேர்த்தாக வேண்டும் என்று அவர்களே கேட்பதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். கேட்டால், நீங்கள் வீட்டு வரி கட்டவில்லை. வீட்டு வரி ஏன் கட்டவில்லை என்றால், டிமான்ட்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1984 பிப்ரவரி 20]

நோட்டீசே அனுப்பவில்லை—என்று பி.டி.ஓ. சொல்கிறார்களாம். நானே உங்கள் சார்பாக சட்டசபையிலே பேசும்போது சொல்லி விடுகிறேன் என்று அவர்களிடம் சொல்லி விட்டு வந்தேன். ஆகவே, அவர்களுடைய பெயர்களை கட்டாயம் ஓட்டர் லிஸ்டிலே சேர்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே மின்சாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒழுங்காகக் குடியிருக்கிறார்கள். பிறகு சேர்ப்பதற்கு என்ன மறுப்பு?

அடுத்து புகலூர் காகித நிறுவனம் 195 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அரசு சார்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கே வேலைக்கு ஆள் சேர்ப்பதில் எந்தவித முறையும் கிடையாது. நேராக அப்ளிகேஷன் போட்டால், எந்தவித எம்ப்ளாய் மெண்ட் எக்ஸ் சேஞ்சின் உதவியும் இல்லாமல், அவர்களே நேரிடையாக ஆட்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் பல ஊழல் நடக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் எல்லாவிதமான கேட்டகரிகளுக்கும் ஆட்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதன் மூலமாகவே அந்த நிறுவனத்தில் ஆட்களை எடுக்கும் வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் ஸ்ரீரங்கம் கோவில் தணிக்கை அதிகாரி வெங்கடாஜலம் மறைவு பற்றி நிறைய விவரமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமற்றன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவருடைய மரணம் தற்கொலை அல்ல, கொலைதான் என்று அவர்களுடைய பெற்றோர்களே சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்தோடு அந்த இடத்திலே நிர்வாக அதிகாரி 6 வருடங்களாக இருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் 3 வருடத்தில் மாற்றம் செய்கிறபோது, அங்கே மட்டும் ஏன் 6 வருடங்களுக்கு வைத்திருக்கிறீர்கள்? அதனால்தான் ஊழல் அதிகரிப்பதாக கூட அங்கே சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து ஈரோடு சேந்தமனார் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 4 ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்தும், அவர்களுடைய பணி நிரந்தர மாக்கப்படாமையால், அதற்காக வேண்டி அதன் ஊழியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு தேவை. அது மட்டும் அல்ல, இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்றும், தமிழகத்தினுடைய முன்னேற்றம் வளர வேண்டும் என்றும், தொழிலாளர் நலப் பிரச்சினை, விவசாயிகள் பிரச்சினை, விவசாயிகளின் பழைய கடனை கொடுத்து, புதிய கடன் வசதி பெறுதல், நீர்ப்பாசனத்திற்கு அதிக அளவில் ஏற்பாடு செய்தல் போன்ற அத்தனை வளர்ச்சிப் பணிகளையும் உள்ளடக்கி, தாங்கள் நல்லவிதமாக பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வரவேண்டும், இந்த அவையில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 20]

(நண்பகல் 12-00)

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது பேசுகின்றபோது ஒரு கேந்திரமான ஜனநாயக உரிமைப் பிரச்சினையை இந்த ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடவில்லை என்பதை முதலிலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பத்திரிகை சட்டம் வாடஸ் பெறப்படுவதற்கான சட்டம், அதற்காக ரிப்பீல் மென்னுகிற சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் வரும் என்று கூறப்பட்டது. இந்தக் கூட்டத் தொடரில் இந்த இந்த பில்ஸ் வரும் என்று கவர்னர் உரையிலே சொன்னார்கள். ஆனால் இதுபற்றிய ஒரு பில் வரும் என்று இந்த ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்படவில்லை என்பதை It is a criminal lapse குற்றகரமான தவறு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவை முன்னவர் என்ன சொன்னார், அதை ரத்து செய்வதற்கு தேவைப்படும் சட்ட சம்பந்தமான ஆலோசனைகள் நடத்தப்படுகின்றன என்று சொன்னார். அதுவரை உபயோகப்படுத்த மாட்டாராம் அவர். பெரிய சலுகை மாதிரி. நான் கேட்கிறேன். ஆலோசனை செய்வதற்கு ஒன்றரை வருடமா? வாக்குறுதி சொடுத்து ஒன்றரை வருடம் ஆகிறது. அதுவரையில் பயன்படுத்தமாட்டோம் என்று சொல்வது ஒரு சலுகை கிடையாது. அந்த சட்டத்தை சுப்ரீம் கோர்ட்டு சஸ்பென்ட் பண்ணியிருக்கிறது. நீங்கள் என்ன உபயோகப்படுத்துவது?

You cannot use it.

ஆகவே சலுகை கிடையாது. பத்திரிகை உரிமையை அழிப்பதற்கு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவர முடிந்தது உங்களால். ஆனால் இப்போது மீண்டும் வழங்குவதற்கு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவர முடியவில்லையா? சினிமா, வீடியோ இவைகளுக்காக எல்லாம் 10 நாட்களிலே 3 ஆர்டினன்ஸ் வந்தாகி விட்டது. ஆனால் பத்திரிகை உரிமையை மீண்டும் வழங்குவதற்கு ஏன் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவராமல் இருக்கிறீர்கள்? ஏன் ஒன்றரை வருஷம் எடுக்கிறீர்கள்? உண்மையான மறைக்கிறீர்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே கேஸ் இருக்கிறது, அதனுடைய தீர்ப்பு என்ன ஆகிறது என்று பார்க்கலாம், ஒருக்கால் நமக்கு சாதகமாக இருந்தால் 'ஊம்' என்று நினைக்கிறீர்கள். தவறான எண்ணத்தோடு அப்படிக்காத்திருக்க வேண்டாம், காத்திருப்பது சரியல்ல. அது ஒரு கருப்புச் சட்டம், இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலேதான் அது இருக்கிறது. அக்கிரமமானது, வெட்கக்கேடானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். Preposterous, atrocious and shame. ஆகவே அதற்காக சட்டத்தை இந்தப் பேரவைக் கூட்டத்திலேயே கொண்டு வந்து அதை ரிப்பீல் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜார்ஸ்ட் திங் என்னவென்றால் தங்களுக்கு அல்லது சபாநாயகருக்குத் தெரியாமலேயே இங்கே ஜனநாயக உரிமை தாக்கப் படக்கூடிய விஷயம் நடக்கிறது. முன்பு பிரஸ் காலரியிலே

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

நடந்தது பற்றி உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். போலீஸ் இங்கே வேவு பார்க்கக்கூடிய முறையிலே சர்க்குலர் வந்தததை நாங்கள் இங்கே ரெய்ஸ் பண்ணினோம். அது வாபஸ் பெறப்பட்டது என்று சொன்னார்கள் எங்களுக்குத் தெரியும். விஷயம் அப்படியே நடக்கும் என்று. எங்களுக்கு வந்திருக்கிற தகவல் பிரஸ் காலரியிலே சி.ஐ.டி. சாதாரண உடையிலே உட்கார்ந்துகொண்டு சி.ஐ.டி. வேலை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், பிரஸ் எப்படி பிரிபாக வேலை செய்வார்கள். அதே மாதிரி லாபியிலே உறுப் பினர்கள் பலரும் பேசுவோம். இன்டலிஜன்ஸ் டென் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு எந்த மெம்பர் எந்தக் சட்சிக்காரரோடு என்ன பேசுகிறார்கள் என்று வேவு பார்க்கக்கூடிய விஷயம் இருக்கிறது, அது சாதாரணதருக்கும் தெரியாது, செகரட்டரிக்கும் தெரியாது, This thing is going on. அது அவையை அச்சுறுத்துவது ஆகும், மெம்பருடைய பிரிடம் பாதிக்கப்படும். ஆனால் கவர்ன்மெண்டை கேட்டால் அப்படிப் போடவில்லை, அப்படி உத்திரவு இல்லை என்று சொல்வார்கள். நான் அவைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் கவர்ன்மென்டில் அப்படித் தான் சொல்வார்கள். You must make an independent investigation. அதை செய்து இந்த சபையின் சுதந்திரத்தையும் கௌரவத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்டிபென்டண்ட் ஆக நீங்களே இவ்வெஸ்டிகேட் பண்ணி சண்டுபிடித்து இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆளுநர் உரையை நான் உன்றி கவனித்துப் படித்துப் பார்த்தேன். இந்திய நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற பொருளாதார நெருக்கடி தமிழகத்திற்குப் பொருந்தாதது போல அப்படிச் சொல்லவில்லை, படித்தால் உள் அர்த்தம் அப்படி இருக்கிறது. தமிழகத்திலே பொருளாதாரம் ஏதோ சுதந்திரமான சுயேச்சையான பொருளாதாரம் என்று மாட்டி இந்த உரை அமைந்திருக்கிறது. இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரம் பற்றி Currency and Finance இல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 28-1-84 ஆம் தேதிய அந்த ரிப்போர்ட்டில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 1982-83 ஆம் ஆண்டு விவசாய உற்பத்தியில் கணிசமான வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதாலும் தொழில் வளர்ச்சிப் பின்னுக்குப்போவதாலும் இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் கடுமையான பின்னடைவு ஏற்பட்டுள்ளது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது 1982-83 இல். வரும் ஆண்டிலே 1984-85 ஆம் ஆண்டின் க... என்ன? வரும் ஆண்டு என்ன என்பது நமக்கு தெளிவாக இருக்கவேண்டும் 6வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டு தேதி அமுகியடியப் போகிறது. ஆகவே மத்திய மாநில அரசுகளின் 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கு திட்டங்களை, ரூபாய் கணக்கில் அல்ல, அக்கவல், பிளீக்கல் திட்டங்களை திட்டக் கமிஷன் வெட்டியுள்ளது.

முதலில் 1983-84ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் திட்ட வளர்ச்சிக்கு 21 சதவீதம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அந்த 21 சதவீத வராது. அது 12 சதவீதமாக குறையப்

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

போகிறது, நமக்கு முன்னால் இருக்கிற விஷயம் அடுத்த ஆண்டில் திட்ட முதலீடு என்ற வகையில் குறைப்பதே என திட்ட கமிஷன் முடிவுசெய்துள்ளது. ஆகவே இதனால் ஏராளமான புது தொழில்கள் அமைக்க முடியாமல் போகும். திட்ட கமிஷன் வட்டாரங்களிலிருந்து நமக்கு தகவல் கிடைத்து இருக்கிறது. நான் இந்த அரசை கேட்பது இந்த நிலைமை இந்திய நாட்டில் உள்ள நிலைமை. இதனால் தமிழகத்தின் வளர்ச்சி பாதிக்காதா? தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்காதா? மச்சார உற்பத்தி வளர்ச்சி பாதிக்காதா? வேலை வாய்ப்பு பாதிக்காதா? பாதிக்காதா என்றால் எதிர்காலத்தை குறிக்கும். ஏற்கனவே பாதிக்க வில்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். இது ஒரு சீரியஸான விஷயம். இந்த பாதப்பு பற்றியும், மேலும் ஏற்பட இருக்கும் பாதிப்பு பற்றியும், அதற்கான காரணங்கள், மத்திய அரசினுடைய கொள்கை என்ன என்று ஐடென்டிபை செய்வதற்கு இனம் காட்டாமல் ஆளுநர் உரை அது சம்பந்தமாக மௌனம் சாதிக்கிறது, whole economy தமிழ்நாட்டில் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் நிலைமை இருக்கிறது. அதுபற்றி ஆளுநர் உரை மௌனம் சாதிக்கிறது. தமிழகத்தினுடைய நிலைமை இவ்வளவு அபாயகரமாக இருக்கும்போது ஆளுநர் உரையில் என்ன கூறுகிறார் 'Let me quote' வருகிற ஆண்டில் நம் மாநிலத்தின் பொருளாதாரம் எல்லா வகையிலும் மேலும் வளம் பெறும் என்று உளமார நம்புகிறேன் என்று உள்ளது.

Where does the Governor come I do not understand. If living where? எல்லா வகையிலும் வரும் ஆண்டில் இந்தியா பூராவும் இருக்கிற நிலைமையைப் பற்றி ரிசர்வ் வங்கி ரிப்போர்ட்டில் கூறியிருக்கிறது. அது தான் கையிடு செய்வதற்காக இருக்கிறது. வரும் ஆண்டில் மேலும் வளம் பெறும் என்றும் எல்லா வகையிலும் வளம்பெற உளமார நம்புகிறேன் என்றும் ஆளுநர் உரையின் துவக்கமே உண்மைக்கு மாறாக, உண்மைக்கு புறம்பாக இருக்கிறது இது தமிழ்நாட்டு மக்களை ஏமாற்றும் முறையில் அமைந்து இருக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் குடியுரிமைக்கு செண்டு பூசுவது போன்ற உரையாக இந்த ஆளுநர் உரை இருக்கிறது. செண்டு பூசினால் போய்விடுமா? வறட்சி வெள்ளம் பற்றி ஏராளமாக பேச வேண்டியிருக்கிறது, ஆனால் 22-ம் தேதி தனி விவாதமாக அது வருவதால் நான் அதைப்பற்றி அந்த விவாதத்தில் விரிவாக பேசுகிறேன், இந்த உரையைப் பொறுத்தவரையில் முதல் கிரைம் என்ன என்றால் கடும் குற்றம் என்னவென்றால் 1982-ம் ஆண்டு இந்த அரசு என்ன கூறியது, என்ன என்றால் மக்கள் உபயோகப்படுத்துகின்ற அத்தியாவசிய பண்டங்களின் விலைகள் செங்குத்தாக உயர்ந்ததைக் கண்டு இந்த அரசு ஆழமாக கவலைப் படுகிறது. இந்த விலைவாசி பிரச்சினையில் நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கை இணந்துள்ள பிரச்சினை ஆகும் என்று இந்த அரசு 1982ம் ஆண்டு கூறியது. இதை அசெம்பிளி ரிக்கார்டில் இருந்து படிக்கிறேன் அதற்கு பின் இன்று விலைவாசி பல மடங்கு உயர்ந்து இருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது

[திரு.ரா. உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

இதனால் கோடிக்கணக்கான மக்கள், அதுவும் வறுமை கோட்டுக்கு கீழே இருக்கக்கூடிய மக்கள் தாங்கமுடியாத வேதனையினால் சுருண்டு விழுந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். Ripping in pain ஆனால் அதைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒரு துளி கூட கவலை தெரிவிக்கவில்லை. இது சர்ப்பரைசிங்காக இருக்கிறது. ஓர்ஸ் போசிஷன் வந்து இருக்கும் போது கவர்னர் உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை. டீசல்ட்விலை உயர்ந்துள்ளதால் அரசு போக்குவரத்து கழகங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று ஆளுநர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது இப்போது தான் டீசல் விலை உயர்ந்ததா மத்திய அரசு பெட்ரோலிய பொருள்களின் விலைகளையும் மற்றும் 34 ஐடம்களின் விலைகளை 1980லிருந்து 1983 வரை 4 தடவை உயர்த்தி இருக்கிறது. 3 வருடத்தில் 4 தடவை பெட்ரோலிய மற்றும் சில பொருள்களின் விலையை உயர்த்தியதால், மத்திய அரசுக்கு 5500 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருவாய் வந்து இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன் மத்திய அரசின் இந்த நடவடிக்கை 3 ஆண்டுகளில் உங்களை பாதிக்கவில்லையா மத்திய அரசின் கொள்கையை எதிர்த்து போராடினீர்களா? இல்லையே இப்போது போராடப் போகிறீர்களா? இல்லையே என்ன பதில் You have now said, it has affected in three years.' அதற்கு பதிலாக நீங்கள் அங்கு தாக்குவதற்கு பதிலாக நம்முடைய பொருளாதாரத்தையும், நம் திட்டங்களையும் இந்த மாநிலத்திலே வெட்டி விடக்கூடிய அந்த கொள்கையை கொண்டு இருக்கிற அவர்களை தாங்குவதற்கு பதிலாக போயும் போயும் மேற்கு வங்கத்தை குறிக்கோளாக வைத்து பேசுகிறீர்களே.

(பிற்பகல் 12-10.)

தாக்குகின்ற இடத்தில் தொடமாட்டீர்கள். தொடுவதற்குப் பயமோ என்னவோ தெரியவில்லை, போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தை தானே காட்டுகிறீர்கள். நிலக்கரி விலையை மைய அரசு 25 சதவீதம் உயர்த்தியதால் மின்சார போர்டு பாதிக்கப்பட்டுருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நம்மை நாசமாக்கும் மைய அரசின் இந்த நடவடிக்கைகளை எதிர்த்துப் போராடுகிறீர்களா? கடந்த ஆண்டு பலமுறை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். It is a fact that Cost Prices has increased மைய அரசு செய்கின்ற அநியாயத்தை எதிர்க்கத் தவறி விட்டீர்கள். மின்சார கட்டணத்தை உயர்த்தி மக்களைத்தானே தாக்குகிறீர்கள்? மின்சார வாரிய ஊழியர்களின் போனசைத்தானே தாக்குகிறீர்கள்? தொழிற்சங்கங்களைத்தானே தாக்குகிறீர்கள்?

விலைவாசி என்ற துயரம் இதோடு நிற்காது. அன்று நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், சமீபத்தில் பத்திரிகை நிருபர்கள் ஒரு பிரஸ் கான்பிரன்ஸ்லே

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

பிரதமரை மடக்கினார்கள். ஏன் என்றால் 1980 ஆம் ஆண்டு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள், விலைவாசியைக் குறைப்பேன் என்று. அதற்குப் பிறகு இவ்வளவு பயங்கரமாக வந்திருக்கிறது அல்லவா? ஆகவே, பிரஸ் கான்ஃப்ரன்சிலே பிரஸ் கரெஸ்பான் டென்ட்ஸ் கேள்விக்கு மேலே கேள்வி போட்டு, அந்த அம்மாள் பதில் சொல்ல முடியாமல் ஆத்திரத்தில் உண்மையை வெளியிட்டு விட்டார்கள். ஐ கோட், 'இந்து'—ஜனவரி மாதம் 12 ஆம் தேதி. பிரதமர் என்ன சொல்கிறார்? ஆத்திரத்தில் உண்மையை வெளியிட்டு விட்டார். விலைவாசி உயர்ந்ததைக் குறிப்பிடுகையில், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் தேவையானதே என்று சொல்கிறார். இந்த விலைவாசி உயர்வு தேவையானதாம். பொருளாதாரம் வளர வளர விலைவாசியும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கும் என பிரதமர் கூறினார். அதன் பொருள் என்ன? அடுத்து கோடிக்கணக்கான குடும்பங்கள் அடுத்த ஆண்டுகளில் நாசமாக்கப்படக் கூடும். வளர்ச்சி வேண்டுமென்றால் விலைவாசி ஏற வேண்டும் என்று பிரதமர் மினிஸ்டர் சொல்கிறார். இதுவரைக்கும், கட்டுப்படுத்துவேன் என்று சொன்னதையெல்லாம் விட்டு விட்டார்கள்.

Thiru K. S. G. HAJA SHAREEF: Mr. Chairman, it is a well-known fact that in a rising economy whenever prices rise, wages also rise and whenever wages rise, the prices also rise. So, my good friend, Hon Mr. Umanath must come to an understanding, at what level the price should rise and at what level the wages should be freed.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, என்னவோ கூலி உயர்ந்ததால் விலைவாசி உயர்ந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, கூலியைக் குறைக்க உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு வேறு ஆளைப் பார்க்கட்டும். என்னிடம் ஒன்றும் நடக்காது. பிரதமர் கூலியைச் சொல்ல வில்லை. விலைவாசி உயர்ந்ததற்கு குறிப்பிடுகையில் பிரதமர் சொன்னதைச் சொல்கிறேன். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் (for the development of the economy,) விலைவாசி உயர்வு தேவை. தொழில் வளர்ச்சிக்கும் for the development of the industry—அது அவசியம், (it is necessary) என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார். பொருளாதாரம் வளர, வளர, எகானமி டெவலப் ஆக ஆக, விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே இருக்கும் என்ற கருத்தைத்தான் சொல்கிறாரே தவிர கூலி உயர உயர என்று அப்படிச் சொல்லவில்லை. I say it is a broader statement.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF: They are not hampering the production..

[1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. ரா. உமாநாத்: நாளைக்கு ரொம்ப நீட்டமாக பேசப் போகிறார்கள். அந்த ரிப்ளையில் சொல்லுங்கள். “They are not going to affect, infact, already it has affected.. கோடிக்கணக்கான குடும்பங்கள் நாசமாக்கப்படக் கூடும். எனவே, இதை ஆட்சேபித்தீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதைக் கண்டித்தீர்களா? ஆமாம், அப் படித்தான் என்று ஒரு ஸ்டட்மெண்ட் வந்தபிறகு அதைக் கண்டிக்க வேண்டாமா? நீங்கள் எப்படி இங்கே உள்ள ஜனங்களைச் சமாளிக்கப் போகிறீர்கள்? ஆகவேதான் அண்ணா தி.மு.க. அரசை நாங்கள் கடுமையாக எதிர்க்கிறோம். அது உண்மை.

மைய அரசு விலைகளை உயர்த்தி நமது திட்டங்களையும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும், மின்சார வாரியத்தையும் போக்குவரத்துத் துறையையும் தாக்குகின்ற பொழுது இங்கே, சும்மா அபாயக் குரல் எழுப்பிக்கொண்டு, லெட்டர் எழுதிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பதால் பிரச்சனை தீராது. ஜனங்களைத் திரட்டவேண்டும். நம்முடைய பொருளாதாரம் குட்டிச்சுவரா கிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், ஜனங்களைத் திரட்டி மைய அரசை எதிர்த்துப் போராடவில்லை என்பதால் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். காங்கிரசுடன் அரசியல் உறவுக்காக மக்கள் நலன்களைக் கை விடுகிறீர்கள். ஆகவே, உங்களை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்.

உங்கள் பொறுப்பிலே உள்ள பொது விநியோக முறையில் என்ன நடக்கிறது? 80,000 டன் மைய அரசு கொடுத்தால்தான் முறையாக விநியோகிக்க முடியும் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அதை மறுத்து, அது 40,000 டன்களாக வந்து, அதிலும் இப்பொழுது லேட்டஸ்டாக 5,000 டன் குறைச்சலாகத் தரப் படுகிறது. மைய அரசு ஏன் குறைக்கிறார்கள்? 80,000 டன் தேவைப்படும் இடத்தில் 4,000 டன்கள் என்று ஆகி அந்த 40,000 இல் இப்பொழுது ஏன் 5,000-ஐக் குறைக்கிறார்கள்?

அரிசி இல்லாததால் அல்ல, நீங்கள் அதைக் கவனித்திருக்க மாட்டீர்கள். மத்திய அரசு அரிசியினை வழங்கப்போவதில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பச்சையாக சொன்னால் இந்த ஜனவரி மாதம் 12 ஆம் தேதி மத்திய அரசின் உணவுத்துறை காரியதரிசி ஒரு ஸ்டேட்மென்டிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அரிசி இல்லாததால் அல்ல, அதாவது அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? கூடுதலாக அரிசி கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசு தயாராக இல்லை, கோதுமையை வேண்டுமானால் கூடுதலாகத் தருவோம். கோதுமை உபயோகத்தைத்தான் ஊக்கப்படுத்த விரும்புகிறோம் என்று உணவு காரியதரிசி சுங்கோபாத்யாயா தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே இதிவிருந்து என்ன தெரிகிறது? மத்திய அரசு கோதுமையின் உபயோகத்தை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக வேண்டுமென்றே அரிசி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். அதுதான் உண்மை நிலை. ஆனால் நீங்கள் அதற்குள் போக மாட்டேன்

1984 பிர்ரவரி 20]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

என்று சொல்கிறீர்கள். ஏன் அப்படி செய்கிறார்கள்? அரிசி கொடுத்தால் கோதுமை சாப்பிட மாட்டீர்கள் என்பதுதான்.

இந்தச் செய்தி வெளியானவுடன் இதனை எதிர்த்து நீங்கள் போராடினீர்களா என்றால் இல்லை. ஆகவே இந்த விஷயத்திலே பத்திய அரசின் மடியில் கை வைப்பதற்குப் பதிலாக, மக்களின் மடியிலே கை வைக்கிறீர்கள். மக்களுக்கு அளித்து வந்த அரிசியினைப் பெற்றுத்தவரையில் 20 கிலோவைக் 6 கிலோவாக ஆக்கினீர்கள். அதிலும் கிராமங்களைப் பாறுத்தவரையில் 2 கிலோவாக ஆக்கினீர்கள். அதுகூட பல இடங்களில் கிடைக்காத நிலைமைதான். ஆனாலும் ஒரு டமாரம் அடிக்கப் படுகின்றது, நாங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு 16,000 கடைகளாக எண்ணிக்கையினை உயர்த்தினோம் என்று. 16 ஆயிரம் கடைகளிலே கணிசமான கடைகளில் பொருள்கள் இல்லை. இது பற்றி ஆளும் கட்சியினரின் தொகுதிகளிலிருந்து கூட பல கம்பளயின்ட்ஸ் வந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே பெருவாரியானவை தகர டப்பாக்கள்தான் வந்திருக்கின்றன. பொருள் இல்லை. அல்லது அரைகுறையாக இருக்கின்றது; அல்லது வெகுநேரம் நிற்கவைத்து விடுவார்கள். அதாவது அவர்களாகவே சேர்ந்து போய்விட்டதும் என்பதற்காக. எனவே அந்தக் கடைகள் என்று சொல்லப்படுபவை அனைத்தும் ஊழல்களின் கூடாரங்களாக இன்றைக்கு இருக்கின்றன. பொருட்களைக் கடத்தக் கூடிய கடத்தல் தளமாக அவை இருக்கின்றன.

அடுத்து ஒரு ரூபாய் 75 காசுக்கு அரிசி கொடுப்பதாக ஒரு டமாரம் அடிக்கப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டிலே எந்தக் கடையில் அவ்வாறு ஒரு ரூபாய் 75 காசுக்கு அரிசி கொடுக்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னால் நல்லது. நானும் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். நான் விசாரித்து அறிந்தவரையில் எந்தக் கடையிலும் ஒரு ரூபாய் 75 காசுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்களே, அதனால் எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலுக்குப் பக்கத்திலே உள்ள ஆல்.இன்டியா உமன்ஸ் சான்ஸ்பிரன்ஸ் கடையில் போய் கேட்டேன். ஒரு ரூபாய் 75 காசுக்கு அரிசியே ஃபேர் ப்ரைஸ் கடையிலே இல்லை என்று சொன்னார்கள், லேஸ்மேன் சொன்னார், நான் இந்தக் கடைக்கு வந்து ஒன்றரை வருடங்கள் ஆகின்றன. அப்படி ஒன்றேழுக்கால் ரூபாய்க்கு விற்ற அரிசியினை நான் கண்ணாலேயே பார்த்து இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே ஒன்றேழுக்கால் ரூபாய்க்கு அரிசி எங்கே கொடுக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஒருவேளை அவ்வாறு கொடுப்பதற்கு தனியாக ஏதாவது கடை வைத்திருந்தால் சொல்லுங்கள். இங்குள்ள பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சிஸ்டம் இப்படி இருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். சரி, வாதத்திற்காக நீங்கள் ஒன்றே முக்கால் ரூபாய்க்கு அரிசி கொடுப்பதாக வைத்துக் காள்வோம் என்றாலும் ஒன்றே முக்கால் ரூபாய் என்ற வகையில் 6 கிலோதான் கொடுப்பீர்கள். மீதி 14 கிலோ அரிசியினை வெளிமார்க்கெட் ரேட்டிலே தான்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

அவர்கள் வாங்கவேண்டும். ஆகவே ஒன்றே முக்கால் ரூபாய் ரேட்டிலே 6 கிலோ அரிசியினை நீங்கள் ஒருவேளை கொடுப்பதாக இருந்தாலும் மீதியினை அவர்கள் வெளிமார்க்கெட் ரேட்டிலே தான் வாங்கவேண்டியிருக்கின்றது. இதனால் ஏற்படுகின்ற நிலைமை என்ன? முன்பு 20 கிலோ அரிசியினை 33 ரூபாய்க்கு வாங்கிய குடும்பம் இன்று 70 ரூபாய் 70 பைசா அரிசிக்காகக் கொடுக்கவேண்டி இருக்கின்றது. இதுதான் உங்களுடைய பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சிஸ்டம். எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நடைமுறையில் இல்லாத ஒன்றாகிய ஒன்றே முக்கால் ரூபாய்க்கு அரிசி கொடுப்பதாகச் சொல்லி ஏமாற்றுகிறீர்கள். இதுதான் உங்களுடைய பொது விநியோக முறை. அக்கிரமமான நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலும் உங்களை எதிர்க்காமல் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினால் அது நடக்காது.

கவர்னர் உரையினை வரவேற்றுப் பேசிய திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகள் நடைப்பயணம் நடத்துவது கண்டு வேதனைப்படுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இது தமிழக அரசினுடைய கருத்தாகத்தான் நான் எடுத்துக் கொள்வேன். ஏனென்றால் அவர்தானே ரிசொலுஷன் முல் பண்ணிப் பேசினார். எனவே தமிழக அரசின் கருத்தாக எதிர்க்கட்சியினர் நடைப்பயணம் நடத்துவதைக் கண்டு வேதனைப்படுகிறேன் என்பதை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அனைத்திந்திய கட்சிகள், பிராந்திய எதிர்க்கட்சிகள் கல்கத்தா மாநாட்டு முடிவை மக்களிடம் பரப்ப நடத்தப்பட நடடைப்பயணம் அது. அந்த முடிவு என்னவென்றால்—எல்லாவற்றையும் விளக்கவில்லை. அதிலே வேதனை என்றாரே அதிலே வேதனை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதிலே ஒரு கோரிக்கை. அதை நான் கோட் செய்கிறேன், 'நியாயமான விலையில் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அனைத்தும் தட்டுப் பாடின்றி அனைவருக்கும் கிடைப்பதற்கு மத்திய அரசு உத்தரவாதம் செய்யவேண்டும். அதற்காக பொது விநியோக முறை பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். மொத்த வியாபாரிகளின் இலாபத்தை வெகுராகக் குறைக்க வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கையை நடைப்பயணம் மூலம் பிரச்சாரம் செய்வதால் இந்த அரசுக்கு என்ன வேதனை என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு கோரிக்கை 'ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் பயன்படுத்தும் பொருட்களை—அத்தியாவசியப் பொருட்களை—உற்பத்தி செய்வதற்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும். பிரையாரிட்டி டி.வி.க்கு அல்ல, இதற்கு பிரையாரிட்டி கொடுங்கள். இது இன்னொரு கோரிக்கை. இதைப் பிரச்சாரம் செய்வதனால் இந்த அரசுக்கு என்ன வேதனை? அது

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

போகட்டும். இன்னொன்று—“ஏழைகளையும் தொழிலாளிகளையும் கசக்கிப் பிழிந்து அதன்மூலம் பலம் பெறும் பெரிய ஏகபோக நிறுவனங்களையும் அமைப்புகளையும் ஊக்குவிக்கும் கொள்கைகளையும் கைவிட வேண்டும்”. இது இன்னொரு கோரிக்கை. இந்தக் கோரிக்கைகளை மக்களிடம் பரப்புவதனால் பிரதமர் காந்திக்கு வேதனையளிப்பது என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஏன் என்றால், இந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால், ஜனங்கள் இதற்குப் பின்னால் திரண்டால் டாடா, பிர்லாக்களின் அடிவயிற்றில் கை வைக்க வேண்டும். அதனால் அவர்களுக்கு வேதனை இருக்கும். கிராமப்புற நிலத்திமிங்கலங்களின் கொள்ளையில் கை வேண்டியிருக்கும். ஆகவே பிரதமருக்கு வேதனை இருக்கும். ஆனால், அதனால் ஏ.ஐ.ஏ.டி. எம்.கே. அரசுக்கு இதனால் வேதனை ஏன் ஏற்படவேண்டும்? ஐடு நாட் அன்டர்ஸ்டான்ட். ஒருக்கால் பிரதமர் இந்திராவின் வேதனையைக் கண்டு அ.தி.மு.க. அரசுக்கு வேதனை ஏற்படுகிறதா என்று சந்தேகம்.

இந்திய நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருதி—தமிழ் நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருதி இந்தக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்க வேண்டிய அ.தி.மு.க. அரசு, கல்கத்தாவில் கூடியிருந்த எதிர்க்கட்சிகளுடன் சேர வேண்டிய அ.தி.மு.க. அரசு, இந்திரா காங்கிரஸின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை ஆதரித்து நடைபயணம் அல்ல, விமானப் பயணம் நடத்துவதைக் கண்டு நான் உண்மையிலேயே வேதனைப்படுகிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, இந்தக் காலத்தில் நாடு முழுவதும் பிரம்மாண்டமான முறையில் தலைதூக்கும் பிரச்னை—மத்திய மாநில உறவுப் பிரச்னை—மாநில சுயாட்சி பிரச்னை. அது அதிகாரம் என்ற வரம்பையும் தாண்டி, இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாப்பதற்கே அவசர அவசியமான பிரச்சனையாகிவிட்டது. நாட் மியர்லி பார் மோர் பவர்ஸ். இந்த இக்கட்டான நேரத்தில், சர்க்காரியா தமிழனை ஊறுகாய்ப் பர்னையில் போட்டுவிட்டார்கள். அதிக அதிகாரம் என்ற எல்லையை எல்லாம் தாண்டி, இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாப்பதற்கே அவசர அவசியமாக இது இருக்கிறது. இந்த அபாய கரமான நிலைபற்றி ஆளுநர் உரை மவுனம் சாதிக்கிறது. இட இஸ் கம்ப்ளீட்லி சைலன்ட்.

சமீபத்தில், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு கருத்தரங்கில் என்ன பேசினார்? அதை நான் அண்ணா பத்திரிகையிலிருந்து கோட் செய்கிறேன். ‘ஸ்டேட்ஸ்மென், எல்லாம் நான் கோட் பண்ணவில்லை. அவர்கள் டிஸ்டார்ட்டட் வெர்ஷன் கொடுத்துள்ளார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். அண்ணா பத்திரிகை அபிஷியல் பேப்பர். ஆகவே, அதில் 9-1-1984 அன்று வந்ததை கோட் செய்கிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

‘இரட்டை ஆட்சி, இப்போது இந்தியாவில் நடக்கிறதென்பதை நான் மனம் விட்டு சொல்வேன். ஒரு ஆட்சி ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்பும் ஆட்சி, ஒரு ஆட்சி தொண்டு செய்ய விரும்பும் ஆட்சி, முதல்வர் சொன்னது. தாட் இஸ் குட். அடுத்து அவர் சொன்னது. ‘மக்களை நாம் கேட்க வேண்டும். இனி தேர்தலுக்கு வருவதாக இருந்தால் இந்த உறுதியை அதாவது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம், தருவதாக இருந்தால் வா—இல்லையென்றால் போ என்று மக்கள் கேட்கக் கூடிய நிலைக்கு மக்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அங்கே பேசினார். ரொம்பப் பிரமாதமான பேச்சு. இதிலே கிளைமாகஸ்—உச்சகட்டம் என்னவென்றால், முதல்வர் சொன்னது “இங்கிருக்கிறவர்கள்”—அதாவது கலைவாணர் அரங்கத்திலே இருக்கிறவர்கள்—“படித்தவர்கள், இப்படிப்பட்ட அரங்குகளில் கொள்கையைச் சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் அதை எடுத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டியவர்களிடம் மக்களிடம் கொண்டு சொல்ல வேண்டும். மக்களுக்கு சொல்லியாக வேண்டும். என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், அதில் வேடிக்கை என்ன வென்றால், மத்தியில் இருக்கும் இந்திரா ஆட்சி ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆட்சி என்றோ, இனி தேர்தலுக்கு வருபவர்களிடம் அதிக அதிகாரம் தரப்படுமென உத்தரவாதம் தந்தால் வா—இல்லாவிட்டால் போ’ என்ற கருத்துக்களை மாண்புமிகு முதல்வர் மக்களிடம் கொண்டு போக மாட்டாராம். கலையரங்கில் உட்கார்ந்து கேட்டவர்கள்தான் மக்களிடம் கொண்டு போக வேண்டுமாம். ஊருக்கு உபதேசம் உனக்கல்லடி என்று ஒரு கதாகாலட்சேபம் செய்தவர் தன் மனைவியிடம் கூறியது போல் இருக்கிறது இது. மக்களை மாண்புமிகு முதல்வரும் திரட்டி மாட்டார். இந்தியா பூராவும் இந்தப் பிரச்சனையில் மக்களைத் திரட்டி—ஐந்து காங்கிரஸ்ஸாலாத முதல்வர்களும், ஜின்நாயக இடதுசாரி கட்சிகளும் முன்வந்துள்ளபொழுது அவர்களுடனும் பேச மாட்டார்.

மைய மாநில உறவுகள் சம்பந்தமாக நீங்கள் பேசியதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்குமானால்—முதலமைச்சருக்கு நம்பிக்கை இருக்குமானால்—அதை மறுக்கும் இந்திரா காங்கிரஸுடன் முறித்து உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் ஸ்ரீநகர் முடிவுகளை உருவாக்கிய எதிர்க்கட்சிகளுடன் தோளோடு தோள் சேர்ந்து நில்லுங்கள். அதற்குத் தயாரா என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகளை மைய அரசு கலைக்கும் அபாயம் பயங்கரமாக நாட்டிலே இப்போது தோன்றி உள்ளது. கவர்னர் உரை இதுபற்றி மவுனம் சாதிக்கிறது. காங்கிரஸ் (ஐ) கட்சி காரியதரிசி மறைந்த திரு. ஸ்டீபன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ‘கவிழ்ப்பது எங்கள் உரிமை என்று பகிரங்கமாக கூறியுள்ளார். பிரதமர்தனக்கு அந்த நோக்கமில்லை என்று சொன்னதைச் சுட்டிக் காட்டுவீர்கள்.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆனால் பிரதமருடைய கட்சி ஆல் இண்டியா காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதாரபூர்வமான, அதிகாரபூர்வமான வெளியீட்டில் அவர்களுடைய தலைப்பு, கர்நாடகாவின் அரசியல் காட்சி என்ற தலைப்பில் என்ன கூறுகிறது? நான் அதை கோட்பண்ணுகிறேன். 'திட்டப்படியான அபிவிருத்தி வேலைகளும், ஒழுங்கான முன்னேற்றமும் தடங்கலின்றி நடைபெற ஒரு நிலையான அரசை மீண்டும் கர்நாடகாவில் கொண்டு வர காலம் பக்குவமாக உள்ளது'. இன்னும் எலக்ஷனுக்கு பல வருடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதனுடைய பொருள் என்ன? இது ஏ.ஐ.சி.சி. பப்ளிகேஷன் ரிப்போர்ட். இதன் அர்த்தம் என்ன? காங்கிரஸ் அல்லாத தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தற்போதைய ஜனதா சர்க்காரை கவிழ்க்க தருணம் வந்து விட்டது என்பது தானே? இது பயங்கரமான டிசுலரேஷன். அதேபோல கஷ்மீர் அரசையும் கவிழ்க்க பகிரங்க முயற்சி நடைபெறுகிறது. காங்கிரஸ் அல்லாத ஐந்து முதலமைச்சர்களும் இதைக் கண்டித்தார்கள். ஈ.எம்.எஸ். அவர்கள் சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்தபோது பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டபோது அவர் சொன்னார். மைய அரசு அ.தி.மு.க அரசைக் கவிழ்க்க முயற்சித்தாலும் ஸ்ரீநகர் முடிவிற்ப்பு அந்த முயற்சியை நாங்கள் எதிர்ப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதுதான் ஸ்ரீநகர் டெசிஷன். இவ்வளவு கண்டனம் வந்தபிறகும் மைய அரசினுடைய தீய முயற்சியை கண்டிக்காத காங்கிரஸ் அல்லாத ஒரே முதல்வர் நம்முடைய தமிழக முதல்வர்தான். அது தமிழகத்திற்குப் பெருமை தருவது அல்ல.

ஆளும் கட்சியின் பொதுக் காரியதரிசி ப.உ.ச. அவர்கள் என்ன பேசினார்? 'அண்ணா' தேதி 9-1-84. "மாநில அரசுகளை கலைக்கும் அதிகாரம் மைய அரசிடம் உள்ளது—இந்த அதிகாரம் இந்தியக் குடியரசுச் சட்டத்தில் எப்படியோ இடம் பெற்று விட்ட சர்வாதிகார கருமபுள்ளி. இந்த பயங்கரமான பிரிவை அரசியல் சட்டத்திலிருந்து பிய்த்து எறிந்தாக வேண்டும்." ரொம்ப கடுமையாக. ஆனால் இந்த சர்வாதிகார கருமபுள்ளியை பிய்த்து எறிவதற்குப் பதிலாக, அது கர்நாடகா, ஆந்திரா, காஷ்மீர், மேற்கு வங்கம், திரிபுரா போன்ற காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலங்களைப் பிய்த்து எறிவதற்கு இந்தக் கருமபுள்ளி முயற்சி எடுக்கிறது. இப்படி பேசியிருக்கிற ஆளும் கட்சியின் பொதுக் காரியதரிசி இந்த நிலைமையை கண்டிக்க வேண்டுமா, இல்லையா? அதைக் கண்டிக்க ஏன் மறுக்கிறீர்கள்? மத்தியிலே ஆளும் கட்சியுடன் கூடல் நடக்கும் போது, நீங்களே பறைசாற்றி வரும் ஒருவரை ஜனநாயக கோட்பாடுகளைக் கூட நீங்கள் கைவிட நேரிடும். அதனால் தான் இந்தப் பிரச்சனையில் மவுனம்சாதிக்கிறீர்கள். அந்த நிலைமை உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு நான் சில விஷயங்களில் பதில் சொல்ல வேண்டும். பூராவும் இல்லை. அவர் பேசியதன் கருத்து அவ்வளவு சரியல்ல என்பதற்காகத்தான் இதைக் கூறுகிறேன். ஒன்றிரண்டு எக்சாம்பிள்ஸ் தான் சொல்ல வேண்டும். அதைச் சொல்ல வில்லையென்றால் இவ்வளவு தூரம் பேசிய அவர்களுக்கு நான் நியாயம் வழங்கியதாக இருக்காது. அவர் பேசியபோது எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்தது. இது மேற்கு வங்க சட்டசபை என்று தவறாக புரிந்து பேசுகிறாரோ என்று; சில சமயங்களில் பேசுவது, மேற்குவங்க சட்டப்பேரவை காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரைப் போல தோற்றமளித்தது; விலைவாசிப் பிரச்சனையில் இரட்டை வேடம் போடுவது இங்குள்ள ஆளும் கட்சிதான் என்று போன செஷனில் நோ-கான்பிடன்ஸ் மோஷனில் பேசும் போது அப்போதே சொன்னேன். ஆகவே நான் ரிபீட் பண்ண விரும்பவில்லை. தன் அரசை புகழ் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பேசட்டும். ஆனால் மேற்கு வங்க அரசு பற்றி பேசியது எவ்வளவு அபாண்டமானது என்பதற்கு ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொல்கிறேன். விலைவாசி வாழ்க்கை புள்ளி மேற்கு வங்கத்தை விட தமிழ் நாட்டிலே குறைவு என்று சொன்னார். எனக்கே ஆச்சரியம்.

(பிற்பகல் 12-30)

இதோ ரிசர்வ் பாங்க் புல்லட்டின் ஜூன் 1983-ல் வெளியிடப் பட்டது என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அதனால் புள்ளிவிவரம் கோட் பன்னி பிரயோசனம் இல்லை. ரிசர்வ் வங்கிதான் எல்லா மாநிலங்களின் முக்கிய நகரங்களின் கணக்குகளையும் தயாரிக்கிறது. அவர்களின் ஜூன் இன்டியூவில் பப்ளிஷ் செய்துள்ளதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வாழ்க்கைப் புள்ளி உணக்கு 1981-82-ல் கல்கத்தா நகரத்தில் 414. சென்னை நகரத்தில் 446, மதுரையில் 467. 1982-83-ல் கல்கத்தா நகரத்தில் 447, சென்னை நகரத்தில் 475, மதுரையில் 515. (குறுக்கீடு). அவர் பேசும்போது நான் குறுக்கிடவில்லை. ஆகவே, அவர் என்பேச்சில் குறுக்கிடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் பேசி முடித்தபின், விளக்கங்கள் தரலாம் இப்போது குறுக்கிட வேண்டாம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அதேபோல், 1983 சனவரியில் கல்கத்தாவில் 452, சென்னையில் 489, மதுரையில் 534, 1983 ஆகஸ்டில் கல்கத்தாவில் 513, சென்னையில் 562, மதுரையில் 60, டெல்லி மாநகரம், நம்முடைய இந்தியாவின் ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் சிட்டியில் விலைவாசி மிகவும் காஸ்ட்டிலி என்று சொல்லக்கூடிய இடத்தில் 1982-83-ல் 511, ஆனால்

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மதுரையில் 534, அதேபோல 1983 ஆகஸ்டில் டெல்லியில் 549, மதுரையில் 600. இது எல்லாம் ரிசர்வ் பாங்கி புல்லட்டின் குறிப்பிட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள். ஆகவே, அந்தப் புள்ளிவிவரங்களின்படி அதில் குறிப்பிட்டுள்ள நகரங்களில் மிகவும் குறைந்த விலைவாசிக் கல்கத்தாவில் தான் இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் கூறவிரும்புகிறேன். ஆகவே, மேற்கு வங்கத்தில் தமிழகத்தை விட பல பொருள்களின் விலை அதிகம் என்று பல பத்திரிகை களை மாண்புமிகு பாலசுப்பிரமணியம் மேற்கோள் காட்டியது அவ்வளவும் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பது தெளிவாகி விட்டது அல்லவா? ஐயா, இப்படி உண்மைக்குப் புறம்பாக, பேசுவதிலும் சற்று திறமை காட்டவேண்டாமா, இப்படியா போய் சகதியில் மாட்டிக்கொள்வது? அப்படியிருந்தும் நான் மேற்கு வங்க விலைவாசிகளை நியாயப்படுத்தத் தயாராக இல்லை. குறைந்த விலைவாசி என்று கூட்டிக்காட்டிய விலை வாசியும் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் தாங்க முடியாத விலைவாசி என்றே கூறுகிறோம். மைய அரசு விலைகளை ஏற்றிக்கொண்டே இருக்கும்பொழுதும் மேற்கு வங்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் மூலம் பொதுவிறியோக முறை பழியாக 15 பொருட்கள் விறியோகம் செய்வதன் மூலம், இங்கே வழங்குகிற அளவை விட அங்கே கூடுதலாக வழங்குவதன் மூலமும், மலிவான விலைகளுக்கு வழங்குவதன் மூலமும், உத்தரவாதமாகக் கொடுப்பதன் மூலமும், ஊழலற்ற விநியோகம் செய்வதன் மூலமும் முடிந்த அளவிற்கு இந்த உயர்வின் வேகத்தைத் தடைசெய்யும் அளவிற்கு லகான் போடுகிறது என்பதற்காகவும் நான் இதைச் சுட்டிக் காட்டினேன்.

இப்படி செய்து கொண்டே, விலைகளை உயர்த்தும் மைய அரசை எதிர்த்து இடது கூட்டணி அங்கே பந்த் நடத்துகிறது, மேற்கு வங்கத்தில் பிரதமர் திருமதி காந்தியின் அபாண்டங்களை வெற்றிகரமாகச் சந்தித்தவர்கள், மேற்கு வங்கத்தில் ராஜிவ் காந்தியின் அபாண்டங்களைச் சந்தித்தவர்கள் தமிழக நவீன ராஜிவ் காந்திகளின் அபாண்டங்களையும் வெற்றிகரமாகச் சந்திப்போம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எவ்வளவு தூரம் உண்மைக்குப் புறம்பாகப் பேசினார் என்பதற்கு அவர் குறிப்பிட்ட சென்னை உதாரணமே அதற்குச் சான்று. டி.வி.எஸ். ஸ்ட்ரைக்கில் போலீசை வாபஸ் பெற்றார் முதல்வர், மைய அரசு சி.ஆர்.பி.ஐ அனுப்பித்தான் அடக்கு முறை செய்தது என்று கூறினார். டி.வி.எஸ். ஸ்ட்ரைக்கின் போது சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ் கூட்டத்தி் போலீசை வாபஸ் பெறுவேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் வாபஸ் பெறவில்லை. ஆகவே, சென்னையிலே நாங்கள் பார்த்த விஷயம். அதைக்கூடவா இப்படி டிஸ்டார்ட் செய்வது? அப்படி அவர்கள் வாபஸ் பெறாதது மட்டுமல்ல, தொடர்ந்து அங்கே போலீசை குவித்தார். சி.ஆர்.பி.ஐயையும் முதல்வர் அவர்கள்தான் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டைக் கேட்டு அனுத்தார்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

அந்த சி.ஆர்.பி. இங்கே வந்தபோது நம்முடைய சூப்பிரண்டு ஆஃப் போலீஸ் நிர்வாகத்தில்தான் செயல்பட்டது. அப்படித் தான் செயல்பட முடியும். இந்திரா காந்தி அம்மையார் சொன்ன வுடன் நேரடியாக அவர்கள் வந்து செயல்பட முடியாது. அந்த போலீஸ் டி.வி.எஸ். ரவுடிகளை கேட்டில் வந்து மாதவன் என்ற தொழிலாளியை பயங்கரமாக குத்தி வீழ்த்த அனுமதித்தது. அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை; பார்த்து விட்டு சும்மாதான் இருந்தார்கள். ரவுடிகள் குத்திவிட்டு உள்ளே போய் விட்டார்கள். யாரையும் கைது செய்யவில்லை.

இன்னொரு தொழிலாளியின் கையை வெட்டினார்கள். எஸ்.பி. அங்கே இருந்தார். ரவுடிகள் வந்தார்கள், கையை வெட்டினார்கள், உள்ளே போனார்கள். இன்றைக்கும் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. அன்றைக்கு அந்த ரவுடிகள் தொழிலாளியின் கையை வெட்டிவிட்டு உள்ளே போக போலீஸார் அனுமதித்தார்கள். இந்த அப்பிட்டமான உண்மையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் திரித்துக் கூறுகிறார். என்ன துணிச்சல் பாருங்கள். தூங்கியவன் தொடையில் கயிறு திரிப்பது என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இவர் விழித்திருக்கிறவர் தொடையிலேயே கயிறு திரிக்கிறாரே, தூங்காதவன் தொடையில் கயிறு திரித்தால் என்ன நடக்கும்?

இப்பொழுது நெல்லுக்குப்பத்தில் பாருங்கள். ஃபாக்டரிக்குள்ளேயே போலீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் காலத்திலே பல அடக்குமுறைகளை கையாண்டார்கள். அப்படி இருந்தாலும் ஃபாக்டரிக்குள்ளே போலீஸ் நுழையாது, வெளியே தான் இருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது போய் பாருங்கள். என்ன செய்கிறார்கள் தெரியுமா? டி.எஸ்.பி-யும் காவலர்களும் சர்க்கரை மூட்டைகளை அடுக்கி வைத்து, வேகன்களைத் தள்ளுகிறார்கள். நல்ல வேலை தான். ஏ.டி.எம்.கே. ஆட்சியில் காவலர்களுக்கு என்ன வேலை என்றால் பெரும் முதலாளி அருணாசலத்தின் வாகன்களைத் தள்ளுவது. ஸ்டிரைக்கை உடைக்க போலீஸ்காரர்களை அருணாசலத்தின் சம்பளமில்லாத வேலைக்காரர்களாக தமிழக சர்க்கார் அமர்த்தியுள்ளது. இதை விட கேவலம் வேறு ஏதாவது இருக்க முடியுமா?

அது மட்டுமல்ல. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் சட்டப்படி குறைந்தபட்ச கூலி கேட்டு ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். சட்டப்படி கூலி கேட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள் மீது போலீஸ் வத்தி சார்ஜ் செய்தது. நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் கூட போலீஸார் நெசவாளர் வீடு தேடி போய் அடித்திருக்கிறார்கள், ஊர்வலம் நடத்தியது கைத்தறி நெசவாளர்கள் என்பதால் நெசவாளர் வீடு யாருடையதாக இருந்தாலும் சரி, ஊர்வலத்திற்குச் செல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் சரி, நெசவாளி வீடு என்று தெரிந்தால் உடனே அடி, உதை. ஏன் இந்த நிலை? தவறு செய்தார்கள் என்றால் கைது செய்யுங்கள், குற்றம் இருந்தால் நடவடிக்கை எடுங்கள். ஆனால் வீடு தேடி போய் ஏன் அடிக்க வேண்டும்? இதுதான் நெசவாளர்களுக்கு

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

குறைந்தபட்ச கூலிச் சட்டத்தை அமுலாக்கும் விதம். இப்படி எல்லாம் செய்துவிட்டு, மேற்குவங்க அரசை குறை சொல்கிறார்கள். நான் சவால் விடுகிறேன். இரண்டரை இலட்சம் சணல் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் மேற்கொண்டார்கள். மேற்கு வங்கத்தில் இந்தப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. மில் கேட்டில் ஒரு போலீசை சுட்டிக்காட்ட உங்களுக்கு தைரியம் இருக்கிறதா? மில்லுக்கு உள்ளேயும் சரி, வெளியேயும் சரி, ஒரு போலீசையாவது உங்களால் சுட்டிக்காட்ட முடியுமா என்ற சவாலை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்; நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா? அந்த தைரியம் உங்களுக்கு இருக்கிறதா?

ஸ்டிரைக்கை உடைப்பதற்கு போலீசை தொழிற்சாலைக்கு உள்ளே அனுமதித்திருக்கிறவர்கள் ஜோதிபாசு தமிழக முதல் அமைச்சருக்கு முன்னால் நிற்க முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். ஆம். ஜோதிபாசு தமிழக முதல்வருடன் நிற்க முடியாது தான். மில் கேட்டில் டோலீவை குவிப்பதில், கருங்காலிகளுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுப்பதில், ஸ்டிரைக்கை உடைப்பதில், குண்டுத் தள்ளுவதில் ஜோதிபாசு நமது முதல்வருடன் நிற்க முடியாது தான் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த படியாக என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு 10,000 ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் தான் 10,000 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று ஆட்டம் போடுகிறீர்கள். நான் அதுபற்றி டிஸ்கஸ் பண்ணிப்பார்த்தேன். என்.ஜி.ஓ. 5000 ரூபாய் கொடுத்தால் அரசு 5000 ரூபாய் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறீர்கள். ஆனால் இதில் இருக்கிற உண்மை என்ன? முதலமைச்சர்தான் விளக்க வேண்டும். நேஷனல் சேவிங்ஸில் ஐந்தாண்டுகளுக்கு மாதம் 20 ரூபாய் கட்டினால் 1200 ரூபாய் வரும். அதற்கு வட்டி 415 ரூபாய் ஆக மொத்தம் ஐந்தாண்டுகளில் 1615 ரூபாய் வரும். அதன் பிறகு பணம் கட்ட வேண்டாம். இந்த 1615 ரூபாயை மறுபடியும் பத்து வருடத்திற்கு நேஷனல் செக்யூரிட்டி சர்டிபிகேட்டில் டிபாசிட்டு பண்ணினால் அது 5000 ரூபாய்க்கு வரும். இந்த 5000 ரூபாயை மீண்டும் 10 ஆண்டுகளுக்கு முதலீடு செய்தால் அது 15,000 ரூபாயாகும். இந்த 15,000 ரூபாயை மீண்டும் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முதலீடு செய்தால் 30,000 ரூபாயாகும்.

ஆனால் அரசின் திட்டப்படி 12 ஆண்டுகள் பிடித்தம் செய்து, 31 ஆண்டுகளில் 10,000 ரூபாயும் அதற்கான வட்டியும்தான் கிடைக்கும். இது 30,000 ரூபாயோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது மிகவும் குறைச்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்தின் திட்டப்படி 8 இலட்சம் என்.ஜி.ஓ.க்கள் கட்டும் (அசலும் வட்டியும்) பணத்திலிருந்தே அரசின் 5000 ரூபாயும் வட்டியும் கொடுக்கப்படும். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டாலும் என்.ஜி.ஓ.க்களின் முதலீடு மீதம் கணிசமாக அரசு கையில் மீதியிருக்கும். இந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் சாதனை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் கட்டும் பணத்தைவிட குறைவாகத்தான்

[திரு.ரா.உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

அவர்களுக்கு 31 வருஷம் கழித்து கொடுக்கப்படுகிறது. எந்த வகையிலே இது சாதனை? நீங்கள் தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் பணத்திலிருந்தே அவர்களுக்கு கொடுத்தது போக கணிசமாக மிச்சம் இருக்கும். ஆகவே, இது என்.ஜி.ஓ-வினருக்கு அரசு மானியம் வழங்கும் திட்டமல்ல; அவர்கள் கையிலிருந்து பணத்தை அரசு பிடுங்கும் திட்டம்தான்.

(பிற்பகல் 12-40)

ஆக என்.ஜி.ஓ.வினரிடமிருந்து அரசுக்கு வருமானம் சேர்க்கும் திட்டம். கேரள அரசாங்கத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத் திடமிருந்து ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இது கேரள அரசாங்க ஊழியர்களிடமிருந்து எங்களுக்குத் தெரிய வந்தது. ஆக என்.ஜி.ஓ.வினரிடமிருந்து, அரசு ஊழியர்களிடத் திலிருந்து சேர்க்கப்படும் இந்த வருமானத்தை சம்பாதிக்கிற திட்டம் தான் இது. வருமானம் சேர்க்கிற திட்டம் தான் இந்தத் திட்டம். அந்த சுற்றறிக்கைப் படி தான் இங்கே நடக்கிறதோ என்பதை முதல்வர் அவர்கள் பதிலில் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த அரசு அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ. உளவாளி முறைகளைக் கையாள்வதாகத் தெரிகிறது. அதிகாரிகளை குறிப்பாக போலீஸ் அதிகாரிகளைத் தரம் பிரித்து உள்ளார்கள். ஒன்று 'டிபெண்டபிள்' மற்றொன்று 'நான்-டிபெண்டபிள்'. அதாவது நம்பத் தகுந்தவர்கள், நம்பத் தகுத அதிகாரிகள் இன்னொரு கேட்டகரி. டிஸ்பென்சபிள்—நான் டிஸ்பென்சபிள் அதாவது சிலபேரை உபயோகிப்பதை தவிர்க்கலாம்—அப்படி தவிர்க்கமுடியாதவர்கள் சில அதிகாரிகள்—இப்படி கேட்டகரிஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

அரசியல் கட்சிகளின் தனிக் கூட்டம்—இன்டோர் கூட்டம்—அதில் பப்ளிக் வரமுடியாது. சி.ஐ.டி. வரமுடியாது. இந்த இன்டோர் மீட்டிங்குகளே பார்ட்டிகளுடைய உரிமை. அங்கே என்ன பேசப்படுகிறது என்பதை ரெக்சார்டு பண்ணுவதற்கு உள்ளே போக முடியவில்லை. ஆனால் ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் இருந்து கொண்டே, உள்ளே நடக்கிற பேச்சுகளை பதிவு செய்வதற்கான கருவி அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. பல்வேறு கட்சிகள் இருக்கின்றன. தலைவர்களின் ஊழல்கள், பலவீனங்கள் ஏதாவது இருந்தால், அதை ரெக்சார்டு பண்ணுவது, அவர்களுடைய பலவீனங்களை பிளாக்கமெயில்செய்யலாம், பலவீனத்தை பயன்படுத்திக் காண்பது அவர்களை ஆளும் கட்சியிலே இழுக்கலாம். இந்த மாதிரி சி.ஐ.டி. முறைகளை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இந்த அரசு இந்த மாதிரி வேலைகளில் ஈடுபடுகிறது ரொம்ப அநியாயமானதாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு.ரா.உமாநாத்]

காவலர்களுக்கு சங்க உரிமை வழங்கப்படும் என்ற தேர்தல் வாக்குறுதியை காலில் போட்டு மிதித்து விட்டார்கள். நேர் மாறாக ஏற்கெனவே இந்தச் சங்கத் தலைவர்களாக இருக்கிறவர்களை, one after another அந்த வாக்குறுதியை மீறியது மட்டுமல்ல—அவர்கள் விகிதம்—நயினார் தாஸ் டிஸ்மிட்டு—லிட்டோ சஸ்பெண்டட்—(குறுக்கீடு) ஒரு லிஸ்டிலிருந்து படித்துக் காண்பிக்கிறேன். அந்தோனிசாமி நெல்லை மாவட்டத்தலைவர் சஸ்பெண்டட்—போலீஸ் சங்கத் தலைவர் ஏற்கெனவே இருக்கிறார்—சீனிவாசன், சென்னை சங்கத் தலைவர் டிஸ்மிட்டு—பழனிசாமி கோவைச் சங்கத் தலைவர் டிஸ்மிட்டு—யூசுப் தஞ்சை சங்கத் தலைவர் டிஸ்மிட்டு—போஸ், திருச்சி சங்கத் தலைவர் டிஸ்மிட்டு—நான் கேட்கிறது—வாக்குறுதி கொடுத்தது செகண்டு எலக்ஷனிலே—ஆய்வாளர்களிலிருந்து காவலர் வரக்கும் சங்கத் தலைவர்களை அமர்த்தி விட்டு அவர்களை காலில் போட்டு மிதிப்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்களை விகிதம் செய்வது அவர்களுக்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்வதல்லவா?

அடுத்து லஞ்ச ஊழல்—லேடஸ்ட் ஓவர்சீஸ் மேன்பவர் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் என்ற ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. சர்க்கார் இல் சம் ந்சுப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக வெளிநாடுகளில் உள்ள நிறுவனங்களில் வேலைக்குத் தேவையானவர்களை அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்வது, வெளிநாட்டு நிறுவனங்களில் லையில் அமர்த்தப்படுவதற்கு இந்நிறுவனத்தின் மூலமாக இன்டர்வியூ ஏற்பாடு செய்து அனுப்புவது. பயங்கரமான ஊழல் இந்த ஸ்தாபனத்தில் நடக்கிறது. வெளிநாட்டு வேலைகள் என்றால் அதிக பணம் வரும் என்று பல்லாயிரக்கணக்கான அப்ளிகேஷன்கள் வருகின்றன. எத்தனையோ பேர் பணம் கொடுத்து ஏமாறுகிறார்கள். அது பாரம் ஒன்றுக்கு ரூ.2/- பதிவு செய்பவர்களுக்கு ரூ.5/- என்று வசூல் செய்யப்படுகிறது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். *

ஆனால் கணக்கில் காட்டியது 1978-79-லே பேலன்ஸ் ஷீட்டிலேயிருந்து தெரிகிறது—அவர்களுடைய அப்ளிகேஷன்கள் வந்தது 12500. இப்படி 2, 5 என்று கலெக்ட் பண்ணுவது ரூ. 12565/- ஒவ்வொரு ஆண்டும் நஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். 3, 4 ஆண்டுகளில் வந்த ரூபாய்கள் கணக்கில் காட்டப்பெறவில்லை என்பதை அதாரிடேயிவ் ஆக சொல்கிறேன். *

இந்த பீஸ், ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் வசூல் செய்வது சம்பந்தமான முதல் பேலன்ஸ் ஷீட்டிலே ஆடிட்டர் சொல்கிறார்.

“The Company collects a charge of Rs.2/- against each data sheet issued to prospective applicants and a further sum of Rs.5/- against registration. The amount is received in the form of demand drafts, postal orders, etc. Although this constitutes the major source of revenue for the company, no detailed day to day record of the receipt is kept. There should be sufficient control in this respect.”

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு.ரா.உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

(குறுக்கீடு). நீங்கள் ஒதுக்கின டைம்—அதற்கு ஒரு மார்ஜின் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் கொடுத்தமாதிரி. ஆகவே அந்த ஆடிட்டர் என்ன சொல்கிறார் என்று சொன்னால், அந்த 2 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று பல்லாயிரக்கணக்கான அளவில் அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ரசீதுகள், அதைப் பெற்றதற்கான ரெக்கார்ட்ஸ், முறையாக வைக்கப்படவில்லை என்று.

No detailed day today record of the receipts is kept

அடுத்த ஆண்டு அதை க்ரெக்ட் பண்ணவேண்டுமா, இல்லையா? அடுத்த ஆண்டு அந்த ஆடிட்டர் என்ன சொல்கிறார் என்றால்,

The company collects a charge of Rs.2/- against each data sheet issued to prospective applicants and a further sum of Rs.5/- against registration. The amount is received in the form of demand drafts, postal orders etc. Although this constitutes the major source of revenue for the company no detailed today day record of the receipts is kept. The same holds good for the year under audit அதையும் சொல்லி

The company collects a charge of Rs.2/- against each data sheet issued to prospective applicant etc. etc. Although this constitutes the major source of revenue no records were kept in respect of the registration fee collected

மறுபடியும் அதற்கு அடுத்த ஆண்டு

No records were kept.

கணக்கு வைக்கவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டின பிறகு கூட மறுபடியும் அந்தக் கணக்கை வரவு வைக்கவில்லை என்றால், என்ன அர்த்தம்? மறுபடியும் அடுத்த ஆண்டு—3வது ஆண்டு வந்து விட்டது. மறுபடியும் ஆடிட்டில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்

The Company collects a charge of Rs.2/- against each data sheet issued to Prospective applicants, etc.

Although this constitutes the major source of revenue for the company no records were kept in respect of the registration fee collected. There should be sufficient control in this respect.

தொடர்ந்து இந்த மாதிரி வாங்கின பணத்தை கணக்கிலே வைக்காமல் அவர்கள் செலவு பண்ணியிருக்கிறார்கள். எத்தனை லேக்ஸ் ஆப் ரூபிஸ். ஆகவே இந்த மாதிரியான விஷயங்கள் அங்கே வந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன். ஊழலை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆக்சவலி, நடைமுறையில் பார்த்தால் இந்த ஊழலைப் பொறுத்தவரைக்கும்

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

You are actually shielding Government officials. என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ச. காமசுந்தரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் இங்கே ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே ஒரு அதிகாரி தவறு செய்திருப்பாரேயானால், அதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. அதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதேநேரத்தில் அப்படித் தவறு செய்யாமல் ஒரு அதிகாரி இருந்து விடுவாரேயானால் அவரைப் பற்றி இப்படி குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்கிறபோது அவர் தன்னை நிரபராதிகளென்று சொல்லுகின்ற வாய்ப்பை இழந்து விடுகிறார். அதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசும் போது நாங்கள் பொறுமையாக இருந்தோம் அல்லவா? நாங்கள் அந்த மாதிரி நடுவிலே பேசுகின்ற அளவிற்கு பேசுகிறீர்கள். அது போல் நீங்களும் நாங்கள் பேசும் போது பொறுமையோடு இருக்கவேண்டும். கொஞ்சம் நெருப்பாக இருக்காதீர்கள். பொறுமையோடு இருக்கவேண்டும். ஆகையினாலே நம்முடைய உரிமையைப் பயன்படுத்தி, அப்படி ஒரு நிலைமையை உண்மையாக நிரபராதியாக ஒரு அதிகாரி இருப்பாரேயானால் நாம் அந்த நிலைமையை உருவாக்கிவிடக்கூடாது. இங்கே தணிக்கை அதிகாரிகள் கொடுத்த அறிக்கையைப் படித்தார்கள். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிடுவது மனுபோடுகின்றவர்கள் தருகின்ற 2 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று பெற்ற ரூபாய்க்கான விவரமான கணக்கை வைக்க வில்லை என்பதுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசும்போது அதைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டிருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அதற்கு மாறாக**** ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் குற்றச்சாட்டு போடுவது சரியல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி ஏற்கனவே ஒரு ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள்**சிப் இன்ஜினியர் அவர்களைப் பற்றி குற்றம் சாட்டியபோது சிப் இன்ஜினியர் அதற்கு வெளியிலே பதில் சொன்னார். அதை பிரிவிலெஜ் கமிட்டிக்குக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று நான் தான் கொண்டு வந்தேன். பிரிவிலெஜ் கமிட்டி ரூலிங் என்னவென்றால் தனிப்பட்ட நபர்கள், அவையில் இல்லாதவர்கள், அல்லது அதிகாரிகளாக இல்லாதவர்கள், தனிப்பட்ட நபரைப் பற்றி குற்றம் சாட்டினால் அவர்கள் டிபென்ட் பண்ணுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே அவர்களைப் பற்றி குற்றம் சாட்டக்கூடாது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஆபிசர்ஸ் என்று சொன்னால், இங்கே ஆபிசர்களை டிபென்ட் பண்ணுவதற்கு, கவர்ன்மென்ட் சார்பிலே டிபென்ட் பண்ணுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கி அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

(பிற்பகல் 12-50)

சீப் மினிஸ்டர் ஓர் அதிகாரியின் மீது குற்றம் சாட்டியதற்கு, அந்த அதிகாரி வெளியிலே பிரஸ் ஸ்டேட்மென்ட், மறுத்துக் கொடுத்து தப்பு என்று சொல்லி, அவர்கள் சீப் மினிஸ்டரை அப்ரோச் பண்ணி through the C.M. டிஃபென்ட் செய்திருக்க வேண்டும் என்று, அவையிலே ரூலிங் கொடுத்தார்கள். ஆனாலும் பாதகாப்பு இல்லை அதிகாரிகளுக்கு என்று சொல்லக் கூடாது. தனி நபர்களுக்குப் பொருந்துவது அதிகாரிகளுக்கு பொருந்தாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படி ஏதாவது பெரிய குற்றச்சாட்டு சொல்வதாக இருந்தால் அதற்கான ஆதாரங்களை முகில் என்னிடம் காட்டி, நோட்டீஸ் கொடுத்து அனுமதி பெற்றுச் சொல்ல வேண்டும். பேசும்போது திடீர் என்று இப்படி சொல்வது முறை அல்ல.

திரு. ரா. உமாநாத்: அமைச்சர்களைப் பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்றால், மன்றத்திலே உள்ள வேறு உறுப்பினர்களைப் பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்றால், நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும், ஆனால் ஒரு அதிகாரியைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு எதற்கு நோட்டீஸ்? எனக்கு தகவல் வந்தது, அதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதை சரி, தப்பு என்று டிஃபென்ட் பண்ணுவதற்கு கவர்ன்மென்ட் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. டா. இராமச்சந்திரன் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டில் இரண்டு வித வாதத்தில் ஒரு பக்கத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். 2 ரூ. 5 ரூ. மனுதாரர்களிடம் வாங்கியது பற்றி கணக்கு சரிவர இல்லை என்று தணிக்கை அதிகாரி சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது, "In the discharge of official functions... So there is a lapse and I suspect." என்று

அதைச் சொல்வதற்கான உரிமை அவருக்கு இருக்கிறது. ஓர் அதிகாரியின் மேல் ஸ்லீப்பிங் அலிகேஷன் சொல்வது என்று வந்தால் யாரும் யாரை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்.** அதற்கு மேல் அமைச்சர்கள் எழுந்து அவற்றை நிராகரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று தாங்கள் நினைத்தால் தவறு, அதனால்தான் தெளிவாக நம்முடைய விதிகளில் இருக்கிறது. அதோடு எந்த அதிகாரியைப் பற்றியும் எந்தவித ஆதாரமும் இல்லாமல் ஒரு குற்றச்சாட்டை சொல்வது என்பது சரியல்ல, ** என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? இந்த மன்றத்தினரை ஏமாளிகள் என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. (குறுக்கீடு) அடிப்படை ஆதாரம் இல்லாமல் எப்படி அதைப் பற்றி விசாரிப்பது?

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. ரா. உமாநாத். தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு அல்ல. ஓர் அரசு அதிகாரி மீது குற்றச்சாட்டு, அரசு அதற்குப் பதில் சொல்ல கடமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்: * *

திரு. ரா. உமாநாத்: என்குயரி வைத்தால் தெரிந்துவிடும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையிலே பேசுவதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதினால் அதிகாரிகளைப்பற்றி என்ன வேண்டுமானாலும் பேசிவிட முடியாது.

திரு ரா. உமாநாத்: அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அமைச்சர்கள் கடமை. கவர்ன்மென்ட் ஆபீசராக இருந்தால், குற்றச்சாட்டு வந்தால், மினிஸ்டர் தான் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அப்படித்தான் விதி.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன். விதிகளில் 'In the official discharge of his duty' you cannot make a personal charge., என்றுதான் இருக்கிறது. தயவுசெய்து பேரவை விதிகளைப் பாருங்கள். தணிக்கை அறிக்கையில் உள்ளது பற்றிச் சொன்னார்கள். அது சரியாக இருக்கலாம். ** (குறுக்கீடு)

திரு ரா உமாநாத்: ஒரு அபீஷியல், மேனேஜிங் டைரக்டர் ஆப் தி கம்பெனி. ஆகவே, அவரைப் பற்றி சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படி இல்லை என்று சொன்னால், இந்த அவையிலே கவர்ன்மென்ட் டிபார்ட்மெண்ட்டி லுடைய ஊழல் எதுவுமே எடுத்து வர முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர். எதையும் அதாரத் தோடு சொல்ல வேண்டும். பேரவைத் தலைவரிடம் அதாரம் எதையும் முன்கூட்டிக் காட்டி அனுமதிப் பாராமல் இதுபோன்ற ஸ்டேட்மெண்டாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

திரு ரா உமாநாத். ரூல்படி எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல் ரீதியில்தான் நான் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர். அதற்கு என்ன அதாரம் இருக்கிறது? எனக்குக் கிடைத்த தகவல் அடிப்படையில் என்று சொல்ல முடியாது. அதாரம் இருந்தால் உடனே கொண்டு வந்து காட்டுங்கள். com on show it to me. நான் அனுமதிக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 பிப்ரவரி 20]

திரு ரா உமாநாத்: அந்த அதிகாரி மீது என்குயரி கன்டெக்ட் பண் னுங்கள். அங்கே வந்து நான் காட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தணிக்கை குறிப்பின் சார்பாகவோ, அல்லது நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற குளறுபடிகள், குறைபாடுகள் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக் காட்டியோ பேசுவது தவறு இல்லை. இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே என்று எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு என்ன மாற்று நிலைமை, அல்லது அமைச்சர்களுடைய பதில் என்ன என்று கேட்பதிலும் தவறு இல்லை அவற்றுக்கு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி 5 ஆயிரம் ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கினார் என்று சொல்லி விடுகிறீர்கள். நீங்கள் அவரைக் கேட்கிறோம். வாங்கவில்லை என்று அவர் சொல்கிறார், வாங்கவில்லை என்று அவர் சொல்லி விட்டார் என்று நாங்கள் பதில் சொல்கிறோம். நீங்கள் அவர் வாங்கினார் என்று சொல்கிறீர்கள். அதை எப்படி நிரூபிக்க முடியும்? குறிப்பிட்டு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு குற்றச் சாட்டை நீங்கள் விசாரியுங்கள் என்று சொன்னால் வெளியே விசாரிக்கலாம். அப்படிச் சொல்கிறபோது எழுதிக் கொடுக்கிற நீங்கள் சாட்சியாக வருகிறபோது ஆதாரங்கள் காண்பிக்கின்ற போது அது உண்மையாக இருக்குமானால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இங்கே பொதுவாக சொல்வதற்கெல்லாம் தீர்ப்பு சொல்லமுடியாது. குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லக்கூடாது என்றோ அல்லது நிர்வாகத்தில் உள்ள குளறுபடிகளை சொல்லக் கூடாது என்றோ நான் சொல்லவில்லை. அவர் வாங்கவில்லை என்று சொல்கிறார் என்றால் அதை விசாரிக்க வேண்டுமென்றால் நீங்கள் தனியாக எழுதிக் கொடுப்பீர்களானால் என்குயரி என்று வருகிறபோது சாட்சி சொல்ல வருகிறபோது என்ன என்ன ஆதாரங்களால் அவர் வாங்கினார் என்று சொல்லலாம் அப்படி வருகிற குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கிறபோது சில குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்படுகின்றன. நிரூபிக்கப்பட்டவை மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அப்படியில்லாமல் இங்கே அவையிலே பொதுப்படையாக பலர் சொன்னார்கள் என்று சொல்லவேண்டாமென்று தான் சொல்கிறேனே தவிர வேறல்ல! இப்படி இங்கே குற்றச்சாட்டு சொல்வதன்மூலம் பத்திரிகையிலே வருகிற நிலைமைகள் எல்லாம் வரும். அதைத் தவிர்க்கவே ஆதாரங்கள் இருந்தால், அதைக் காட்டிவிட்டுச் சொல்லலாம்.

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் சொல்வதைத் தான் நான் சொல்கிறேன். மாணேஜிங் டைரக்டர் இன் ஹிஸ் கெப்பாசிடி அவர் அட்மினிஸ்டர் பண்ணுகிறபோது அந்த பவரைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்த மாதிரி

Mr. DEPUTY SPEAKER:- I will read out the relevant portion. 'It is the Minister's duty to defend his subordinates, howsoever lowly against unmerited or unfair criticism, especially when the civil servant is debarred from replying to criticism in his personal capacity. By

1984 பிப்ரவரி 20]

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்)

doing so, the Minister engenders in the civil servants the confidence that they will receive a fair deal and due protection. The principle that persons who are not in a position to defend themselves should not be subjected to attack.. “ என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மற்ற குற்றங்களை யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் எடுத்து வைப்பதைப்பற்றி ஒன்றிமில்லை. [* * *] என்று சொல்வதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) ஒரு இயந்திரத்தை 15 ஆயிரத்திற்கு இந்த கம்பெனியிலே வாங்கினார் என்றால் அதிலே ஊழல் இருந்தால் அதை விசாரிக்கலாம். லஞ்சம் என்று சொல்கிறபோது வருகிற தகராறைத் தான் சொல்கிறேன். சாதாரணமாக சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை. பல அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று சொல்கிறபோது தான் எழுதிக் கொடுத்தால் விசாரிக்கலாம் என்று சொல்கிறேன். விசாரிக்கிறபோது புரூப் பண்ணுகிற நிலைமைகள் வரும். அப்படி விசாரிக்கிறபோது பத்து குற்றச்சாட்டுகளிலே 8 நிரூபிக்கப்பட்டன என்று சி.ஐ.டி. மூலமாக வருகிறது. அப்படி வருகிறபோது லஞ்சம் வாங்கினார் என்று புரூப் பண்ணப்படுகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வருகிறபோது விசாரணைக்கு வருகிற ஒன்று மற்ற குறைபாடுகளைச் சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக லஞ்சம் வாங்கினார் என்ற குற்றச்சாட்டு வருகிறபோது தனியாக எழுதிக் கொடுத்து விசாரிக்கச் சொல்லலாம் என்று சொல்கிறேன். அதை இங்கே சொல்கிறபோது பல சங்கடங்கள் வரும். அந்த பிரச்சினைகளைச் சொல்வதை விட்டுவிட்டு மற்றவைகளைச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: The Hon. Speaker has observed 'I have said many times that it is wrong and it is not fair that any member of this House should refer to names of Individuals who are not present in this House and who have no opportunity therefore of either explaining the facts to the House or replying to the charge made. Whatever the defects were founder or were belived to exist by the member who spoke, he could criticise the concerned Minister without mentioning the name.

திரு. ரா. உமாநாத்: I am observing that rule. என்னை கிளியர் படுத்தவிடவேண்டும். நீங்கள் ரூலை சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ரூல் கிடையாது ரூலிங்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. ரா. உமாநாத்: 2 ரூலிங் படித்திருக்கிறீர்கள். அவையிலே தன்னைப்பற்றி டிபென்ட் பண்ணுவதற்கோ தன்பேரில் இருக்கக் கூடிய குற்றச்சாட்டை தெளிவுபடுத்துவதற்கோ வாய்ப்பு இல்லாதவரைப்பற்றி குற்றச்சாட்டு சொல்லக்கூடாது. கரெக்ட். முன்னாலே ஒரு ரூலிங்கை படித்தீர்கள்.

As far as the officers are concerned, it is the duty of the Ministers to defend them, and clarify the position. அவர்கள் பேரிலே சார்ஜ் வந்தால்

If the Minister does not defend what is the position ஆகவே இரண்டும் டிபரண்ட்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை வெளியே பேசுங்கள். நமக்கு பிரிவிலேஜ் இருக்கிறது என்பதால் பேசலாம் என்று முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. சில நேரங்களில் நமக்கு இருக்கிற புரடக்ஷனை நாம் மிஸ்யூஸ் பண்ணுகிறோம். இன்னொரு எக்ஸ்டிரிமை நான் சொல்கிறேன். மினிஸ்டர் டிபென்ட் பண்ணவில்லையென்றால் அந்த அபிஷியலை யார் டிபென்ட் பண்ணுவது I will go to the other extreme ஒரு அதிகாரி வஞ்சம் வாங்கி விட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். அதை மந்திரி டிபென்ட் பண்ணாமல் சும்மா இருந்து விட்டால் அதிகாரியின் நிலைமை என்ன? (கூச்சல்—குழப்பம்) நீங்கள் அதற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் பேசக்கூடாது (குறுக்கீடு)

(பிற்பகல் 1—00)

காமனாக சொல்கிறேன். அதைக் கூட கேட்கவில்லை என்றால் எப்படி அவையில் இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி பேசும் போது அவரை யார் வந்து டிபெண்டு செய்வது, டிபென்ட் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது, இங்கே உள்ளே நமக்கு பிரிவில்லேஜ் இருக்கிறது. நாம் யாரைப்பற்றியும் பேசினிடலாம் எந்த நீதி மன்றமும் நம்மை அழைக்க முடியாது. ஆனால் நமக்கு செல்ப் ரெஸ்டிரெயின்டு வேண்டும். (குறுக்கீடு) நமக்கு பிரிவில்லேஜ் இருக்கிறது என்று எல்லோரைப்பற்றியும் பேசினிட முடியுமா?

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படியே போனால் இது நம்மை நாளைக்கு பாதிக்கும். எனக்கு பதில் சொல்ல வாய்ப்பு கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கிறேன்.

“No Member shall be allowed to make an allegation against a outsider unless he has obtained the prior permission of the Hon. Speaker after giving advance notice thereof to the Hon. Speaker and the Hon. Minister concerned. Such notice shall.....

1984 பிப்ரவரி 20]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

(குறுக்கீடு) இது சட்டசபையா என்ன? நீங்கள் பாட்டுக்கு பேசிக் கொண்டு இருந்தால் எப்படி? நான் படிக்கிறேன் இல்லையா? நீங்கள் பாட்டுக்கு கமெண்டு அடித்தால் எப்படி.

“.....give the name of the persons concerned, the nature of alligation against him and, some evidence show that there is a, Prima facie case.”

நமக்கு சட்டசபையில் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. உரிமை இருப்பதால் ஒரு ஆள் 10 ஆயிரம் ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கினார். அல்லது கள்ளக் கடத்தலில் ஈடுபட்டார், இதை செய்தார், அதை செய்தார் என்று நினைத்ததை எல்லாம் பேசி விட முடியுமா? அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு யார் கொடுப்பது? நம் 234 பேரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இந்த பிரிவில்லேஜ் கிடையாது. இந்த 234 பேர்களும் செல்ப் ரெஸ்ட்ரெயின்டை யூஸ் செய்யவேண்டும். நம்மை நாமே இம்போஸ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

You cannot make a sweeping alligation and get away. You should produce some evidence and documents to prove your alligation.

பிரிவில்லேஜ் இருக்கிறது என்று யார் மீது வேண்டுமானாலும் குற்றம் சொல்லிவிடலாமா (குறுக்கீடு) ரூல் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) அப்படி என்றால் யாருக்கும் பாதுகாப்பு கிடையாது.

திரு. ரா. உமாநாத்: இது கோர்ட்டு கிடையாது.

மான்சுபிசு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கோர்ட்டை விட நாம் கொஞ்சம் பெரிய இடத்தில் தான் இந்த இடத்தில் இருக்கிறோம். 234 பேருக்கு தான் இந்த தமிழ்நாட்டில் இந்த பிரிவில்லேஜ் இருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத்: நல்ல கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்கிறேன். ‘அதிகாரியை டிஃபென்ட் பண்ண ஒரு அமைச்சர் தவறி விட்டால் அப்பொழுது அந்த அதிகாரியின் கதி என்னவாகும்’ என்று கேட்டார்கள். இந்த அவையிலேயே நான் முன்பு சொன்னேன். ஒரு சீஃப் என்ஜினியரைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டு வந்த நேரத்தில் முதலமைச்சரவர்கள் சுமமா இருக்கவில்லை. முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு குற்றத்தைச் சாட்டினார்கள். அப்பொழுதுதான் அந்தப் பிரச்னை வந்தது. மறுநாள் அந்த சீஃப் என்ஜினியர் பிரஸ் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்தார். என்ன கொடுத்தார் என்றால், “நான் அவையில் இல்லை, முதலமைச்சர் இப்படிக் குற்றம் சாட்டிவிட்டார், என் விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறேன்” என்று பிரஸ் ஸ்டேட்மென்ட் விட்டார்; அப்பொழுதுதான் பிரிவில்லேஜ் மோஷன் கொண்டு வரப்பட்டது.

[1984 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உரிமைக் குழுவும் அதைப் பரிசீலித்தது; அவர் ரெக்ரட் எக்ஸ்பிரஸ் செய்த பிறகு தான் அந்தப் பிரச்சினை விடப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒரு இலாக்காவைச் சட்டி குற்றங்குறைகள், ஊழல்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. துறை சம்பந்தமாக உறுப்பினர்கள் கூறும் குற்றங்குறைகள் உண்மையா என்று பார்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அந்தந்தத் துறைகள் எடுத்து வருகின்றன. குறிப்பிட்டு ஒரு அதிகாரியின் மீது குற்றம் சொல்லும்போது, ** அதைப்பற்றி நாங்கள் விசாரிக்கிறோம். எனவே, இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினையில் அந்த அதிகாரி அம்மாதிரி இல்லை என்று சொல்கிறார் என்றால் அதை நிரூபிக்க உறுப்பினர் தம்மிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால், அதுபற்றிய விசாரணை வரும்பொழுது அதற்குத் தயாராக இருந்தால், இந்த நிலையோடு நிறுத்தலாம்.

திரு. ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சொன்ன அந்தப் பிரச்சினையில், “முதலமைச்சரே என்னை டிஃபண்ட் பண்ணாமல் குற்றம் சாட்டியுள்ளபோது அதைப்பற்றி வெளியே விளக்கம் கொடுக்க எனக்கு உரிமை இல்லையா” என்று கூறிய அந்த அதிகாரி பற்றிய பிரச்சனை வந்தபொழுது அது பிரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பெற்றது. “உங்களைப் பற்றி சார்ஜ் சொன்னாலும், மினிஸ்டரே டிஃபண்ட் செய்யவில்லை என்றாலும் உங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் அந்தக் குற்றச் சாட்டு பற்றி அவைக்கு விளக்குவது என்றால் அமைச்சரின் மூலமாகத்தான் முடியுமே தவிர வெளியே சொல்ல உரிமை இல்லை” என்று உரிமைக் குழுவில் அவரிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எனவே, நான் சொல்வது, இம்மாதிரி ஏராளமாக வெளி நாட்டுக்குப் போனவர்களிடமிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இதனால் அரசாங்கத்தின் பெயர் பாதிக்கப்படுமா இல்லையா? மேனேஜிங் டைரக்டர் மீது கூறிய இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களைப்பற்றி என்கொயரி நடத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குற்றச்சாட்டுக்கள், அது சம்பந்தமாக உள்ள நடவடிக்கைகள் அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. ரா. உமாநாத்: அதை நீக்குவதற்கான காரணம் என்ன?

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏதாவது ஒரு குற்றச் சாட்டு கூற வேண்டுமென்றால் அதற்கான தக்க ஆதாரங்களை முன்கூட்டியே பேரவைத் தலைவரிடம் காட்டி அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும். அதற்கான பொறுப்பை உறுப்பினரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர் சொன்னார், இவர் சொன்னார் என்பதாக

*

*

என்று சொல்வது எதில் போய் முடியும்? இங்கே உள்ள 234 உறுப்பினர்களும் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு வெளியிலே உள்ள அதிகாரிகளைப் பற்றி என்னென்ன வேண்டுமானாலும் சொல்வது என்பது சரியா இருக்காது என்பதால்தான் நீக்குகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10.)

திரு. ரா. உமாநாத்: அந்தமாதிரி பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பலர் இம்மாதிரிக் குறைகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி ஒரு என்கொயரி அந்த மேனேஜ்மென்டின் பேரிலே வையுங்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களை வந்து சாட்சியம் சொல்லச் சொல்கிறேன். I want an enquiry.

MR. DEPUTY SPEAKER: Then are you taking up the responsibility?

THIRU. R. UMANATH: I am prepared to take up the responsibility, if an enquiry is ordered against the officer, to ask the persons who have complained to me to come and tell their version.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கமிஷன் அல்லது கமிட்டி வைத்தால் அதிலே வந்து நான் சொல்கிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் எந்தவிதமான பிரைமர் பேசியும் இல்லாமல் இங்கே வந்து பேசி அதனை அவைக்குறிப்பிலே ஏற்றுவது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அப்பொழுதே எழுந்து பேசவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் அந்த வாய்ப்பைத் தரமாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அமைச்சராக இருப்பதன் காரணத்தாலேயே நீங்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசலாமா என்று கேட்டார்கள். எனவே இப்போது உறுப்பினர் என்ற வகையிலேயாவது பேச அனுமதி வேண்டும்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வாய்ப்பினைத் தருவது நான் தான். வாய்ப்பு தருவது உறுப்பினர்கள் அல்ல. எனவே நான் இப்போது வாய்ப்புத் தருகிறேன், அமைச்சர் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களிடமே இந்த வாய்ப்பைக் கேட்டுப் பெற வேண்டிய நிலைமையை உருவாக்கினார்கள், அதனால்தான் சொன்னேன், நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். It is a degree of the difference.

அதாவது குற்றச்சாட்டுக்கூறக்கூடாது என்பதல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாதாத் அவர்கள் ஆடிப் பாராவிலே இருப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அடுத்து அந்த அதிகாரி பற்றிச் சொன்னது தான் ஆட்சேபணைக்குரியதாக உள்ளது. அது நியாயம் என்றால், இந்த மன்றத்திலே நாம் யோசிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், நிரபராதியான ஒரு அதிகாரிக்கு என்ன பாதுகாப்பு என்பதைத் தான். ஆகவே குற்றச் சாட்டுக்களைச் சொல்கின்றபோது ஓரளவுக்கு அதற்கான ஆதாரங்களையும், உண்மைகளையும் முன்கூட்டி காட்டி இருக்கவேண்டும்.

உதாரணமாக ஓர் அதிகாரி நான்கு பேர்களிடத்திலே டென்டர் கேட்டார்கள்; அதிலே ஒருவருக்குத்தான் தகுதி இருக்கின்றது; இன்னொருவருக்குத் தகுதி இல்லை; அப்படித் தகுதி இல்லாதவருக்குக் கொடுத்துவிட்டார் என்பது மாநீரியாகச் சொன்னால் அதிலே மேலெழுந்தவாரியாகவாவது குற்றம் என்று தெரியும். அப்படி மேலெழுந்தவாரியாகக் கூட குற்றம் என்று தெரியாதவகையில் ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி பொதுவாக

*

*

என்று சொல்வது சரியல்ல.

இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது முதலிலே அவர்கள் பேசியபோது

*

*

என்று சொன்னவர் படிப் படியாக இப்போது எந்த அளவிற்கு வந்திருக்கிறார் என்றால் இப்படி பல பேர்களிடத்திலிருந்து எனக்குப் புகார் வந்திருக்கின்றது என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறார். Now he has come to a stage where his allegation has become vague. எங்கே போய் யாரைக் கேட்பது?

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆதாரங்கள் எதுவும் இல்லாமல் வெறுங்கையோடு வந்து குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னால் எப்படி நம்புவார்கள்? *

* என்று சொன்னால் அதற்கான ஆதாரத்தைத் தர வேண்டாமா (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களிடத்திலே நான் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குற்றச்சாட்டு, மற்றவைகள் எல்லாம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; *

* என்பதை மட்டும் தனியாக எழுதிக் கொடுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத்: எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிலர் என்னிடம் கம்பிளெயின்ட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது ஒன்றுதான். (குறுக்கீடு) அதை நீங்கள் ஷட் அவுட் செய்தால் எப்படி? பல டிபார்ட்மெண்ட்களில் நல்ல அபிஷியல்ஸ் இருக்கிறார்கள். கரப்ட் அபிஷியல்கள் இருக்கிறார்கள். அது தெரிந்த விஷயம்தான். நீங்கள் இப்படி ஷட் அப் செய்தால் எப்படி? நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், ஏற்கனவே ஒன்றை ரெக்கார்டிலிருந்து எடுத்துக் காட்டினேன். ரசீது பண்ண வேண்டிய ரூபாயைக் கணக்கிலே காட்டாமல் செய்கிறார் என்று எடுத்துக் காட்டினேன். எப்படி ஒரு எம்.டி.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அப்படி எழுதிக் கொடுத்திருப்பது உண்மையோ, இல்லையோ தெரியாது. அந்த எழுதிக் கொடுத்திருக்கிற குற்றச்சாட்டுகளில் பிரைம பேஸி கேஸ் இருக்கிறது என்று நினைத்தால் சொல்லலாம். அது இருக்கிறதா, இல்லையா என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. அதை விசாரியுங்கள் என்று சொல்லி அதோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத்: அது உண்மையா, பொய்யா என்பதை அரசாங்கம் விசாரித்துச் சொல்லட்டும். ஆகவே, நான் சொல்வதை எரேஸ் பண்ணக் கூடாது, எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது சில பேர்கள் புகார்கள் தந்திருக்கிறார்கள். புகார் உண்மையா அல்லது உண்மைக்குப் புறம்பானதா என்பதை ஆராய வேண்டுமென்று அவர் கேட்டுக்கொள்கிறார் என்ற அளவிலே இருக்கிறது. அந்த அளவிலே வைத்துக்கொள்ளலாம், குற்றச்சாட்டு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படியானால், குற்றச்சாட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. ரா. உமாநாத்: பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்னிடம் வந்து அந்தஸ்தாபன எம்.டி. பற்றி புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதைப் பற்றி விசாரித்து உண்மையைக் கண்டறியவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குற்றச்சாட்டு நீக்கப் பட்டிருக்கிறது. மற்றவற்றை நான் பார்த்துச் சொல்கிறேன். உண்மையைக் கண்டறிய வேண்டும் என்பது இருக்கட்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற காரணத்தாலே உங்களிடத்திலே ஒரு தெளிவான ரூலிங் கேட்கிறேன். ஏனென்றால், எதிர்காலத்திலே சபைக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், கேட்கிறேன். ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி ஒரு ஊழல் குற்றச்சாட்டு வருகிறபொழுது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் என்ன கேட்கிறீர்கள் என்று தெரியும். நீங்கள் உட்காருங்கள், சொல்கிறேன். எந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான்: சார், என்னவென்று கேட்டு ரூலிங் கொடுங்கள், ஏற்றுக்கொள்கிறேன் (குறுக்கீடுகள்). மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதற்காகத் தான் கேட்கிறேன். உங்களுடைய ரூலிங்குக்குக் கட்டுப்பட்டு நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எதிர்காலத்தில் எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஒரு அதிகாரியின் மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படும்போது இந்த சபையிலே நாங்கள் அதைப்பற்றி பேச வேண்டுமென்றால் ஒன்று, அது பற்றி கமிஷன் வைத்து விசாரிக்கலாம், அல்லது எங்களுக்குத் திருப்தியாக இருந்தாலும் சொல்லலாம். * *
ஆதாரம் வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களே, அது என்ன, என்ன ஆதாரம்.....?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை ஜெனரலாகச் சொல்ல முடியாது. எதை, எதைச் சொல்கிறீர்களோ, அதற்கு ஆதாரங்களைக் காட்ட வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: லஞ்சம் கொடுத்த ஆளை சட்ட சபைக்குக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வரலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதுபற்றி தற்போது எந்த கேசும் இல்லாமல் நான் கிரீப்பளிக்க முடியாது. என்னிடம் ஏதாவது ஒரு வழக்கு வந்தால்தான் நான் தீர்ப்பளிக்க முடியும். ஹைப்பத்தெட்டிக்கலாக இமாலின் பண்ணி விவாதத்திற்குப் போக வேண்டாம்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடைசி பாய்ன்ட்டைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டு அமைச்சரவை அமைத்தவுடன் மாண்புமிகு முதல்வர் ஒரு பொறுப்பை, ஒரு கடமையை, சவாலாக ஏற்றுக் கொண்டார். இந்த அவையிலே அவர் சொன்னார், காவலர் களை மனிதத் தன்மை உடையவர்களாக மாற்றித் தீருவேன் என்று.

(பிற்பகல் 1-20.)

ஐ வில் ஹூயூமனைஸ் தெம் என்று சொல்லி அதை ஒரு சேலஞ்சாக அந்த முறையில் நான் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னார். அந்த சபதத்தில் அவர் படுதோல்வி அடைந்திருக்கிறார் என்றே நான் சொல்வேன். அவர்களை ஹூயூமனைஸ் பண்ணுவதற்கு பதிலாக மேலும் புருட்டலைஸ் பண்ணி இருக்கிறார்கள் அதாவது காவல் துறையினரை மனிதத் தன்மை உடையவர்களாக மாற்றுவதற்கு பதிலாக மனித உருவத்திலே தோன்றிய ரத்த காட்டேறிகளாக மாற்றி இருக்கிறார் இன்றைக்கு.

செஞ்சி வட்டத்தில் கண்டமாநல்லூர் கிராமத்தில் 53 வயதுள்ள ஒரு பெண்ணை 8-11-1983 முதல் 15-11-1983 வரையில்—பெண்களை லாக்கப்பில் வைக்கக் கூடாது; ஆண்களை வைத்தாலும் 24 மணி நேரத்திற்குள் ரிமாண்ட் செய்யவேண்டும்.—ஆனால் 8-ம் தேதியிலிருந்து 15-ம் தேதி வரையில் வளத்தி காவல் நிலையத்தில் வைத்து தினமும் மா ல—தயவுசெய்து எனக்குயர் பண்ணி சீரியசான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்—7 மணிக்கு மேலே லாக்கப்பில் சுயிற்றில் அந்தப் பெண்ணைத் தொங்கவிட்டு, நிர்வாணமாகத் தொங்கவிட்டு, ஆரண்டு கால்களையும் விரித்து பிடித்து, உயிர் நிலையில் குத்தினார்கள். இவ்வளவும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தேவ கிருஷ்ணன் முன்னிலையில் நடந்தது. அதனால் பிளீடிங் ஏற்பட்டது; அந்தப் பெண் நடக்கக்கூட முடியாத நிலையில் பிரக்ஞை இழக்கும் வரையில் கழியால் அந்தப் பெண்ணை அடித்து வீழ்த்தினார்கள். பிறகு அந்தப் பெண்ணை தூக்கிப் போய் கிராமத்திற்கு வெளியே போட்டு விட்டார்கள். இவ்வளவும் அனுபவித்த அந்தப் பெண்ணை எங்கள் கட்சி யினுடைய மாநில உறுப்பினர் என்.ஆர். ராமசாமி தென்னாற்காடு கலெக்டரிடத்தில் கொண்டு போய் புரடியூஸ் செய்தார் கலெக்டர் பார்த்தார். அவர் அந்த விஷயத்தை சப்-கலெக்டரிடம் விட்டார். சப் கலெக்டர் என்ன செய்தார்? தண்ணீர் தண்ணீர் படத்தினுடைய காட்சி மாதிரி போயிற்று. அதாவது கலெக்டரிடம் கொடுக்க, கலெக்டர் சப்-கலெக்டரிடம் கொடுக்க அவர் தாகில்தாரிடம் கொடுக்க இப்படி ஆயிற்று. அந்த மாதிரி சச் எ சீரியஸ் திங் அப்படி போயிருக்கிறது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 பிப்ரவரி 20]

சமீபத்தில் ஆட்டோ டிரைவர்கள் ஸ்ட்ரைக்கிலே தியாகராய நகர் போலீஸ் ஸ்டேஷன் தயாள் ரங்கன் என்ற டிரைவரை பொட்டை அடித்து இருக்கிறார்கள். இது என்ன லா? அண்டர் வாட் செக்ஷன்? தவறு செய்தால் அரெஸ்ட் பண்ணட்டும். ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் மூர்த்தி என்ற டிரைவரை ஒரு பக்கம் மீசையை சிறைத்தார்கள். இது என்ன காவலர்களா? காட்டு மிராண்டிகளா? மீசையில் ஒரு பக்கம் எடுத்தார்கள். ஒருவேளை அந்த காவலர்களுக்கு அந்த வேலையில் ஒரு துடிப்பு இருக்கிறது போல இருக்கிறது. வேண்டுமானால் அந்த வேலையைச் செய்யட்டும். அதுவும் மதிக்கக்கூடிய வேலை தான். இப்படியா அக்கிரமம் செய்வது? முதல்வரின் தோல்வி எந்த அளவு போயிற்று என்றால், இதுவரையில் பெண் போலீஸ் மனிதத் தனமை உடையவர்களாக இருந்தனர். அவர்களுக்கும் மிருக உணர்ச்சிகளை ஊட்டி விட்டார்கள். பிப்ரவரி 3-ம் தேதி இந்த மாதம் சென்னை பூக்கடை அண்ணா சாலை தொலைபேசி அலுவலகம் முன் தொலைபேசி ஊழியர்கள் ஆர்பாட்டம் நடத்தினார்கள். என்ன காரணம் என்று பார்த்தால் திருச்சியில் டெலிபோன் ஆப்பரேட்டராக வேலைபார்க்கும் ரோஸி என்ற பெண் வகை எக்ஸ்பிரசில் எக்மோருக்கு வந்தார்கள். டிக்கட் விஷயமான தாவாவில் ரெயில்வே அதிகாரிகள் எக்மோர் போலீசிடம் ஒப்படைத்தனர். உடனே பெண் போலீஸ் வந்தார்கள். கம்பால் ரோசியின் முதுகில் அடித்தார்கள். தலை முடியை பிடித்து இழுத்து பூட்ஸ் காலால் உதைத்தனர். 5,000 ரூபாயுடன் பையை பிடுங்கி எறிந்து விட்டனர். ஸ்டேஷனுக்குள்ளே கொண்டு போன பிறகு அந்தப் பெண்ணின் வயிற்றின் கீழேயும், தொடையிலும் பூட்ஸ் காலால் உதைத்தார்கள். புடவை, ஜாக்கெட்டைக் கிழித்தனர். 5,000 ரூபாய். மோதிரம், நகை போயிற்று. அந்தப் பெண் மகளுடைய மேரேஜ்ஜிற்காக வித்திரா செய்த அந்தப் பணம் போயிற்று. ஆகவே ஏ.டி.எம்.கே. கவர்ன்மென்டில் போலீஸ் இன் ஆன் ராம்பேஜ்—போலீஸ் துறையினர் காட்டுமிராண்டிகளைப் போல கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளனர். ஆகவே சீரியசான நிலைமை. இந்த நிலையில் போலீஸ் ஸ்டேஷனை ஜனங்கள் கெரோ பண்ணுகிற நிலைமை வருகிறது. அதனால் துப்பாக்கிச் சூடு வருகிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சவால் தோல்வி அடைந்துள்ளது என்பதைக் கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வேசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசிய பேச்சிலே முழுக்க முழுக்க தவறான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்தேன் என்ற குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். ரிசர்வ் வங்கியினுடைய புல்லட்டின் ஒரு மாநிலத்திலே இருக்கிற பிரைஸ் இன்டெக்ஸ் வெளியிடுவது அக்கிரகல்சர் லேபரர்களுக்குத் தான், 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ரிசர்வ் வங்கியினுடைய புல்லட்டினை வைத்து தான் நான் பேசினேன். மேற்கு வங்கத்தை விட ஒவ்வொரு மாதமும் 80 ஆம் ஆண்டு,

1984 பிப்ரவரி 20] [திரு.வேடசந்தூர் வி.பி.பாலசுப்பிரமணியன்]

81 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலே விலைவாசிப் புள்ளிகள் அக்ரி-கல்சுக்ரல் லேபரர்களுக்குக் குறைவாக உள்ளது. அந்தச் சூழ்நிலையில் தவறான புள்ளிவிவரங்களை நான் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், தவறான புள்ளிவிவரங்களை இந்த சபையிலே பல முறை திரு. உமாநாத் அவர்கள் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, இது என்ன, இன்னொரு ஸ்பீச்சா? (கூச்சல்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படி ஒருவருக்கொருவர் பதில் சொல்லி விவாதத்தை வளர்ப்பது கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் சொல்லியது இன்டஸ்டிரியல் லேபரைப் பற்றியதாகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது அக்ரிகல்சுக்ரல் லேபர் பற்றி ரிசர்வ் பாங்கி கொடுத்து இருக்கும் கணக்காகும். வெஸ்ட் பெங்கால் 566, தமிழ் நாடு 529 இதிலே தமிழ்நாட்டிலே குறைவாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உமாநாத் சொல்லியது இன்டஸ்டிரியல் லேபர் பற்றி. அதைச் சொல்கிறபோது அவர்கள் சொல்லிய கணக்குப்படி கல்கத்தாவில் 526 என்று வருகிறது. சென்னையில் 549 என்று வருகிறது. ஆகவே, இரண்டு பேரும் சொன்னது சரியான புள்ளிவிவரம் தான். அதிலே பிரச்சினை தேவையில்லை. (குறுக்கீடு.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமைதியாக அமரவேண்டும். அடுத்து திரு. என். வி. என். சோமு பேசுவார்.

திரு. என். வி. என். சோமு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நேரம் 1-27 ஆகிறது. ஆகவே, நாளைக்கு என்னைப் பேச அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைய நிகழ்ச்சிகளை பிற்பகல் 2 மணி வரையில் நடத்தலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இன்றைக்கே நீங்கள் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை எந்தவித உயிரோட்டமும் இல்லாத அறிக்கையாக இருப்பதைக் கண்டு நான் வருந்துகிறேன். உயிரிழந்து, உடமையிழந்து, வீடிழந்து வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தவிதமான உருப்படியான உதவியும் இந்த ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை மெத்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வி. என். சோமு.] [1984 பிப்ரவரி 20]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதேபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே சொன்னார், பத்திரிகைக் கட்டுப்பாடு சட்டம் தளர்த்தப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பல மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே ஒப்புதல் அளித்தபின்னரும். இன்னும் அதைத் தளர்த்த இந்த அரசு முன்வரவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வேதனையோடும், வருத்தத்தோடும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஐ.இ.என்.எஸ். செயற்குழு என்று சொல்லக்கூடிய இந்திய பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. முரளி அவர்கள் தலைமையில் செயற்குழுவின் முதலமைச்சர் அவர்களை சந்திக்க இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலே சென்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த பத்திரிகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தை, அந்தக் குறிப்பிட்ட சட்டத்தை, இந்தியாவிலேயே பீகாருக்கு வழிகாட்டியாகக் கொண்டு வந்த சட்டத்தை, வாபஸ் பெற்றுவிடுகிறேன் என்று அறிவித்தார். பல மாதங்கள் ஆகியும் இன்னும் அந்தச் சட்டம் வர்பஸ் பெறாதது வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. பத்திரிகைத் துறையை It is the Fourth Estate என்று சொல்வார்கள் ஒருவன் மையில் இருக்கும் கூர்மையான வாள் விட எழுத்தாளனின் மையில் இருக்கும் பேனாவின் முனை கூர்மையானது என்று சொல்வார்கள், அப்படிப்பட்ட வலிமைமிக்க பேனா முனையை முறிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டச் சட்டம் அந்தத் தடைச் சட்டம். இன்றைக்கு அதை மாற்ற வேண்டும், வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று பலமுறை மக்கள் பிரதிநிதிகள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி எல்லாம் இருந்தும் கூட, வாக்குறுதி கொடுத்தும் கூட இன்னும் வாபஸ் பெறாதது மட்டுமல்ல, அதுபற்றி சட்டம் வரவிருக்கிறது என்று ஆளுநர் உரையில் கூறப்பட்டிருப்பது வருந்தக்கது, கண்டிக்கத்தக்கது.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்) அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப் படுகிறது.

திரு. என். வி. என். சோமு: இங்கே இந்த ஆளுநர் உரையின் மீது நடைபெறும் விவாதம் இன்னும் 4 அல்லது 5 நாள் நடைபெறும். அதன் பிறகு மார்ச் 3-ந்தேதி பட்ஜெட் கூட்டம் ஆரம்பித்து ஏறத்தாழ ஒரு மாதம் நடைபெறும் அதற்குள்ளே இந்த சட்டத்தை வாபஸ் பெறும் ஏற்பாடுகளை முதலமைச்சர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. என். வி. என். சோமு]

அடுத்து நம்முடைய திராவிட இயக்கப் பாரம்பரியத்தின் மிகப்பெரிய கொள்கையான பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் பிரச்சனை குறித்து ஆளுநர் உரையில் ஒரு வார்த்தைக் கூட இல்லாதது எங்களுக்கு எல்லாம் மெத்த வேதனையை அளிக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து அப்போதைய முதலமைச்சராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பஸ்களை தேசியமயமாக்கினார்கள் சில பஸ் முதலாளிகள் அதை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். 1973-லிருந்து 1983 ஆம் ஆண்டு வரையில் 10 ஆண்டு காலத்திற்கு அந்த ரிட் மனுக்கள் எல்லாம் தேங்கிக் கிடந்து, சமீபத்தில் இரண்டு மாதத்திற்கு முன்னால். அக்டோபர் மாதத்தில் அரசாங்கத்திற்கு சாதகமாக தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதிலே இந்த அண்ணா தி.மு.க. அரசின் கொள்கை என்ன என்று ஆளுநர் எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. சுப்ரீம் கோர்ட்டில், தமிழ்நாட்டில்தான் பஸ்களை முழுமையாக தேசியமயமாக்கியிருக்கிறார்கள் தமிழக அரசு பஸ்களை தேசியமயமாக்கியதைத் தொடர்ந்து இந்த ரிட் மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன: ஒரு சமுதாயத்தில் “One of the planks of building an egalitarian society, in order to achieve socio-economic emancipation is the policy of nationalisation of industries. Easy, cheap and dependable transport is a prime social necessity; no State has been able to achieve this goal so far by a full fledged nationalisation”. என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். பஸ்களை தேசியமயமாக்கியது செல்லுபடியானது, முறையானது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, மிகவும் நம்பக்கூடியது. அதனுடைய முதல் படியாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைத் தொடர்ந்து, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் கொள்கையைச் செயல்படுத்தினார்கள். அதுசம்பந்தமான ரிட் மனுக்களை விசாரித்து, தீர்ப்பளித்து, இப்போது நமக்கு வழி விட்டிருக்கிறது. ஆகவே பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் கொள்கை பற்றி ஆளுநர் அறிக்கையில் எதுவுமே குறிப்பிடாமல் இருப்பது என்னைப்போன்றவர்களுக்கு மெத்த வேதனையாக இருக்கிறது.

அண்ணா தி.மு.க. என்று பெயரை வைத்துக்கொண்டு அண்ணா அவர்களின் சின்னத்தை சொடியிலே போட்டுக் கொண்டு. அண்ணாவினுடைய கொள்கையைப் பின்பற்றாமல் இருப்பது கண்டிக்கத்தக்கது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று சென்னை மாநகராட்சிப் பிரச்சனை. ஒரு காலத்தில் தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னை சிங்கார சென்னை என்று சொல்லப்பட்டது. உங்களுடைய ஆட்சியில் அந்த சிங்கார சென்னை போய் இன்றைக்கு சீரழிந்த சென்னை நகரம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு எங்கு பார்த்தாலும் சாக்கடை துர்நாற்றம், எங்கு பார்த்தாலும் சுகாதாரக் கேடு, எங்கு பார்த்தாலும் மேடு பள்ளம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு தமிழகத்தின் தலைநகரம் மிகவும் மோசமாக காட்சி அளிக்கிறது.

தெருவெல்லாம் ஓடுகின்ற சாக்கடை நீரை கட்டுப்படுத்த வடிகால் திட்டத்தை விரைவிலே அமைக்காவிட்டால் இன்னும் ஐந்தாண்டு காலத்தில் சென்னை மாநகரமே அதில் மூழ்கிவிடக் கூடிய அபாயத்தில் இருக்கிறது என்று ஒரு என்ஜினீயர் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தெருவிலுள்ள வடிகால்களுக்கு மூடி இல்லை. அதனால் பெரிய தீமைகள் ஏற்படுகின்றன. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு பெரிய மாடு ரோட்டில் இருக்கிற குடிநீர் வடிகால் வாரியப் பள்ளத்தில் விழுந்து இறந்துவிட்டதை நாங்கள் கண்டு இறந்துபோன அந்த மாட்டை வெளியே எடுக்க முடியாது அளவுக்கு சென்னை மாநகரின் சுகாதார நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

அதைப்போன்று பேசின்பிரிட்ஜ் பக்கத்தில் ரோடு ஒன்றை நான்கு ஆண்டு காலமாகப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எழும்பூர், பெரம்பூர், புரசவாக்கம் ஆகிய மூன்று ரோடுகளை இணைக்கும் 'குக்ஸ் ரோடு' கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகப் போடப்பட்டு வருகின்றது. இன்னும் போட்டு முடியவில்லை.

பேசின்பிரிட்ஜ் அனல் மின் நிலையத்திலிருந்து வருகிற புக்க கரி பற்றி சொல்லி முடியவில்லை. சுற்றுச் சூழல் மாசு கட்டுப் படுத்துதல் துறை அமைச்சர் என்று ஒரு அமைச்சரை வைத்திருக் கவோம். அந்த அமைச்சரிடத்திலே கூட சட்டமன்றத்திலே கிமுறை தெரிவித்திருக்கிறோம். அந்த அனல் மின் நிலையத்திலிருந்து சாப்பல் புகை, கரித்தூள் வெளியே வந்து. அதனால் 9 வயது, 10 வயது குழந்தைகள் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டு மோசமான நிலைமையடைந்து. பலர் இறந்துதிருக்கக்கூடிய நிலையை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்.

அதைப்பற்றியும் இந்த ஆளுநர் அறிக்கையிலே சென்னை நகரத்தை பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. எந்தத் தெருவிலும், எந்த வீதியிலும்வாரம் விட்டு வாரம் அனைத்து விளக்குகள் எரிய வில்லை சென்னை நகரத்திலுள்ள முக்கியமான தொகுதியிலே அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடிய நான் பல்வேறு முறை அந்தப் பிரச் சினையை சொல்லியு். நான் அன்புக் கூர்ந்து மீண்டும் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களின் மூலம், ஆளுநர் டீசியினருக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். வெகு சீக்கிரத்தில் அந்த என்ஜினீயர், எச்சரித் தாரே குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் இன்ஜினீயர் சாக்கடைநீர் பிரச்சினையிலே அரசாங்கம் கவனக்குறைவாக நடந்து கொண்டால், இன்னும் 5 ஆண்டுகளில் சென்னை நகரமே சாக்கடைகளில் மிதக்கும் என்று அந்த அபாயத்தை நீக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. என். வி. என். சோமு]

அதோடு மட்டுமல்ல. உலக வங்கி உதவியோடு சென்னை மாநகராட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 100 இலட்சம் ரூபாய்திட்டத்தைப் பயன்படுத்த முடியாமல் சரெண்டர் செய்யப்பட்டதை ஆடிட்டர் குறிப்பு, தணிக்கைக் குறிப்பு சண்டிக்கிறது. அதுபோல் இன்னும் 500 இலட்சம் ரூபாய் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்காக ஒதுக்கினார்கள். அதையும் சரியாகப் பயன்படுத்தாத காரணத்தால் அதையும் மீண்டும் சரெண்டர் செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையில், மாநகராட்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை ஆக 100 இலட்சம் ரூபாய் சரெண்டர் ஆகிறது, 500 இலட்சம் ரூபாய் சரெண்டர் ஆகிறது. இப்படி ஒதுக்கப்பட்ட பணங்கள் செலவழிக்கப்படாமல் திருப்பி அனுப்பப்பட்டால், சென்னை நகரம் எப்படி சீர்திருத்தம் அடையும்? சென்னை நகரம் எப்படி சுத்தம் அடையும் என்பதை நான் இங்கே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : எங்களை இழுக்காமல் இருந்தால் நான் ஒன்றும் பேசமாட்டேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசுவதால் தான் நான் திரும்பப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தற்காலிக தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோமு அவர்கள் இங்கே சென்னை மாநகராட்சியுடைய சீரழிந்த முறை என்ற தலைப்பிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் பணிவன்போடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்வது—திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே 1973-லே சென்னை மாநகராட்சி கலைக்கப்பட்டது. கலைக்கப்பட்டதனுடைய நோக்கமே அன்று ஏற்பட்ட மஸ்டர் ரோல் வழக்கு-ஏறத்தாழ 8 கோடி ரூபாயை அங்கு பதவியிலே இருந்தவர்கள், அலுவலர்களாக வேலைபார்த்தவர்கள், மக்களிடத்திலேயிருந்து அடித்த கொள்ளை ரூ.8 கோடி. ஆகவே அப்போதே சீரழிந்த சென்னையாக மாறிவிட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

அடுத்ததாக உலகவங்கி கொடுத்த கடனை நாம் சரியாக செலவு செய்யவில்லை என்ற குறிப்பினைச் சொன்னார்கள். நகராட்சிக்குக் கொடுத்த பணத்தை நாங்கள் சரியாக செலவு செய்யவில்லை என்பதனை குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும். உலகவங்கிடமிருந்து வாங்கிய பணத்தை மொத்தமாக நீங்கள் செலவு செய்யாமல் சரெண்டர் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்வது சரியாக இருக்கமுடியாது—என்பதை இந்தநேரத்திலே அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள கேடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு)

[1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. என். வீ. என். சோமு : அமைச்சர் அவர்களிடம் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்வது கண்ட்ரோலர் அண்டு ஆடிட்டர் ஜெனரல் அறிக்கையை அமைதியாக படித்துப் பார்த்தால், நான் சொன்ன விவரங்கள் எல்லாம் அவருக்கு அதிலே கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) 1973-ஆம் ஆண்டு கலைக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், 11 ஆண்டு காலமாகிறது. அந்த மஸ்டர் ரோல் ஊழலில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த 5 மாநகராட்சி உறுப்பினர்கள் குற்றஞ்சாட்டுப்பட்டு, தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன். அவர் சொன்ன 8 கோடி ரூபாயில் அவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே. அந்த மஸ்டர் ரோல் வழக்கிலே, ஈடுபட்டவர்களே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் என்று ஜட்ஜ்மெண்டிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை தெரிவிக்கக் கடைமப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : மாண்புமிகு அமைச்சர் எப்போதுமே உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களைச் சொல்லி மாட்டிக் கொள்வதிலே சமர்த்தர்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : உண்மைக்கு மாறான தல்ல. தயவு செய்து தீர்ப்பை படித்துப் பார்க்கவேண்டும். தீர்ப்பை படித்ததற்குப் பின்னாலே தயவு செய்து இங்கே பேசுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். (குறுக்கீடு ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை என்னைவென்று கேளுங்கள். நாங்கள் அமைதியாகக் கேட்கிறோம். (குறுக்கீடு)

(பிற்பகல் 1-40)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், இப்போது என். வி. என். சோமு அவர்கள் இங்கே பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தான் இங்கே பேசவேண்டும். எனக்கும் அவருக்கும் தான் சர்ச்சையே தவிர, இங்கே இருக்கக் கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கானுக்கும் எனக்கும் அல்ல. தயவு செய்து இதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். இரண்டாவது என். வி. என். சோமு அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை சரியாக அணுகவில்லை என்பதோ, அல்லது இந்தப் பிரச்சனை தெரியவில்லை என்ற காரணத்திற்காகவோ,

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

ரகுமான்கான் அவர்கள் எழுந்து நிற்கிறாரோ என்ற கேள்விபை தான் நான் கேட்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. நான் இன்னொன்றையும் சொல்லவிரும்புகிறேன். திரு. என். வி. என். சோமு அவர்கள் ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர். ஏன் என்று சொன்னால், எனக்கு அவரை நன்றாகத் தெரியும். நானும் அவரும் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள், தயவுசெய்து அதை கவனத்திலே கொள்ளவேண்டும். ஆகவே என். வி. என். சோமு அவர்கள் சொல்வது சரியில்லை என்று சொன்னால், நான் சொல்வதும் சரியில்லை என்று முடிவிற்குக் கூட நீங்கள் வந்துவிடலாம், ஆகவே தயவுசெய்து என். வி. என். சோமு அவர்கள் பேசுவதை விட்டுவிட்டு, ரகுமான்கான் அவர்கள் எப்படி இந்த நேரத்தில் பேசுவது சரியாக இருக்கும், (குறுக்கீடுகள்

திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளர், என்ற உரிமையில் அவருக்கு இதிலே தலைவிட்டுப் பேசுவதற்கு உரிமையிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: செயலாளர் உரிமை எல்லாம் இங்கே கிடையாது. முன்வரிசையிலே இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் பேசலாமே தவிர, அங்கே இருப்பவர்கள் பேச முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்) உறுப்பினர் திரு. சோமு அவர்கள் தொடர்ந்து பேச வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, நாளைக்கே, பிரிவிலெஜ் மூவ் பண்ணுகிறேன். சொல்லட்டும், அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. சம்பந்தப்படவில்லை, தீர்ப்பிலும் இல்லை என்று ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கவேண்டும். (குறுக்கீடு).

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இங்கே வந்து கட்சி செயலாளர் என்றெல்லாம் கிடையாது. இங்கே நாம் எல்லோரும் உறுப்பினர்கள் தான். ஒரு உறுப்பினருடைய பேச்சிலே ஏதாவது சந்தேகம் என்றால்தான் பாயின்ட் ஆர் ஆர்டர் கேட்கவேண்டும். (குறுக்கீடு). உறுப்பினர் சோமு அவர்கள் சீக்கிரம் பேச்சை முடிக்கவேண்டும்.

[1984 பிப்ரவரி 20]

திரு என். வி. என். சோமு: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் தண்டிக்கப்படவில்லை என்றார்கள். நான் வேண்டுமானால் பெயரைச் சொல்கிறேன். லோகநாதன், ஒரு மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர். எம். எஸ். ராமச்சந்திரன், ஒரு மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர். (குறுக்கீடு) கேட்கிறார்கள், அதனால் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: நீங்கள் வந்து as a lawyer you are speaking, and as a Lawyer I am standing here. நான் தீர்ப்பைப் பற்றித் தான் சொல்கிறேன்.

Mr. DEPUTY SPEAKER: I am not sitting here as a Judge. நீங்கள் இரண்டு பேரும் லாயராக இருந்தால் நான் ஜட்ஜாகத் தான் இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நான் சொல்வதெல்லாம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞராக இருந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர். அதேபோல் நானும் ஒரு வழக்கறிஞராக பணியாற்றியவன் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அதைச் சொன்னேனே தவிர, வழக்கறிஞர்கள் மட்டுமே பேசவேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. நான் குறிப்பாகக் கேட்டுக்கொள்வது, அவர்கள் தீர்ப்பைப் பார்க்கவேண்டும். ஏன் என்றால். 5 பேர்கள் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், யார் மீது குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டிருக்கிறது, நிரூபிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து அவர்கள் தீர்ப்பை படித்ததற்குப் பிறகு பேசினால் நல்லது.

திரு என். வி. என். சோமு: நான் நேரடியாகவேக் கேட்கிறேன் அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் இது தொடர்பாக கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு போடப்பட்டது உண்மையா? இல்லையா? அமைச்சர் சொல்லட்டும். உண்டா? இல்லையா? (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எல்லோரும் உட்காருங்கள்.

THIRU N.V.N.SOMU: Mr. Deputy Speaker Sir, I am stressing my point that the Hon'ble Minister should reply in a straightaway manner whether the 5 AIADMK Councillors have been charge-sheeted or not. This is my straight question to the Minister.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சராஜ் வீட் 72லேயே போட்டாகிவிட்டது. லோகநாதன் விடுதலை ஆகிவிட்டார். லோகநாதனுக்கு வக்கிலே நான் தான்.

1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது. மாநகராட்சி மஸ்டர் ரோல் ஊழலை சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, எல்லாக்கட்சிகளுக்குமே. இங்கே யார் யார் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லோரும் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் அல்ல... (கூச்சல் குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வழக்கு எந்தக் காலத்திலேயோ நடந்து முந்து விட்டது அதற்குப் பிறகு யார் யாரோ வந்து விட்டார்கள். எல்லோரும் உட்காருங்கள் சோமு சீக்கிரம் நீங்கள் டேசி முடித்துக் கொள்ளுங்கள்,

திரு. என். வி. என். சோமு: நான் பொதுவுடைமை கட்சி உறுப்பினர்களையோ, மற்றவர்களையோ சொல்லவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த எல்லோருமே அதில் குற்றம் சாட்டப் பட்டது உண்டு. அதைத்தான் நான் வலியுறுத்திக் கூறினேன். (குறுக்கீடுகள்) இப்படி குறுக்கிட்டுக் கொண்டேருந்தால் என்னால் பேசுவதற்கு முடியாது. நமது மாண்புமிகு உதவ்சபா நாயகர் அவர்களே, இதில் சம்பந்தப்பட்ட ஒருவருக்கு விடுதல் வாங்கித் தந்ததாக கூறியிருக்கிறார்கள்..... (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் உங்கள் பேச்சை முடிக்கப் பாருங்கள்.

திரு. என். வி. என். சோமு. ஆகவே நான் சொன்ன மற்றக் குற்றச்சாட்டுக்களை, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அன்பு கூர்ந்து ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை வாங்கிப் பார்த்துத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த தாற்போல இந்த சத்துணவுத் திட்டம். சத்துணவுத் திட்டத்தினால் எவ்வளவு படிப்பு சத்திழந்து இருக்கிறது என்பதை மிகவும் வேதனையோடு கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பள்ளிக் கூடங்களில் படிப்பே நடைபெறவில்லை. தட்டையும் கண்ணத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருகிறார்கள். படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களின் மீது இருப்பதை விடை குழந்தைகளுடைய விழிகள் எப்போது 12 மணியாகும் நமக்கு சோறுபோடுவார்கள் என்றே பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தவிர அவர்களுடைய கவனம் படிப்பிலே செல்லவில்லை. அது மட்டும் அல்ல. சத்துணவுத் திட்டத்திலே என்ன குற்றங் குறைகள் இருக்கின்றது என்று இங்கே கூட கேட்டார்கள். நான் உங்கள் அனுமதியோடு இதைப் படிக்க விரும்புகிறேன், * *

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. என். வி. என். சோமு] [1984 பிப்ரவரி 20]

என்று ஒரு பத்திரிகையிலே... — (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இ த நீங்கள் முன் கூட்டியே என்னிடத்தில் சாட்டி அனுமதி பெற்று பிறகு படித் திருக்க வேண்டும்

திரு. என். வி. என். சோமு: இப்போது காட்டித்தான் அனுமதி கேட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்பொழுது காட்டினால் சரியல்ல. அது அவைக்குறிப்பில் ஏறாது.

திரு. என். வி. என். சோமு: நேற்று இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் வினாசென்ட் அவர்கள் அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஒருவர் எழுதிய புத்தகத்தை மேற்கோள் காட்டி பேசினார்.. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள், அவர்களுடைய இருப்பிடத்திற்கு சென்று உட்கார வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அவையில் பேசாமல் இருக்கும்போது எந்த இடத்தில் எந்த உறுப்பினர் பக்கத்தில் வேண்டுமானாலும் உட்காரலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் அவருடைய பக்கத்திலே உட்காரலாம். ஆனால் பேசாமல் இருக்க வேண்டும். பேசுவதாக இருந்தால், உங்கள் இடத்திற்கு வந்துவிட வேண்டும்.

திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் வினாசென்ட் அவர்கள் ஒரு மேற்கொள் காட்டி பேசும்போது கூட ஆளும் கட்சியினர் ஆர்ப்பரித்து, ஆரவாரித்தார்கள். ஆனால் நான் உண்மையைச் சொல்லும்போது மட்டும் ஏன் உடம்பில் எரிச்சல் வருகிறது. இதிலே திட்டவட்டமாகச் சொல் கிறார்கள்.

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் அதை என்னிடம் முன்பே காட்டி அனுமதி பெறவில்லை....

திரு. என். வி. என். சோமு: இப்போது காட்டித்தான் அனுமதி கேட்டேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

Mr. DEPUTY SPEAKER: I can't apply my mind now அதை நான் அனுமதிக்கவில்லை. அது அவைக்குறிப்பில் ஏறாது.

(பிற்பகல் 1-50)

திரு. என். வி. என். சோமு: நேற்று புத்தகம் இல்லாமலே திரு. விண்சன்ட் பேசினார். இன்றைக்கு நான் புத்தகத் தவைத்துக் கொண்டு பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்; அவர் என்னிடம் காட்டினார். என்ன சொல்லப்போகிறேன் என்பதை என்னிடம் சொல்லிவிட்டுப் போனார். தங்கள் முக்கூட்டியே என்னிடம் சொல்லவில்லை, அதைக் கொடுக்கவில்லை. (குறுக்கீடுகள்)

திரு.என். வி. என். சோமு: இப்போது கொடுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர். இப்போது அது முடியாது திடீர் திடீரென்று பார்க்க முடியாது.

திரு. என். வி. என். சோமு: இதிலே இருக்கிற படத்தைப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: படம் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது.

திரு. என். வி. என். சோமு: படமும் நன்றாக இருக்கிறது. தலைப்பும் அழகாக இருக்கிறது. சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு மற்றத் துறைகளிலிருந்து தங்களுடைய துறைகளைக் கவனிக் காமல்—லட்சம் லட்சமாக பணத்தை வாரி வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் மற்றத் துறைகளின் முன்னேற்றப் பணி எ, திட்டங்கள் எல்லாம் தடைப்படுகின்றன. நான் ஆதாரத் தோடு சொல்கிறேன். சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு டாமின் நிறுவனம் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 1 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 1982-83 ஆம் ஆண்டில் 2 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பு 1 லட்சத்து 53 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னதாக 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு துறை சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக என்று லட்சக்கணக்கிலே பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால், தாரைவார்த்துக் கொண்டிருந்தால் அந்தத் துறையினுடைய வேலைகள் என்ன ஆகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஜகந்நாத் மிஸ்ரா பீகார் முதலமைச்சராக இருந்தவர், தினசரி 5 லட்ச ரூபாய்..

[1984 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சோந்தராஜன்: பல்வேறு அட்டானமஸ் நிறுவனங்கள் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு குரப்பட்ட கணக்கை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனத்தின் லாபத்திலிருந்து கொடுக்கிற பணம். அப்படித் தருவதன் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு வரியாகப் போவது தடுக்கப்படுகிறது. அதனாலே நம் நாட்டிற்கு லாபமே தவிர நட்டமல்ல.

திரு. என். வி. என். சோமு: அதேபோன்று சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பல்வேறு விதமாக பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ** (கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கையில் இருப்பது என்ன? முதலில் அதை என்னிடம் காட்டவேண்டாமா?

திரு. என். வி. என். சோமு: இதோ காண்பிக்கிறேன் (அதை திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் அவர்கள் பேரவைத் துணைத் தலைவரிடம் காண்பிக்கிறார்) ஆகவே சத்துணவு என்ற பெயராலே நடக்கக்கூடிய கொள்ளைகளைத் தான் நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். சத்துணவு திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய பலன்களை நாங்கள் எப்போதும் கண்டிக்கவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் திருமதி சந்திரலேகா அவர்கள் மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருக்கிறார்.**

திரு. இரா. முத்தையா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்** என்கிற ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இத்தகைய ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளை இந்த அவையில் சொல்லக் கூடாது என்று முன்பே நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இப்போது இதை அனுமதிக்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: என்னிடம் காட்டிய காப்பி போட்டோஸ்டேட் காப்பி, கையெழுத்து இல்லை.

THIRU N. V. N. SOMU. I take the responsibility for that

Mr. DEPUTY SPEAKER. You should have Produced the original. We will have to follow certain rules. Photos'at copy is nos admissible. (கூச்சல் குழப்பம்) கையெழுத்து இல்லை. ஆகவே இதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. ப. சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, * * (கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்னுடைய அனுமதி இல்லாமல் பேசியதால் இதையும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : இதற்கெல்லாம் ஒரே வழி மக்கள் என்றைக்கு உங்களை மந்திரி சபையிலிருந்து நீக்குகிறார்களோ அன்றைக்கு தான் இந்த நீக்குகின்ற பிரச்சினை முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நம்மை நாமே நீக்கி கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் எப்படி..

திரு. என். வி. என். சோமு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த பிரச்சினை இலங்கை பிரச்சினை. நமமுடைய அரசு இந்த இலங்கைப் பிரச்சினையில் எவ்வளவு வழி வழா கொழ கொழா என்று இருக்கிறது ** என்பதற்காக கவர்னர் உரையே சரியான எடுத்து காட்டு. (குறுக்கீடு) இதிலே ஆளுநர் உரையிலே எந்தப் பிரச்சினைப் பற்றிச் சொன்னாலும் நாளைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக சொல்லி வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆளுநர் உரையிலே இதற்கு முன் அனுமதி தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்—6 வது பக்கம் 9 வது பாராவிலே ஸ்ரீலங்காவில் உள்ள இந்திய வம்சா வழியினர் மீது குறிப்பாக தமிழர்கள் மீது அவிழ்த்துவிடப்பட்ட அரக்கத்தனமான வன்முறை நடவடிக்கைகளினால் தமிழர்கள் ஈவிரக்கமின்றி படுகொலை செய்யப்பட்டது தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே கொதிப்பையும் தாங்கோணாத் துயரையும் ஏற்படுத்தியது. எவன் செய்தான்? இவ்வளவு அக்கிரமங்களையும் கற்பழிப்பதை. சிசுக்களை தூக்கி தரையில் மோதி சுக்கு நூறாக்கியது, குட்டிமணி, 6 ஜகன் விழிகளை பிடுங்கியது எவன் செய்தான்?

ஒரு வார்த்தை இருக்கிறதா? அவ்வளவு பயமா உங்களுக்கு? தமிழனை, தமிழர்களுடைய பெண்களை தாக்கியதை, மானபங்கம் செய்ததை சிங்கள வெறியர்கள் செய்தார்கள் என்று சொல்வதற்குக் கூட இந்த அரசுக்கு இவ்வளவு அச்சம் ஏன் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதைவிட ஒரு பச்சை துரோகத்தை இந்த அரசு தமிழர்களுக்கு செய்ய முடியாது என்பதை நான் மிக பகிரங்கமாக குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 பிப்ரவரி 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். வி. என். சோமு அவர்களுக்கு கூற விரும்புகிறேன், இந்த அவையிலே இரு நாட்கள் முழுமையாக ஒதுக்கப்பட்டு எல்லா கட்சிக்காரர்களும் பேசி ஒரு 18 பிரிவைக் கொண்டு இருக்கிற தீர்மானத்தை போட்டு எவ்வளவு கண்டிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கண்டித்து நான்கு, ஐந்து முறை சர்வகட்சித் தலைவர்கள் கூட்டம் கூட்டி பிறகு நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு தடவையும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கோடிட்டுக் காட்டினால் போதும். எந்த அளவுக்கு கண்டிக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு கண்டித்து முடித்து ஆகி விட்டது. ஆனால் அதற்கு பிறகு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு முறையாக எடுத்து வருகிறது என்பதை பாரதிக்கப்பட்டவர்களே பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு உரியவர்கள் போற்றி இருக்கிறார்கள். அதற்கு பிறகு அவருடைய கருத்தை சொல்வதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் உண்மை நிலை வேறு.

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆளுநர் உரை ** என்று சொன்னது நீக்கப்படுகிறது.

திரு. என். வி. என். சோமு: நான் சொல்லவில்லை.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: ஆளுநர் உரை ** என்று ஆரம்பத்தில் என். வி. என். சோமு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ** என்று சொல்வது ஆளுநரைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது நீக்கப்படுகிறது.

திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுங்கட்சி கொறடா நண்பர் மணிமாறன் சொல்வது போன்ற கருத்தை நான் சொல்லியிருந்தால் அதை நீக்குவதைப் பற்றி எனக்குக்கூட ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நான் இந்த அரசாங்கத்தைத்தான்** என்று சொல்கிறேனே தவிர, ஆளுநர் உரையைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இங்கே சொல்லும் பொழுது அம்மாதிரி வார்த்தைகளை ஏன் பேச வேண்டும்? அவைகளெல்லாம் நீக்கப்படுகின்றன.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 20]

திரு. என். வி. என். சோமு: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே ஆளுநர் அறிக்கையிலே, அதை யார் செய்தார்கள், அந்த அக்கிரமத்திற்குக் காரணமானவர்கள் யார் என்று குறிப்பிடவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அரசாங்கமும் மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் எடுத்த முயற்சிகள் அவரவர்களின் வசதிக்கேற்றாற்போல், திறமைக்கேற்றாற்போல், சக்திக்கேற்றாற்போல் நடந்து வருகிறது. ஆனால் ஆளுநர் உரையில், சிங்கள வெறியர்கள் என்று ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்றுதான் கேட்கிறேன்.

அமைச்சரவர்கள் ஐக்கிய நாடுகள் அவைக்குச் சென்று பேசினார்கள் என்பதற்காக வாண வேடிக்கைகள் நடந்தன, வரவேற்பு கொடுத்தார்கள். அது உங்கள் கட்சி விவகாரம், அதில் நான் தலையிடவில்லை, அமைச்சரவர்கள் ஐ. நா. மன்றத்தில் We confine ourselves only to the extent of flow of refugees from Sri Lanka இவங்கையிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு வருகின்ற அகதிகள் பிரச்சினைப்பற்றி மட்டும் நான் என்னுடைய பேச்சை வைத்துக்கொள்கிறேன், மற்றவற்றிலெல்லாம் நுழையவில்லை என்று ஐ. நா. அகதிகள் கமிட்டியிலே, பேசுகிறார்கள் இன்னும் பேசுகிறார் பாருங்கள். We neither criticise the policies of Sri Lanka nor criticise the actions of the Government of Sri Lanka ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளையோ, அதன் கொள்கைகளையோ நான் கண்டிக்கவில்லை. அதைப்பற்றி எதையும் பேசவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் ஐ. நா. சபை அகதிகள் கமிட்டிக்குட்டத்திலே பேசினார்கள். இதோ என்னிடம் “தமிழரசு” பத்திரிகை இருக்கிறது. அதிலே நம்முடைய முதல்வரவர்களின் படத்தோடு இருக்கிறார்கள். இதில் அமைச்சரின் பேச்சையெல்லாம் போட்டார்கள். ஆனால் We confine only to the refugees problem என்று அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள், அதை மறைத்து விட்டார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் பேசினால் இருட்டடிப்பு செய்வார்கள் என்பது தெரியும். ஆனால் அரசாங்கப் பத்திரிகையிலே அதை மறைத்து இருக்கிறார்கள் என்றால் குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கிறது என்றுதான் விட்டுவிட்டார்கள். அதற்கு எவ்வளவு பெரிய ஆர்ப்பாட்டம், அரசாங்கச் செலவிலே அவர் சென்று வர வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரேயொரு விளக்கத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஐ.நா. அவையின் அகதிகள் பற்றிய குழுவினரே அகதிகளைப் பற்றி மட்டும்தான் பேசவேண்டும். ஆகவே, அதோடு நான் நிறுத்திக் கொள்கிறேன் என்றாரே தவிர, மற்றையிடங்களில் ஸ்ரீலங்கா பிரதிநிதிகள் பேசும்பொழுது

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 பிப்ரவரி 20]

உடனுக்குடன் ஏற்றவகையில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஐ. நா. அவையிலே எந்த அளவிற்கு எடுத்து வைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு எடுத்து வைத்து, ஸ்ரீலங்காவைச் சேர்ந்த, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்களின், இலங்கை வாழ் தமிழர்களின் பாராட்டைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். யார் பாராட்ட வேண்டுமோ, யார் போற்ற வேண்டுமோ அவர்களது போற்றுதலையும், பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பாராட்டியிருந்தால் மகிழ்ச்சி. ஆனால் நாங்கள் அதை எதிர்பார்க்க முடியாது, எதிர்பார்க்கவும் இயலவில்லை.

திரு. என். வி. என். சோமு : அப்படியானால் இலங்கைத் தமிழர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தவர் என்றும், கூழாங்கல்லை வைரமாக மாற்றிய புரட்சித் தலைவர் என்றும் கித்தாப்பு ஏன்?

அடுத்து தொழிலாளர் நலப் பிரச்சினை. சிம்சன் கம்பெனி ஏற்குறைய மூன்று மாத காலமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மா. கின்னராக : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே தவறான கருத்து இடம் பெறக்கூடாது என்பதற்காக நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஐ. நா. சபையிலே பேசியவற்றில் உள்ள ஒரே ஒரு வார்த்தையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அமைச்சரின் பேச்சிலே தொடர்ந்து வருகின்ற வரிகளைப் பார்த்தால் உண்மை தெரியும். எனவே அந்த முழுப் பேச்சினையும் படிக்கத் தயாராக இருந்தால் அதைப் படிக்கலாம். அப்படி இல்லாவிட்டால் நான் படிக்கிறேன். At this point I must briefly refer to certain developments in our neighbourhood which threaten to give rise to a situation resulting in the involuntary flow of population. அதுதான் அகதிகள் பற்றிச் சொல்கிறார். The Distinguished Foreign Minister of Sri Lanka in his address to the General Assembly, in the general debate, had described the recent event in his country and had commented in a forthright manner on the outlook of violence in which the Tamil minority underwent untold sufferings. As the Foreign Minister of Sri Lanka indicated there is a category of Tamils in Sri Lanka who have been there for centuries. There is also another category of Tamils from India who went to Sri Lanka in the last century. A large number of these settlers have not yet been given Sri Lanka Citizenship. கண்டனத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது பின்னால் வருகின்றது. (குறுக்கீடு) வெளிநாட்டு அமைச்சருக்குப் பதில் சொல்கின்றபோது சொன்னார்கள். Following the tragic events of July 1983, the Prime Minister of India offered her good offices to help in the process of rebuilding confidence and resuming a dialogue between the communities and this offer has been accepted by the President of Sri Lanka. As has been stated categorically by our Prime Minister, India does not intervene in the internal affairs of Sri Lanka என்று அதைச் சொல்கிறார். அதை

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. மா. சின்னராசு]

சுட்டிக்காட்டிச் சொல்கிறாரே தவிர அவர் ஏதோ அந்த வார்த்தையை மட்டும் சொன்னார் என்று சொல்வது தவறானது. அதற்குப் பிறகு அவர் இந்த விவாதத்திலே பங்கு கொண்டு பேசும் போது தொடர்ந்து அதை மறுத்து இருக்கிறார். எனவே, அரை குறையாகச் சொல்லி இந்த அவையிலே பேசக் கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் ஐ.நா. மன்றத்திலே பேசிய அனைத்தையும் பற்றிய முழு அறிக்கை இருந்தாலொழிய அவர் பேசக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சகோதரர் ஆங்கிலத்திலே படித்தார்கள். ஆனால் இங்கே ஆங்கிலம் தெரியாத சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எனக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தை வைத்து நான் புரிந்து கொண்டது என்னவென்றால், ஸ்ரீலங்கா பிரச்சினையிலே திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இதுவரை எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதாகும். அதாவது அகதிகள் பிரச்சினைக்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சொல்லி இருக்கிறாரே தவிர, அதிலே வேறு என்ன இருக்கின்றது?

திரு. என். வி. என். சோமு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு அவர்கள் கேட்டார்கள். எனவே அந்த பாரகிராஃபை நான் முழுமையாக அவருக்கு படிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் இதற்கு ஒரு முடிவே வராது.

திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசுகிறார் ஐ. நா. சபை அகதிகள் கூட்டத்தில் "we confine ourselves only to the extent of flow refugees from Sri Lanka." அதாவது 'நாங்கள் அகதிகள் பிரச்சினையைப்பற்றி மட்டும்தான் பேச வந்திருக்கிறோம், என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலே அதைப்பற்றித் தானே பேச முடியும் என்று. ஆகவே இங்கே பேசுவது மாதிரி எல்லாம் அங்கே பேச முடியாது.

திரு. என். வி. என். சோமு: துணைத்தலைவர் அவர்களே, நான் ஏதோ மறைத்துவிட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் அல்லவா? ஆகவே நான் முழு பாரகிராஃபையும் படிக்கிறேன். We neither criticised the policies of Sri Lanka nor criticised the action of the Government of Sri Lanka. In fact, even in my intervention, I had made it clear that we do not propose and we do not intend to interfere in the internal affairs of Sri Lanka. அதாவது இவங்கையினுடைய உள்நாட்டு விவகாரத்திலே நான் தலையிட விரும்பவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்வதாக ஐ.நா. சபை அகதிகள் கூட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறார்

[திரு. என். வி. என். சோமு]

[1984 பிப்ரவரி 20]

(பிற்பகல் 2-10)

என்னுடைய பாய்ன்ட் அதுவல்ல. தமிழரசு பத்திரிகையில் எல்லா பாராவும் வந்திருக்கிறது. இந்தக் குறிப்பிட்ட ஒரு பாரா மட்டும் ஏன் வரவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியே தவிர வேறில்லை என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்று மாத காலமாக முடியிருக்கிறது சிம்சன் தொழிற்சாலை. சென்னையிலே பருவ மழை பொய்த்தாலும் பொய்த்து விடும், ஆனால் 3 ஆண்டுகளுக்கொரு முறை சிம்சனிலே வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. இது தொழிலாளர் அரசு என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறபொழுது, தொழிற் சங்கக் கட்டுப்பாட்டை மீறி, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு எதிராக, முதலமைச்சர், பிரச்சனையைத் தீர்க்காமல், அதற்கு ஒரு முடிவு கட்டாமல், எல்லோரும் உள்ளே செல்லுங்கள் என்று சொன்னவுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட சாரார் உள்ளே செல்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு, இப்படி ஜனநாயக முறையிலே நடக்கும் ஒரு வேலை நிறுத்தத்தை உடைக்கக்கூடிய ஒரு கேவலமான நிலைக்கு முதலமைச்சர் தன்னை தாழ்த்திக் கொள்ளலாமா என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். 3 மாத காலமாக அங்கே வேலை நிறுத்தம். ‘நோ ஒர்க், நோ பே’ மாதம் ரூ. 1,000 சம்பளம் என்றால், ரூ. 3,000 போய்விடும். இப்பொழுது ஒப்பந்தத்தின் ரூ. 3,000 வந்தால் கூட ரூ. 3,000 -ஐ இழந்து தொழிலாளர்கள் என்ன செய்வார்கள், ஆகவே, இதற்கு ஒரு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பி.அன்ட் சி. மில்லிஸ், பொங்கலுக்கு முன்தினம் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 50 தருகிறார். பொங்கலோ பொங்கல் என்று கூறுகிறோம், திராவிடர் திருநாள் என்கிறோம், தமிழர் திருநாள் என்கிறோம். ஆனால் அந்த ரூ. 50-ஐ வைத்துக் கொண்டு அந்த பி.அன்ட் சி. தொழிலாளி என்ன செய்வான்? அதை அமைச்சர் பரிந்துரைக்கிறார். ரூ. 50 வாங்க மாட்டோம் என்று தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள். பி.அன்ட்.சி. ஆலை பொங்கலன்று மூடப்பட்டு, அது இன்னும் திறக்கப்படவில்லை.

அதே போல நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் எந்தவிதமான கவலையும் இல்லாமல் இருக்கிறது. எல்லா தொழிலாளர்களும் 6-ஆம் தேதி கோட்டைக்கு வருகிறார்கள். அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதற்கு, 24 மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். கொச்சையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 2 டஜன் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1984 பிப்ரவரி 20]

[திரு. என். வி. என். சோமு]

ஒரு மந்திரிகூட அன்றைக்குக் கோட்டையிலே இல்லை. ஊர்வலமாகக் கொட்டுகின்ற மழையிலே கோட்டைக்கு வருகிறார்கள், ஒரு அமைச்சர் கூட இல்லை. இதுதான் பாட்டாளிகளை மதிக்கின்ற பண்பா? இதுதான் தொழிலாளர்களுக்குக் கை கொடுப்பதா? இதுதான் லேபர் பிராபிளத்தைத் தீர்க்கின்ற முறையா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

நடிகர், நடிகைகளின் வீட்டுத் திருமணத்திற்குச் செல்கிறார்கள். செல்லட்டும். அங்கே 10 பேர் போனால், இங்கே 10 பேர் இருந்து, இல்லாவிட்டால் 24 பேர் சார்பாக, யாராவது ஒருவர் இருந்து அந்த மனுவைப் பெற்றிருந்தால் வாடிது தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் வரன்மழை கண்டதைப் போல இருக்கிற ஒரு அரசாங்கம் பிறந்திருக்கிறதா? அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஆறுதல் அளித்திருக்கிறார்கள், கவனிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் என்று எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கும். எதுவுமே சொல்லாவிட்டாலும் இலட்சக்கணக்கான பாட்டாளி மக்களை மதித்து மனுவைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்ற எண்ணமாவது ஏற்பட்டிருக்காதா? அதையும் செய்யவில்லை.

குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் சென்ற ஆண்டு கொண்டு வந்தீர்கள். இன்றைக்கு ரூ. 15 கோடி ஒதுக்குவதாகச் சொன்னீர்கள். வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தாரிகளுக்கு ரூ. 50 தருவதாகச் சொன்னீர்கள். ஆனால், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை என்னவாயிற்று? மொத்தத்தில் 20,590 விண்ணப்பங்கள் வந்தன. அவற்றிலே 13,196 பேர்களுக்குத் தான் ரூ. 50 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்குக் காடுக்கப் படவில்லை; பணம் இல்லையென்ற காரணமா என்றால் இல்லை. அங்கே அந்த வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே வேலை செய்ய போதுமான ஆட்கள் இல்லை. வேலையில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு உதவிப் பணம் வழங்குகின்ற அந்த அலுவலகத்திலேயே போதுமான ஆட்கள் இல்லை. அதன் காரணமாக ரூ. 76 இலட்சம் சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆடிட்டர் விளாசித் தள்ளியிருக்கிறார்கள், அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

வெள்ளத்தினால், இதுவரையில் இல்லாத அளவிற்கு 36 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். சென்னையில் 8 பேர்கள், வட ஆற்காட்டில் 3 பேர்கள், இராமநாதபுரத்தில் 5 பேர்கள், திருச்சியிலே 6 பேர்கள், நெல்லையிலே 1 என்று இவ்வாறு மொத்தம் 36 பேர்கள் செத்திருக்கிறார்கள். வெள்ள நிவாரணப் பணிகளைப் பார்க்க முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைக்கு முன்னிதம் சென்னையில் எல்லா தொகுதிகளுக்கும் சென்றார். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்லவில்லை. நேற்றைக்கு எல்லா அமைச்சர்களும் சென்றார்கள், ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்துச் செல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஜனநாயக விரோதமான காரியங்களுக்கு வாய்ப்பளிக்காத காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. என். வி. என். சோமு] [1984 பிப்ரவரி 20]

மாவட்ட மைய நூலகங்களில் முரசோலி, விடுதலை, தினகரன், மாலை முரசு, எதிரொலி, குங்குமம், போன்ற பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. ஏனென்று கேட்டால் அரசாங்க உத்தரவு என்று சொல்கிறார்கள். வேலூர், அரக்கோணம், ஆம்பூரில் எதிர்க்கட்சி பத்திரிகைகளை வரவழைக்காமல் தடுக்கிற ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 21-2-1984 காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-15 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும்—ஆணைகளும்

(82) தமிழ்நாடு 1940 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்துறையின் 9-11-1983 ஆம் நாளிட்ட 2347 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிக்கை தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

(83) தமிழ்நாடு 1940 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்துறையின் 5-12-1983 ஆம் நாளிட்ட 2532 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

(84) வேர்க்கடலை, எள், மிளகாய், நெல், கரும்புச் சர்க்கரை (அனைத்து வடிவில்), முந்திரி, கம்பு, சோளம், ராகி, கொத்தமல்லி, உளுந்து, தேங்காய், மஞ்சள், மரவள்ளிக் கிழங்கு, பருத்தி, புகையிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில் வருவாய் கிராமங்களைச் சுற்றியுள்ள பதினாறு கிலோ மீட்டர் பரப்பளவினை அறிக் கயிடப்பட்ட அங்காடிப் பகுதியாக அறிவிப்பது குறித்து வேளாண்மைத்துறையின் 1-10-1983 ஆம் நாளிட்ட 1752 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிக்கை தமிழ்நாடு 1959 ம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிச் சட்டத்தின் 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.)